

„Šéfujeme“ Evropě?

Nové sídlo OHK Most (tř. Budovatelů 2531, Most – budova Výzkumného ústavu pro hnědé uhlí, a. s.)

Foto: Úřad OHK Most

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

3/2022

Čtvrtletník
Okresní
hospodářské
komory Most

ROČNÍK 17 / 91. VYDÁNÍ / ZÁŘÍ

Co na to „bývalí“?

Soubor názorů bývalých vrcholných představitelů HK na současnou situaci...

Str. 6–10

Řemesla v Evropě a u nás

Článek od viceprezidenta HK ČR Romana Pommera

Str. 12–13

Pátráte po pokladu? Využijte potenciál žen!

Článek od Lenky Šťastné, prezidentky Business & Professional Women CR

Str. 16–17

EVROPSKÁ UNIE
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Úřad práce ČR

Hledáte práci na zkrácený úvazek?

Jste mladší 30 let, nemáte praxi a chcete získat pracovní zkušenosti od stávajících zaměstnanců firem, kteří jsou v předdůchodovém věku?

Hledáte nové zaměstnance?

Úřad práce ČR nabízí komplexní balíček aktivit pro uchazeče a zájemce o zaměstnání a také pro zaměstnavatele.

PODPORA FOREM FLEXIBILNÍHO ZAMĚSTNÁVÁNÍ

Klientům nabízíme

- Individuální přístup, **poradenství** a pomoc při orientaci na trhu práce (kariérové poradenství), **zprostředkování zaměstnání**
- **Rekvalifikace** k získání nových dovedností
- Úhradu **cestovních nákladů** souvisejících s účastí na aktivitách nebo nákladů na **hlídání dětí**

Zaměstnavatelům nabízíme

- Mzdový příspěvek na **sdílené pracovní místo** (§ 317a zákoníku práce)
- Příspěvky na mzdy nových zaměstnanců a také pro udržení stávajících pracovníků v předdůchodovém věku (**podpora generační výměny** a podpora mezigenerační solidarity na trhu práce)
- **Příspěvek na zapracování**

Pro více informací a kontakty navštivte naše webové stránky, FB profil [@uradprace.cz](https://www.facebook.com/uradprace.cz) nebo pište na email flexi@uradprace.cz. Podrobnosti vám sdělí také zaměstnanci Call centra ÚP ČR na bezplatné telefonní lince 800 77 99 00.

www.uradprace.cz

Motto:

„Cítím-li se být Evropanem, neznamená to přece, že přestávám být Čechem.

Je tomu právě naopak: jakožto Čech jsem i Evropanem.

Poněkud poeticky říkávám, že Evropa je vlast našich vlastí.“

Václav Havel

V Evropském parlamentu, 11. listopadu 2009 (zdroj: idnes.cz)

Vážení čtenáři, je září a lidé jako vždy dokončují sklizeň plodů a darů přírody (i houby začínají růst) a spolu s ní se připravují na zimu. Ovšem přípravy na letošní zimu jsou plné strachu o alespoň přijatelné přežití a zde začíná jiná sklizeň, sklizeň plodů našeho konání – nekonání v zajištění a dostupnosti toho hlavního nejen pro rozvoj, ale už i pouhé přežití. Není třeba příliš zdůrazňovat, že jsou to energie. Stali jsme se neagresivní pasivitou rozumných a racionálně uvažujících lidí, už ale všichni, obětí dopadů na normální fungování společnosti a tím nejzranitelnějším cílem se stala ta zmíněná energetika.

Byla to Evropa a prakticky jen ona, která svým „Zeleným údělem“ vyhlásila a v nepromyšleném tempu realizuje nemilosrdný boj s uhlím a ropou (nakonec i s plynem) a současně s tím paradoxně i se zcela bezemisními jadernými elektrárnami. Jsou to právě energie, které roztočily zničující inflační

spirálu, která začíná právě u onoho „Zeleného údělu“ (tedy Green Dealu). A tragické a odsouzení hodné události na Ukrajině tento problém jen umocnily a staly se jakousi vítanou bianko omluvkou negativních dopadů oné zelené podivnosti, o které jsem již mluvil. Dále teď zde pokračovat na toto téma, (které jsme fundovaněji rozebírali i v minulých číslech TEMA), by bylo nošením suchého dříví do lesa, kde nám ho kůrovec zanechal až tak dost a třeba spálené České Švýcarsko by mohlo vyprávět.

Snad jen tato drobná poznámka bude jedním ze signálů, tolik naší vládou oblíbeným oslovením svého dnes nespokojeného národa, že je třeba pojmenovat problémy, fundovaně a včas řešit příčiny, a ne draze a komicky, spíš tragikomicky řešit logicky přicházející následky, navíc draze. I v dnešním čísle se tomuto tématu někteří naši přispěvatelé věnují.

Nicméně vraťme se k tomuto číslu TEMA, které jsme v prosinci loňského roku plánovali věnovat našemu předsednictví EU, tedy jak jsme v hlavním heslu nazvali „Šéfuje Evropě“. V tomto čísle jsme místo tradičního hlavního rozhovoru oslovili bývalé funkcionáře HK ČR na různých úrovních, a to se žádostí o vyjádření názoru na současný stav. Výsledkem je zajímavé spektrum názorů a věřím, že si je se zájmem přečtete a ti zodpovědní je vezmou pro své konání v potaz. Do kontextu současného dění zapadá článek o „demýtizaci“ zelené revoluce od Milana Smutného. Za pozornost stojí i další tři vložená témata od Michala Soukupa, Jiřího Slováka a Jaromíra Vorla. Do obsahu tohoto čísla se také vešla úvaha a jakýsi apel o roli žen od Lenky Šťastné. Na naše stránky se k dalším pravidelným rubrikám vrátil se svým docela ožehavým tématem (DOT) František Kružík a jako vždy nikoho nešetřil. Z oblasti agrární se k tématu také vyjádřil ředitel úřadu Okresní agrární komory Most Jan Veleba.

Je však třeba podotknout, že současná situace vyvolává horečnou činnost a některé příspěvky by mohly být „zastaralé“, a proto jsme je opatřili datem napsání. Nicméně ať už vláda udělá dnes cokoliv, je to pozdě, pozdě, pozdě! To, že pan ministr MPO v Evropě vyjednal, že se bude jednat, je sice hezké, ale téměř nikdo v konsenzus nevěří, a proto i naše vláda v době psaní tohoto textu přijímá svá národní opatření o tzv. zastropování cen energií jako jakousi variantu dětského dudlíku, aby robátko nekřičelo. Ovšem zastropovat inflaci se zatím nikomu nepodařilo – bohužel. Je pak nabíledni, že když nemáme vůli a odvahu odstranit příčiny, zaplatit následky nakonec někdo bude stejně muset – a kdo to bude? Není to složité si odpovědět... Jako vždy, vážení čtenáři a čtenářky, je toho na dalších stránkách mnohem víc a tentokrát si i na závěr dovoluji jednu definici z Wikipedie, kterou je dobré si připomenout.

„Člověk moudrý nebo rozumný (Homo sapiens) je jediným žijícím druhem rodu Homo. Je pro něj charakteristické vertikální držení těla, rozumová inteligence a schopnost mluvit. Člověk je rovněž bytost, která si uvědomuje sama sebe, subjekt socio-historické činnosti a kultury. Samec člověka se nazývá muž, samice žena, mládě člověka dítě.“

S úctou a obavami o dny následující

15. 9. 2022

Ing. Rudolf Jung
předseda OHK Most

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Ing. Petr Svoboda, CSc.

Dnešní otázku na velmi aktuální téma jsme položili bývalému řediteli Výzkumného ústavu pro hnědé uhlí v Mostě Ing. Petru Svobodovi, a dnes poradci představenstva OHK Most pro oblast životního prostředí.

Pane inženýre, co Vy po Vašich profesních a manažerských zkušenostech říkáte na dnešní krizi, jejíž projevy v oblasti energetiky a tím do značné míry vyvolanou inflací, znervózňují celou naši společnost a kde jsou podle Vás kořeny tohoto stavu?

Dovoluji si svou odpověď rozdělit na dvě části. Ta první se týká příčin rostoucí a nevládané inflace v Česku. Ano, určitě je výrazně ovlivněna mezinárodní situací – především válkou na Ukrajině. Já si však myslím, že tato příčina rostoucí inflace není jediná. V předchozích letech vlády neustále zvyšovaly minimální mzdu a postupně a populisticky zvyšovaly mzdy ve veřejném sektoru. Do hospodářství se tak rychle dostávalo velké množství volných prostředků a rychle rostla spotřeba bez odpovídající reakce cenové hladiny. Reakce trhu se dala očekávat a také přišla. Nemyslím si, že veškerý nárůst cen byl však plně podložen nárůstem nákladů. Každý obchodník zvedne cenu, pokud se na trhu něco děje a ceny okolo něj rostou.

V druhé části je můj názor na kořeny současné energetické krize. Po dobu více než deseti let zaznívaly ze strany odborné veřejnosti názory na vývoj v této oblasti – především na zachování energetické bezpečnosti a co největší soběstačnosti. Byla zdůrazňována nesmyslně rostoucí závislost na ruském plynu a ropě. Přesto stát nijak nereagoval. Vlády sledovaly cíl vyhovět rostoucímu tlaku ekologických alarmistů na snižování emisí CO₂ a ukončení spalování uhlí. Tím by vyhověly nesmyslnému a špatně nastavenému plánu „Green Deal“ a zelenému Evropskému parlamentu.

Pokračování na straně 35.

OBSAH

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

vydává: Okresní hospodářská komora Most,
tř. Budovatelů 2531, 434 01 Most (budova VÚHU, a.s.),
tel.: 777 627 838, email: imp@ohk-most.cz,
www.ohk-most.cz

IČ: 48290661

Redakční rada:

vedoucí redakce: Petr Matoušek

předseda redakční rady: Ing. Jiřina Pečnerová

členové: Ing. Jiří Vích, MBA, Monika Rosová

sazba a tisk: TISKÁRNA K&B s. r. o., čtvrtletník

náklad: 2 500 výtisků, povolení MK ČR E 16676

Distribuci zajišťuje DIGITAL-ICT, spol. s r.o.

Neoznačené fotografie: úřad OHK Most

Celé znění redakčně zkrácených článků
naleznete na webových stránkách OHK Most
– www.ohk-most.cz

Jung – Editorial 3

Svoboda – JO-JO 3

Jung – Postskriptum 4

Anketa – Co na to „bývalí...“ 6–10

Konáš – Rotary klub Most má nového prezidenta 11

Pommer – Řemesla v Evropě 12–13

Mastantuono – HK ČR a Evropa 14–15

Šťastná – Pátráte po pokladu? Využijte potenciál žen! 16–17

Netolický – Druhá vláda nad Evropou – Déjà vu (tentokrát bez cukru) 18–19

Jochman – Zfalšované volby, ty ekonomické a energetické 20

Soukup – Factum est factum 21

Charvát – EU a podmínky pro podnikání v ČR 24

Zemánek – ČR čelí energeticky náročnému předsednictví Rady EU 26

Veverková, Eisenvortová – HSRM naléhavě požaduje bezodkladné řešení vysokých cen energií 27

Kružík – Umírající kobyla kolem sebe zuřivě kope, chcíplá kobyla pak příšerně páchne 28–30

Veleba – Šéfujeme Evropě? 31

Soukup – Lokální průmysl a jeho evropský dosah – okénko do historie 32–33

Vorel – Jak na tom jsou a budou teplárny? 34–35

Smutný – „Demýtizace“ absurdní „zelené“ revoluce a řešení energetické krize v EU 36–37

Slovák – Taxonomie? Jak zajistit požadavky v oblasti konce jaderného palivového cyklu v ČR? 38–39

Fryčková – „Nej“ novinkou Krušnohoří se stal Selský dvůr Braňany 40

Drzý smajlík 42

Čížek – Otázka na závěr 43

OHK Most neručí za obsah článků. Pokud není příspěvek označen jako stanovisko OHK Most, vydaný článek není stanoviskem HK ČR.

POSTSKRIPTUM...

K AKTUÁLNÍMU DĚNÍ TENTOKRÁT BEZ NADSÁZKY – HUMOR TOTIŽ DOŠEL

Motto:

*Aby se vládce rozzlobil na všechny své poddané najednou, to považuji za velkou chybu.**Kdo nahání strach mnoha lidem, nutně si dělá z mnoha lidí nepřátele.**A kdo se zlobí na všechny, dohání všechny k jednomyslnosti.**Xenofón z Athén*

Vážení čtenáři,
bez vašeho dovolení bych své nepatřičnosti v této rubrice začal parafrází na známou Haškovo větu – „Tak nám shořelo České Švýcarsko, paní Mullerová.“ Je všeobecně známo, že nás v letošním létě postihl snad největší lesní požár v historii a jistě se teď budou předhánět a svářet různí experti, kteří budou vyhodnocovat jeho příčiny. Ale již se objevuje v mediálním prostoru „zelené“ podbarvený univerzální a politicky osvědčený původ všeho zla – klimatická krize vyvolaná oním novodobým ďáblem – CO₂. Nejen u nás, ale i Saský zemský ministr životního prostředí a energetiky nazval požár „tragédií“, kdy „zažíváme zde následky klimatické krize“. O požáru na česko-saských hranicích mluvila při své návštěvě Prahy i politička Zelených, německá spolková ministryně zahraničí, o čemž jistě odborně pohovořila i s našim ministrem téhož resortu. Lze si jako u jiných průšvihů zelených ideologií svářících se nejen s fyzikálními a ekonomickými zákonitostmi, ale i se zdravým selským rozumem, klást otázku – kdy to skončí, nebo snad kdy skončíme my? Zůstanu-li jen u toho požáru a u Haškova slovníku, pak: „Jen blbec může nechat v lesích po kůrovcově – smrkové kalamitě (také jsme o tom v TEMA

psali) tisíce kubíků, mnohdy nastojato uschlého smrkového dřeva na cestách a v okolí lidských sídel.“ Právě stojící uschlé smrky, jako symbol bezzásohové zóny, prý způsobily tzv. korunový požár s daleko většími následky. Uvidíme, zdali se k tomu někdo oficiálně přizná a posadí na zem i zodpovědné lidi třeba na Šumavě, kde zaplatí přírodě letos trochu více příší. Tento požár je z hlediska světa, a Evropy jen brzo zapomenutou epizodkou, ale onen tzv. „zelený“ myšlenkový základ reálných dopadů tu trvá a je transformovatelný do takřka katastrofálního stavu, ve kterém se ocitla evropská energetika a popravdě jen umocněným vojenským konfliktem na Ukrajině. Žijeme v naprosto šíleném tempu prosazování celkem logických cílů onoho „Zeleného údělu“, na který okolní svět upřímně řečeno kašle a logicky předpokládá ekonomickou prosperitu nad spásnými myšlenkami o spásě světa. A dovolím si opakovat naše mnohokrát vyřčené – „Ochrana životního prostředí není téma pro chudé“ a pokud k tomu přidáme respekt k základním fyzikálním zákonům, s trochou nadsázky i znalost prosté trojčlenky a zelené blouznění se dostane do reálných a realizovatelných poloh, pak bychom snad mohli mít šanci obstát.

Dnes, bohužel, už lze jen konstatovat, že energie je málo, ale jde i o to, že je ve špatné skladbě. Jde o orientaci na problémové a příznemné si o **občasně** zdroje energie (tedy také v populární zkratce – OZE) vyrábějící energii a tím nestabilitu v dodávkách, kolísání napětí a logicky také vyvolanou složitou a zranitelnou regulaci energetické soustavy. „Pokud se tedy Němci rozhodnou připravit o zdroje stabilní energie a kolísavost napětí v přenosové soustavě vyrovnávat plynovými elektrárnami, není to problém jen Němců, je to z pohledu průtoku „zboží“ a ceny problém i nás, protože přenosová soustava se chová, jako bychom byli další spolkovou zemí, říká na PL ekonomka Markéta Šichtařová“, a něco pravdy na tom bude. Tohle všechno bylo známo dlouho dopředu, a i naši politici nedbali a servilně se snažili plnit „Zelený úděl“ a výsledek, stejně jako u úvodu – zmíněný požár se dostavil. Jak jsem již mnohokrát řekl, nemám nic proti technologicky možné transformaci energetiky k maximálnímu využití obnovitelných, tedy občasných, zdrojů pro výrobu energií a jejím úsporám – jen hlupák by toto mohl popírat a nevyužít, ale všeho s mírou.

Pokračování na straně 35

Středisko pro úspory energie s.r.o.

Ceny energií letí dnes nezadržitelně nahoru a nikdo si netroufá dělat predikce toho, kam až ceny energií mohou v budoucnu vystoupat.

To je nyní hlavní téma, kterým se naše společnost Středisko pro úspory energie s.r.o. zabývá napříč celou Českou republikou, podnikatelskými i soukromými sektory. Z mé strany mohu snad jen říct, že levná energie už byla a v budoucnu nás čeká jen cena vyšší.

Jedinou obranou proti neustálému zdražování jsou úspory. Šetřit na energii dnes může úplně každý. Ať už se jedná o standardní domácnost, výrobní halu, rodinný dům nebo školu, vždy je možné najít řešení, jak spotřebu energie snížit. To je přesně to, proč je naše firma na trhu.

Máte rodinný dům vytápěný elektrokotlem a uvažujete zateplení, přechod na tepelné čerpadlo v kombinaci s fotovoltaickou elektrárnou a záložní baterií? Nebo jste firma, která chce ve výrobním závodě zateplit halu, instalovat nový zdroj vytápění, rekonstruovat LED osvětlení a posoudit využití fotovoltaiky?

Pak je tu pro Vás společnost Středisko pro úspory energie, kde Vám navrhne optimální řešení, vyčíslíme ekonomické ukazatele a zároveň posoudíme možnost získání konkrétní dotace na navržená opatření. V případě, že se rozhodnete do projektu jít, dokážeme Vám i následně pomoci s kompletní administrativou, která povede k získání reálných peněz na účet.

Středisko pro úspory energie v Mostě je rodinná firma, která je na trhu téměř 25 let.

„Patříme mezi první společnosti svého typu, které v Čechách vznikaly. Zabýváme se zhodnocením, návrhem a realizací takových opatření, která vedou k dlouhodobým úsporám na energii,“ říká jednatel a energetický specialista Ing. Tomáš Novák.

Společnost poskytuje služby energetického specialisty v oblastech energetických auditů, energetických posudků pro účely získání dotací z evropských

fondů a průkazů energetické náročnosti budovy. „Naši zaměstnanci jsou energetičtí specialisté a auditoři jmenovaní Ministerstvem průmyslu a obchodu a jsou členy asociace energetických auditorů, asociace energetických specialistů a asociace poskytovatelů energetických služeb. Zároveň poskytujeme bezplatné energetické poradenství v rámci EKISu (Energetické konzultační a informační středisko). Kromě zhodnocení a návrhů úsporných opatření nabízíme i realizaci a financování projektů formou EPC, energy performance contracting, kdy je investice do projektu splácena z úspor na energii,“ vysvětluje Ing. Tomáš Novák.

Ač malá rodinná firma, realizuje Středisko pro úspory energie projekty po celé České republice. „Hlavními našimi zákazníky jsou malé, střední ale i velké podniky. Dodáváme audity a posudky pro státní sektor, mezinárodní společnosti ale i pro soukromé potřeby,“ říká jednatel.

Mezi důležité projekty, jež firma v poslední době zrealizovala, patří energetické audity pro Krajskou zdravotní, FNUSA v Brně, VŠB Ostrava, Generální ředitelství cel, JYSK ČR A JYSK SK, MAN TRUCK, Yanfeng, energetické posudky pro získání dotace pro ABX, Nobilis Tilia, ČEZ, MOSER, město Most a další. V minulosti vyhotovila naše firma energetické dokumenty i pro další významné instituce jako jsou Ministerstvo dopravy ČR v Praze, Krajský úřad Ústeckého kraje, finanční ředitelství Ústí nad Labem, UJEP Ústí nad Labem, ČZU v Praze, Zimní stadion v Mostě a Litvínově, SHD Komes Most a další. Každý, tedy i ten, kdo chce ušetřit za energie v rodinném domě, získá od mostecké firmy bezplatné poradenství. „Zákazník se dozví, jaké má možnosti zateplení, výměny zdroje vytápění, výměny oken, využití alternativních zdrojů energie jako jsou solární kolektory, fotovoltaika, tepelná čerpadla nebo vytápění biomasou. Poté s ním projdeme možnosti získání dotace na konkrétní opatření.

Energetických specialistů jsou v Česku stovky, někteří pracují jako živnostníci, jiní jsou sdruženi ve firmách jako je Středisko pro úspory energie s.r.o. Jak se ve výběru mezi nimi zorientovat? „Vždy, když se zákazník rozmyšlí, kterou firmu si vybrat, aby mu vyhotovila energetický audit, PENB, nebo energetický posudek pro získání dotace, měl by vždy zvážit tři základní věci. Cenu, kvalitu služeb a technickou podporu. V našem oboru je velice důležité, aby naše práce měla reálný výsledek, kterým je získání dotace. Garantuji v každém energetickém posudku, že bude navržen tak aby došlo ke splnění podmínek stanovených konkrétní dotační výzvou, zajištění úspor energií, a hlavně ručím za to, že naši specialisté s Vámi budou po celou dobu procesu administrace dotace v kontaktu a operativně reagovat na případné změny projektu nebo vysvětlující dotazy.“ Rodinná firma poskytuje řešení od začátku do konce v nadstandardní kvalitě. „Protože se snažíme vždy objektivně a správně poradit, ať už z hlediska zákonné povinnosti vlastnit energetický dokument nebo z hlediska nutné dokumentace pro získání dotací, šetříme tím peníze a čas našim zákazníkům,“ říká Ing. Tomáš Novák. Důkazem kvalitní práce je i to, že za téměř pětadvacetiletou existenci rodinné firmy se její majitelé nesetkali s žádnou reklamací svých služeb.

**STŘEDISKO
PRO ÚSPORY ENERGIE**

+420 602 445 169 | +420 476 104 189 | www.sue-cr.cz

- Průkazy energetické náročnosti budovy - PENB
- Nová zelená úsporám pro rodinné a bytové domy
- Energetické poradenství ZDARMA
- Dotace z fondů Evropské unie na klíč
- Energetické audity/posudky
- Měření termokamerou

Středisko pro úspory energie s.r.o.
Moskevská 508, Most 434 01

info@sue-cr.cz

Co na to „bývalí...”

Při plánování témat TEMA pro letošní rok jsme dali do připravovaného čísla 3 obecné téma – „Šéfujeme Evropě“, kde jsme se chtěli podívat na naše předsednictví a vliv EU nejen ve světě, ale hlavně na nás, tedy Česko. Víceméně smutná realita dneška toto téma velmi zvýraznila a Evropa se ocitla v jakési křeči. A v závěsu se toto dotýká zcela logicky (?) i nás a podle srovnávacích tabulek z hlediska vybraných kritérií takřka nejvíce, a to v negativním pohledu. Situace je taková, jakou všichni na vlastní kůži pociťujeme. Podnikatelské a v závěsu občanské prostředí zřejmě nečeká nic dobrého. Se žádostí o názor na současné dění a počiny vedení státu jsme tentokrát oslovili bývalé představitele HK ČR na různých úrovních a někteří z nich nám svůj názor zaslali.

Redakce

Jako bývalá viceprezidentka HK ČR pro evropské záležitosti a členka hospodářského výboru Eurochambers mohu říci, že jak postoj České republiky, tak postoj Hospodářské komory je pro mě velkým zklamáním. Jako předsedající země bychom neměli mít jako první cíl koordinaci pomoci Ukrajině, ale řešení energetické krize a sociálních dopadů jak na firmy, tak na občany. Ostatní země EU se snaží situaci řešit ať už zastropováním cen, anebo jinými regulacemi. Počínání vlády se nás víc, než dotýká v oblasti dopadů na podnikatele a jejich budoucího fungování, a to nejen na ty co mají vysokou energetickou náročnost svého podnikání.

Nechápu, proč vláda v rámci předsednictví neřeší témata spojená s touto krizí, třeba i tím, že znovu položí na stůl otázku Green Dealu vs. těžba uhlí a nezačne prosazovat řešení hospodářské krize zdravým rozumem, místo nerealistických ideálů a cílů. Měli bychom si všichni, včetně naší vlády, přiznat, že rychlé

řešení bez Ruska, a s tím spojených vysokých cen za energii, neexistuje. V rámci ČR by se mělo už konečně začít řešit například proč když vyrobíme víc elektřiny, než potřebujeme za 0,40 Kč, pak ji veškerou prodáme na německou burzu za směšné peníze a kupujeme si ji zpět za 13,00 Kč. Proč na burzu nedáváme jen přebytek? Proč si neponěkame množství, které potřebujeme pro naši spotřebu firem a občanů, samozřejmě i s přiměřenými náklady na distribuci a marži? A dalších proč, a odpovědí na to by bylo mnoho.

Vláda jen vysílá signály, nepředkládá rychlá řešení a nechává všechny v nejistotě, což má další dopady na naši ekonomiku i podnikatelské prostředí. Vedení HK ČR by mělo přestat vnímat tuto otázku zpolitizovanými očima a z pohledu klientelistického nastavení sponzoringu centrály, a začít bránit své členy a všechny podnikatele tlakem na vládu a předkládáním řešení dřív, než bude pozdě.

Mgr. Irena Bartoňová Pálková, 23. 8. 2022

Dříve: viceprezidentka HK ČR

Dnes: předsedkyně představenstva České asociace úklidu a čištění z.s. – začleněného a autorizovaného společenstva HK ČR, zastupitelka Středočeského kraje, asistentka a poradkyně člena Evropského výboru regionů a Hospodářského a měnového výboru Evropského parlamentu

Můj názor na současné dění a počiny vedení státu projednáváme intenzivně od února s jednotlivými členy vlády, zejména s ministry průmyslu a obchodu, práce a sociálních věcí, financí a přímo s premiérem. Na jednání zastupuji Konfederaci zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR a spolupracujeme se sociálními partnery v tripartitě – Svazem průmyslu a dopravy ČR, AMSP a s HK ČR, prezidentem HK ČR Ing. V. Dlouhým, tajemníkem HK ČR a zejména s Ing. L. Minčičem. Jelikož spolupráce, a hlavně výsledky a výstupy vlády byly a jsou nedostatečné a reakce na naše návrhy, výzvy a dopisy je minimální, vyzvali jsme několikrát premiéra k jednání. Poslední bylo v květnu a nyní po urgencích bude 13. září 2022 jednání tripartity, kde jsme zaslali písemné připomínky k současné situaci a žádáme na jednotlivé body konkrétní a závazná stanoviska k řešení nejpalčivějších problémů.

Ty vidíme v současné době zejména v cenách energií, navyšování všech cen u vstupních materiálů pro výrobu a služby, pohonných hmot apod. Konkrétně při všech jednáních požadujeme realizaci opatření, která maximálně využijí „Dočasný

krizový rámec na pomoc firmám“ schválený EU, který jsme ve spolupráci s partnery a MPO projednávali, a nakonec byl MPO a MF odmítnut údajně pro nedostatek financí. S tím zásadně nesouhlasíme a žádáme o realizaci.

U energií, zejména plynu, musí vlády zajistit jednak vůbec dostatek plynu zejména pro odvětví, která jsou na plynu závislá (např. chemický průmysl, výrobci stavebních hmot, sklárny, ocelárny, potravinářský průmysl, plynové elektrárny a řada dalších) a zajistit dostupnou cenu – současná likviduje nejen domácnosti, ale zejména průmysl a služby. Vyčítáme vládě, že některé země již reagovaly na ceny energií jejich zastropováním či dalšími opatřeními a my jsme jejich laxním postojem nekonkurenceschopní, což bude mít nedozírné následky v rušení některých výrobních podniků, následné likvidaci některých podniků, nárůstu nezaměstnanosti a další negativní vlivy.

Je dále nutné zpracování krizového scénáře, eliminovat rizika, probrat možnosti úspor, projednat vyhlášení stavu nouze v plynárenství, zpracovat úpravu energetického zákona, vazbu na způsob řešení systému a z toho vyplývajících cen elektrické energie, (za co dodáváme elektrickou

energii na burzu v Lipsku a za několikanásobnou – asi 10x – cenu ji my potom platíme), vymezení nezbytných sektorů i ve vztahu k institutu mimořádného stavu nouze, nastavení inflačních doložek v případě veřejných zakázek, zohlednění současné situace v nastavení evropských dotačních nástrojů včetně NPO a dalších. Velice zásadní je úprava Green Dealu a navazujících opatření, kde, pokud nemají být pro nás likvidační, musí být upraveny co se týká obsahu i termínů zejména podmínky emisních limitů, prodloužení na nezbytnou dobu provozu uhelných elektráren a tím i těžby uhlí a podobně požadujeme také urychlení povolovacích procesů investic do OZE a snížení administrativní zátěže.

Jsou to tedy některé naše společné náměty a požadavky na urychlené řešení, pakliže nemá nastat krize, ze které by byly pro naše občany nedozírné následky. Při jednáních je státní správa uklidněna stávajícími ještě ucházejícími výsledky soukromého sektoru, kde si neuvědomují, že je to způsobeno úsilím podnikatelů, zaměstnavatelů, a zaměstnanců bez vlivu nízké činnosti státní správy a tím, že stávající důsledky inflace a cen se ještě v plné míře neprojeví.

Co se týká předsednictví EU, zatím je úloha a činnost vlády aktivní a věříme, že premiér a členové vlády budou razantně prosazovat všechna nutná opatření současně ekonomické situace, neboť v celé EU je situace obdobná. K tomu jsme také nabídli spolupráci našich svazů a jejich odborníků. Je třeba zvláště poděkovat mimořádné aktivitě Svazu průmyslu a dopravy ČR, jeho specialistům a zástupcům v EU a všem dalším včetně HK ČR. Předsednictví je jedinečná příležitost posunout stávající problémy ve všech oblastech.

Jan Wiesner, 31. 8. 2022

Dříve: viceprezident HK ČR

Dnes: prezident Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR

Druhá polovina roku 2021 byla specifická růstem cen elektřiny a zemního plynu a následně i růstem inflace.

K růstu cen zemního plynu a elektřiny se vyjádřila ve druhé polovině roku 2021 komise EU s tím, že uvedené zdražení bylo způsobeno nesplněním plánované výroby elektřiny z OZE, především z fotovoltaických a větrných elektráren. Tato situace byla způsobena zejména nevhodnými klimatickými podmínkami pro provoz těchto OZE. Výpadek ve výrobě elektřiny byl nahrazen výrobou v plynových elektrárnách, což vedlo ke zvýšení odběru zemního plynu nad sjednaný rámec. Tím se zvýšila spotřeba plynu a vznikl i jeho nedostatek s dopady do jeho ceny, která od této doby zaznamenala soustavný růst.

Válečný konflikt mezi Ruskem a Ukrajinou, který byl zahájen v únoru 2022, tuto situaci ještě zhoršil. Do tohoto období v závěru roku 2021 došlo k výměně vlády ČR, a to na základě výsledků voleb. Tato situace věci příliš nepomohla především z důvodu, že nová vláda se musela seznamovat s celou řadou věcí a také i z důvodu svých volebních priorit, stabilizovat rozpočet státu. Ten byl předchozí vládou neúměrně navýšen, a to dokonce v rekordním nárůstu z celé EU. Do této situace byli postaveni jak obyvatelé, tak i podnikatelé ČR.

Rekordní ceny elektřiny a zemního plynu u kterého navíc začaly být obavy, že nebude k dispozici v požadovaném množství pro celou EU, způsobily vážné obavy o jejich další existenci. Postupně se do energetiky a také politiky začal vnášet chaos. Místo toho, aby byly společně řešeny příčiny tohoto stavu s následnou pomocí obyvatelstvu a podnikatelskému sektoru, docházelo a dochází ke vzájemnému osočování.

Je pravdou, že tato krizová situace v naší a evropské energetice nevznikla ze dne na den, ale byla způsobena dlouhodobou nekonceptní a nezodpovědnou energetickou politikou EU a také našeho státu. Nebyly dostatečně brány v úvahu základní požadavky na energii, tedy její zajištění v požadovaném čase, v požadované kvalitě a za ekonomicky dostupnou cenu. Při řešení problémů v životním prostředí nebyly brány v úvahu stanoviska celé řady předních světových vědců a mnohdy i fyzikálních zákonů.

Jak si může člověk vysvětlit, že hlavní úkoly a cíle stanovené ve Státní energetické koncepci, která je závazná pro orgány státní správy, nebyly plněny?

Jak bylo možné, že vláda Andreje Babiše, ač vytvořila dobře zpracovaný a reagující na možnosti našeho státu Národní plán v oblasti energetiky a klimatu s cíli do roku 2050 a tento jí odsouhlasený plán ještě v témže roce zpochybnila ustavením tzv. uhlenné komise, která měla za cíl provést jeho revizi?

Kam se poděla dlouhodobá koncepčnost a srozumitelnost budoucího vývoje energetiky, tolik potřebná pro energetiku a také koncové odběratele energie? V koncepčnosti jsme byli vzorem pro ostatní státy a také v minulosti vysoce hodnoceny mezinárodní energetickou agenturou.

Výsledky této politiky jsou tristní s možnými fatálními dopady. Trh s elektřinou a zemním plynem přestal mít svůj význam a v současné době je velký problém najít obchodníka a na určitou dobu si zajistit objednání dodávek energie.

Obdobná situace je na trhu s emisními povolenkami, jejichž cena stoupá na hodnoty, které přestaly být stimulující a umožňující spekulace vzniklých obchodníků – spekulantů.

Podnikatelé, aby zachránili svoje firmy před krachem z důvodu vysoce velkých cen energie, přecházejí ze zemního plynu na jiná paliva, a to bez jakékoli záruky, že toto budou mít k dispozici za ekonomicky přijatelnou cenu a potřebném množství i v dalším období.

Velká část hledá řešení ve vlastní výrobě energie, a to buď pomocí OZE nebo kombinovanou výrobou elektřiny a tepla.

Zde však naráží na celou řadu legislativy a také byrokracie, která tyto snahy buď úplně utlumí nebo podstatně stíží.

A tak se naskytá celá řada otázek, proč vládou ČR není na tyto snahy dostatečně reagováno? Proč např. nemáme alespoň na přechodnou dobu upravenou legislativu na zmírnění emisních limitů z energetických zdrojů?

Proč necháme vyvážet do zahraničí značné množství dřevní štěpky, což způsobuje problémy na jejím trhu s následným růstem její ceny? Přitom se jednalo o palivo, které svojí cenou bylo hluboce pod cenou zemního plynu. Proč nejsou

tlaky na distributora elektřiny, aby zjednodušil svoji agendu a urychlil vyjádření k žádostem o připojení k soustavě NN? Současný stav je takový, že při všech nutných stanoviscích u této organizace je ztraceno cca 120 dnů. Tedy o tuto dobu se prodlouží celková doba realizace fotovoltaických elektráren (FVE). A kolik by již mohlo za tuto dobu být vyrobeno elektřiny? Proč doposud neproběhla notifikace Kombinované výroby elektřiny a tepla (KVET) a tím není možno vyhlásit provozní podporu tohoto zařízení?

U zástupců podnikatelské sféry bych býval očekával, že se neformálně spojí při řešení vzniklých problémů a budou společně jednat s vládou ČR ve snaze jí pomoci svými návrhy a to tak, aby byla podpořena jejich iniciativa, a dopady do podnikatelské sféry byly minimalizovány. To samé bych si dovedl představit v rámci celé EU. Jedno pozitivum však současný stav jistě má. Doufám, že jsme se z této situace náležitě poučili a že jsme pochopili, jak velký význam pro náš život má fungující energetika. Elektřina je krev civilizované společnosti, na kterou navazují ostatní činnosti.

A to se týká především našich politiků, kteří někdy přijímají rozhodnutí, která zpochybňují zdravý rozum.

Ing. Václav Hrabák, 2. 9. 2022

Dříve: člen představenstva HK ČR a předseda Energetické sekce HK ČR

Dnes: jednatel ITES s. r. o.

A je to tady. Další změna nejen v podnikatelském prostředí. Další zatěžkávací zkouška. Před cca 14 lety jsme si prošli první velkou změnou po roce 1989. Byla to asi naše první, reálně prožitá krize, tehdy spuštěná pádem části bankovního sektoru v zámoří, a nakonec importovaná do Evropy již s klasickými projevy hroucení se poměru poptávky a nabídky. Již tehdy jsme se mnozí zamysleli a situaci se snažili řešit, a to převážně tzv. „osekáváním“ zbytných nákladů. No, a máme tu další „križi“. A kdo z nás by tento stav s válečným konfliktem na východním okraji Evropy očekával? Teď nás drtí krize energetická a bez zásahů EU či národních vlád mnozí nejsou schopni ve svých

podnikatelských projektech bohužel pokračovat. A i s tímto projevem je možná spojeno jedno pozitivum, a to, že se opět zamýšlíme a hledáme rezervy. Tentokrát ty energetické. Mnozí plánují a již realizují jiné, alternativní zdroje vytápění, dodávky elektřiny, přemýšlíme o energetické optimalizaci nejen v podnikání, ale i v domácnostech. Myslím, že tady by měla nastoupit i pomoc hospodářské komory. Lobbismus za naše oprávněné zájmy a potřeby, pomoc při hledání řešení, konzultace s představiteli i lokální politiky. Co je ale energetická krize proti umírání lidí v 21. století ve válečném konfliktu... Všem držím palce.

Mgr. Zbyněk Pěnka, 6. 9. 2022

**Dříve: předseda
Krajské
hospodářské
komory ÚK**

**Dnes: Realitní
kancelář RENO**

Vážení kolegové podnikatelé a živnostníci, byl jsem osloven dlouholetým kamarádem Rudolfem Jungem, abych něco napsal k současné obtížné situaci, ve které jsme se bez vlastní viny ocitli. Snažil jsem se vymluvit, že mě nic smysluplného nenapadá, ale s výmluvou jsem neuspěl. Tak jsem se znovu zamyslel, zase mě nic chytrého nenapadlo, tak mi nezbývá než začít rovnou zobra: Každý národ má takovou vládu, jakou si zaslouží. Říká se to a asi to bude do velké míry pravda. Někdo nadává na současnou vládu, někdo nadával na tu minulou, někdo nadává na každou vládu. Nám podnikatelům a živnostníkům ale nadávání nepomůže, to víme už celá léta. Musíme si obvykle poradit sami. Většinou ani po vládě nechceme, aby nám kdovíjak pomáhala, spíš, aby co nejmíň překážela, aby nás stát co nejméně obtěžoval a zatěžoval různými administrativními a byrokratickými povinnostmi. A aby pravidla pro podnikání byla co nejjednodušší a stát zajistil jejich dodržování.

Ale jsou v historii okamžiky, kdy to nestačí. Nyní bohužel taková chvíle nastala. V současné situaci si podnikatelé prostě sami neporadí a potřebují pomoc státu. Ne proto, že by nedokázali sami zavřít své fabriky nebo omezit podnikání na minimum, ale proto, aby stát přežil. Aby přežil jako normální lidské společenství. Aby nastalé problémy nepřerostly do další totality. Většina z nás už si jednu nebo dvě totality zažila a asi si další variantu, ať už rudou nebo hnědou, nepřejeme. Co můžeme dělat? To, co vždy, jen ještě s větším úsilím, jak tomu bývá v kritických situacích. Jasně

vyjadřovat prostřednictvím naší komory i osobně, co považujeme za správné a co považujeme za špatné. Nechceme nesmyslné plošné podpory, které jen rozhazují všemi směry naše peníze, které jsme odvedli na daních. Chceme cílenou podporu těch, kteří si sami neporadí. A to platí jak pro občany, tak pro podniky. Každý z nás má možnost sledovat, co se v tomto ohledu připravuje a svůj názor vyjádřit. Na webu úřadu vlády jsou veřejně přístupné návrhy zákonů, nařízení a vyhlášek zařazené do meziresortního připomínkového řízení. Hospodářská komora k nim uplatňuje připomínky, každý z nás se může do tohoto procesu zapojit. Na webu úřadu vlády najdeme i informace o programu vlády, o tom, co vláda bude projednávat i s konkrétními návrhy zákonů včetně důvodových zpráv a způsobu vypořádání připomínek, a to i těch našich, které uplatnila komora. Na webu Poslanecké sněmovny můžeme sledovat, v jakém znění vláda předložila návrhy zákonů do sněmovny, jaké k tomu při projednávání přednesli poslanci pozměňovací návrhy a které z nich byly schváleny. Totéž platí o projednávání v Senátu.

Vím, je to složité, časově náročné a nemáme na to dostatečnou časovou kapacitu. Ale občas je dobré se na to aspoň mrknout, abychom věděli, jak si naši volení zástupci počínají v konkrétních věcech, jak prosazují naše zájmy, zda předkládají naše návrhy. Sledování televizní šaškárný při plenárním jednání Poslanecké sněmovny nám reálný obrázek opravdu nevytvorí.

Vrátím se na závěr k tomu, čím jsem začal. Máme takovou vládu (a platí to i o těch minulých), kterou si většina našich občanů dobrovolně zvolila. Nejsou (a nebyli) to žádní supermani. Jsou to lidé jako my. Dávejme jim jasně najevo, co chceme. Z vlastní zkušenosti vím, že vynaložené úsilí se ne vždy, ale často vrátí konkrétním výsledkem. Milí kolegové, přeji vám, abyste současnou obtížnou dobou prošli s co nejmenšími problémy a aby se vám dařilo osobně i v podnikání.

Dr. Ing. Jaromír Drábek, 6. 9. 2022

Dříve: prezident HK ČR

**Dnes: čestný prezident HK ČR,
OSVČ – poradenství v energetice
a ekonomice**

Hovoříme-li o šéfování, pak je třeba vždy začít úvahou kdo šéfuje a čemu šéfuje. Platí to pro jakékoliv šéfování. Šéfování obci, kraji, vládě i EU...

Volby pak by měly sloužit k výběru nejlepšího šéfa. Tolik teorie, byť politické pochody jsou většinou odlišné. V případě EU je to tak, že Česko „šéfuje“ dle daného pořadníku, bez ohledu na stav šéfované Evropy či osoby potenciálního „šéfa“. EU se za poslední léta dopracovala do

stavu dirigisticky lobbistické jednotky, kde jsou si všichni rovni, jen ti velcí jsou si rovnější. Země malé a střední velikosti jsou tedy především do počtu, a především aby přispěly k rozšíření prostoru pro společný trh. Žádné zásadní iniciativy se tak od malých neočekávají. Pokud přesto vzniknou, mají minimální šanci projít, bez pozhledání velkých. Dodnes jsme naopak svědkem situací, kdy velké země zavádějí opatření proti malým v zájmu ochrany svého trhu či svých

podnikatelů. Šikanování řemeslníků z „východní Evropy“ nebo autodopravců je příkladem. Pamatuji si na období před vstupem do EU, kdy jsme vynakládali obrovské úsilí na to, abychom byli připraveni. Zbytečně. Ochranařská opatření Německa, Rakouska či Francie nás vyléčila z představ o společném trhu bez naschválů, kde si budeme všichni rovni. Byla to i moje naivita. Tak je to i dnes. Nelze si spravedlivě představit, že by předsednictví malé či středně velké země

mohlo přinést nějaké zásadní posuny. Strůjcem posunů, ve prospěch zejména svých ekonomik, budou vždy velcí a silní. A pokud si neprosadí svou proti zkostrnatělé lobby tradičních zemí, odejdou tak jako Anglie. Odchod Anglie byl políčkem Evropské unii.

Ani toto však nepřispělo k vnitřní rekonstrukci a sebereflexi EU. Žijeme v období, kdy zkušební a opravdoví šéfové setrvávají ve svých podnicích a nemají chuť kazit si zdraví a osobní PR aktivní účastí v politice. Politika různých úrovní je pak zanesena kvazi šéfy, kteří jsou velmi často orientováni na profit. Svůj. Evropským i českým politickým sportem se stalo „vykazování činnosti“. Toto spočívá v komentování věcí zbytečných, organizování komisí, výborů, zasedání, seminářů, portálů, rad, summitů apod. V EU jsme občas svědky toho, že ani nevíme jak, a EU přijme rozhodnutí zásadního významu, aniž by tomu předcházela široká diskuze doplněná o argumentaci skutečných odborníků.

K takovým počínům v poslední době jistě patří:

- Green Deal,
- konec uhlí,
- nebo konec výroby spalovacích motorů.

Tato rozhodnutí byla i z iniciativy Německa přijata rychle a bez kontextu s děním ve zbytku světa. Všechna tři jmenovaná řešení mají zásadní vliv na českou ekonomiku, průmysl a zaměstnanost. Přidáme-li k tomu konflikt na Ukrajině, jsou čeští občané a podnikatelé ve smrtelném

nebezpečí. To jsou vážná témata! Jsou tyto kroky náhodné? Komu prospěje snížení konkurenceschopnosti českých podniků? Čeká nás další vlna výprodeje českého průmyslu?

„Šéfování Evropě“ by tak mohla česká politická reprezentace využít primárně k tomu, aby ochránila své občany a podnikatele – tvůrce HDP v zemi. Mnohé země to udělaly i bez šéfování EU nebo bez odsouhlasení z Unie.

Dalšími tématy může být korekce a znovuprojednání Green Deal a dalších zbrkle a politicky přijatých usnesení EU. Vráťme-li se k výše uvedenému tvrzení, pak šance českých politiků při „Šéfování Evropě“ jsou malé až nulové. Stejně jako většina dalších zemí i naši politici budou vykazovat činnosti, utrácet na to peníze a před kamerami si vzájemně plácát po ramenou. Dopředu se tedy ani nezlobím na naše politické předáky, že nic zásadního nepřinesou. Nemohou. Moloch EU je stále méně kontrolovatelný či regulovatelný s velmi dobře fungujícími Parkinsonovými zákony. Jsou to i krásné politické pašalíky.

Evropská unie bude stále větší překážkou v růstu pro malé, průmyslově vyspělé ekonomiky, jakými Česko bezesporu je. Aktuální politicko – ekonomické problémy, plynoucí ze současného dění a ze špatných rozhodnutí EU, jsou jednou z největších hrozeb v novodobé historii ČR. Jejich řešení by mělo být jízdním řádem pro české politiky, ať již šéfuji Evropě nebo jen své zemi. Jako exportérovi a bývalému viceprezidentovi HK ČR, majícího v gesci i průmysl, mi chodí mráz

po zádech při představě možných dopadů na český průmysl.

Naše „Šéfování Evropě“ je tedy alespoň dobrou příležitostí k pozitivní prezentaci naší krásné země a velmi šikovných lidí. Zasedání ministrů a další eventy by proto měly být v Česku. Praha je komunikačně stejně přístupná jako Brusel či Paříž. Poslanci a politici EU tak mohou zažít Česko v přímém přenosu, což může být daleko užitečnější než nějaké pokusy o extra šéfovské kousky našich politiků v EU.

Ing. Bořivoj Minář, 6. 9. 2022

Dříve: viceprezident HK ČR

Dnes: jednatel, CONTECHIN GROUP s. r. o.

Cesta do pekel je dlážděna dobrými úmysly

Dnešním světem a nejvíce Evropou hýbe energetická krize, která roztáčí kola inflace a někteří ekonomové předpovídají ekonomickou krizi nedozírných rozměrů. Mnoho z nás si klade otázku, co je příčinou tohoto dění, jen tak je totiž možné se poučit a snad v budoucnu vyvarovat podobného vývoje. Moje úvaha směřuje ke Green Dealu a energetické politice, kterou roztočili zelené politické síly na úrovni jednotlivých evropských vlád, a především Evropského parlamentu, který ovlivnil politiku EU.

Sám jsem se zelenými konfrontován již od roku 1990 především v Německu v oblasti dopravy. Za 30 let spolupráce a střetů s nimi jsem si odvodil základní poznatek – jejich víra je náboženstvím založeným na postulátech, z kterých nelze ustoupit a nezměrné přesvědčení, že oni jsou nositeli dobra pro nechápající a nevěřící většinu lidstva.

Myšlenka obnovitelných zdrojů pro výrobu energie místo smradlavých a nebezpečných radioaktivních elektráren a dopravy, kde se auta po silnicích šinou neslyšně a z výfuku jim možná kape voda nadchla značnou část obyvatel svou

jednoduchostí, zejména prostodušší část populace, která tvoří její významnou část. Ale i racionálně uvažující lidé souhlasí se směřováním k obnovitelným zdrojům jako vhodného zdroje energie, který by nahradil klasickou energetiku. Jen mne fascinuje nezodpovědné a trestuhodné nasměrování evropské energetické politiky tímto směrem bez odpovědi na otázku, kde vezmu energii v době, kdy nefouká a nesvítí? Ideologové zelené revoluce v energetice se skřípěním zubů připustili plyn jako „přechodné“ řešení a posadili do sedla znovu společnost šejků, a především kremelského vládce, kteří v souručenství OPEC + Rusko diktují energetické noty a Putin plyn využívá pro svoji expanzní politiku.

Při koncipování energetické politiky se slepě spoléhá na to, že se to nějak technologicky vyvine a vymyslí a technicky vzdělaní občané ví, že to není zdaleka tak jednoduché. Minisystémy mohou snad dobře fungovat u rodinných domů, skladování energie ve velkém pro stabilizaci přenosové sítě je zatím v plenkách. Jisté je, že za energii v době, kdy nefouká a nesvítí, se bude platit zlatem, a tak technici vyvíjejí někdy netradiční řešení.

Klasikou je největší baterkárna na světě ve slunné Kalifornii s plánovanou kapacitou

3 GWh. Gigantická stavba se potýká s problémem chlazení baterií. Největší baterkárna v Německu oplývá kapacitou pouhých 10 MWh. Že skladování energie tímto způsobem má svoje limity v dostatku lithia na výrobu baterií spolu s environmentálními dopady na životní prostředí při jeho těžbě a likvidaci baterií, v nutnosti řešení ztráty kapacity a výměny baterií, je známo.

Nevýhody bateriové energetiky nutí vývojáře k někdy až verneovským řešením. Tak např. kalifornská společnost Graveta Power staví testovací závod s výkonem 1 MW v Německu. Speciální píst je zde zavěšený v šachtě naplněné vodou. Čerpaná voda tlačí píst nahoru při skladování, poté píst tlačí vodu dolů přes turbínu, která vyrábí energii. Další je systém geomechanického přečerpávacího zařízení, který ukládá vodu mezi vrstvami břidlicových hornin. Ke gravitačním projektům patří zařízení, které místo vody využívají **zvedání a spouštění obřích cihel nebo kamenných desek.**

Švýcarská společnost Energy Vault v loňském roce dokončila demonstrační závod na bázi gravitace ve švýcarském Luganu o výkonu 35 MW se systémem výtahů závaží. Ten je nyní ve fázi závěrečného testování. Společnost Gravitricity

se sídlím ve Skotsku zase využívá závaží o hmotnosti až 5 000 tun v hluboké šachtě.

Vývoj jde dále cestou využití technologií v oblasti kryogenní techniky, využití supravodivosti, energii se pokouší výzkumníci ukládat do magnetů, zkoušelo se ukládání do stlačeného vzduchu, vědcům nelze upřít kreativitu. Možná je slibným východiskem vývoj baterií na bázi grafenu. Stále se ale tápe na bázi mít přijatelné ceny za odpovídající kapacitu, která by projekt ospravedlnila.

Nejosvědčenější, efektivní a osvědčený způsob ukládání energie jsou přečerpávací elektrárny. Všichni víme, s jakými obtížemi se v minulosti u nás setkával projekt jedné z největších elektráren tohoto typu v Evropě Dlouhé stráně, kdy se projekt připravoval a stavěl 30 let.

Úložná kapacita činí 3,7 GWh, což je více než kalifornská gigabaterkárna. Nedokážu pochopit, proč se snažíme na jedné straně konkurovat Julesi Verneovi ve vynalézání a na druhé straně nevyužijeme možnosti vybudování přečerpávacích elektráren v Krušných horách, kde se kapacita uložení energie odhaduje až na 30 GWh. Postavit to umíme a máme v Česku i technologii pro toto vysoce efektivní uložení energie. Takový projekt za stávající situace by měl mít nejvyšší prioritu právě jako podpora

rozvoje volatilních obnovitelných zdrojů zálohování, opak je ale pravdou. První, kdo zvedá nad projektem prst, jsou ekologičtí guru s jejich náboženstvím.

Opravdovou tragédií pak je, když z úst odpovědných politiků slyšíme, že východisko ze stávající situace je rozvoj obnovitelných zdrojů. Tedy hasíme požár benzinem a dále devastujeme evropskou ekonomiku. Nejsem nepřítelem obnovitelné energie, jen se domnívám, že by měla být respektována potřeba bezpečnosti a ekonomické přijatelnosti v zásobování energií obyvatel, institucí i podnikatelských subjektů.

Facit mé úvahy spočívá v tom, že se energetická politika koncipovala na základě slepé víry zelených politiků bez respektu k bezpečnosti a závislosti z pohledu mezinárodní situace, se spoléháním na to, že se něco vynalezne, že poručíme větru a dešti, snad ohneme zákon o zachování energie, a to vše bez ohledu na to, kolik to stojí, což vedlo do současné slepé uličky ekonomické stagnace umocněné válkou na Ukrajině a krachem přechodné taktiky výroby energie z plynu. Z toho pohledu je dnešní situace dědictvím snůlkovství evropských představitelů a politiků ovlivněných zelenými vizionáři asi hodně odpuťtého od reality tohoto světa a vedeném pohrdáním know how našich předků.

Za to vše platí občané EU snižováním životní úrovně a mnoho z nich se dostává do kritických situací doslova boje o přežití.

Končím otázkou, zda můžeme doufat, že se politici v jednotlivých státech, v EU a dalších nadnárodních institucích poučí a narysují příště reálné vize budoucnosti a pošlou k čertu falešné vizionáře všech zabarvení?

Ing. Jiří Aster, 7. 9. 2022

Dříve: předseda Krajské hospodářské komory ÚK

**Dnes: OSVČ,
náměstek
primátora
města Děčín**

Vládo, mluv s námi

Předně chci říci, že vláda by neměla zasahovat tam, kde existuje volný trh. Jedním z nejlepších nástrojů volného trhu je burza, tedy místo, kde se otevřeně a veřejně setkávají a vyrovnávají nabídky a poptávky. Takový mechanismus ale musí mít definován nástroj pro případ krize. Většina burz na to má samoregulaci, např. když cenový skok u některé obchodované položky překročí 10 %, burza zastaví obchodování a zkoumá, proč se to stalo. Energetická burza v Lipsku, největší obchodní místo s energiemi v Evropě, takovou samoregulaci nemá. To pak vyvolává potřebu, aby v krizi nastoupila regulace vnější, např. v podobě států, nebo nadnárodních institucí.

Takovou krizi zcela jistě může vyvolat válka. Žádná země EU našťěstí není ve válečném stavu, mám na mysli válku ekonomickou. Tu vede Rusko proti zemím EU a jako zbraň používá omezování dodávek plynu. Důsledkem toho je skokový nárůst cen, který je tak vysoký, že se dá mluvit o kolapsu trhu.

Tato situace nastala už na jaře. A už tehdy měla vláda jasně říci občanům, firmám, komunální sféře, krajům atd., že trh zkolaboval, proto se

rozhodla zavést nějakou formu regulace. A možnosti už tehdy kolovaly mediálním prostorem.

Vláda např. může:

- vytvořit státního obchodníka s energií. Ten by měl zákonem uloženo, že může nakoupit a že energetické firmy mu musí prodat např. deset procent své produkce. Muselo by být striktně určeno, komu může státní obchodník energie prodat (např. školám, nemocnicím, domovům pro seniory);
- rozhodnout o odpuštění poplatků za obnovitelné zdroje energie;
- dát pevnou dotaci na cenu (např. úsporný tarif);
- definovat nejvyšší přijatelnou cenu plynu a vše, co je nad ní, dotovat (do nějaké úrovně spotřeby);
- schválit a v parlamentu prosadit daň z neočekávaného zisku.

Realitou asi bude kombinace více návrhů (v mezidobí se objevují další). Doufejme, že u některých se podaří pod českým předsednictvím najít shodu i na úrovni EU.

Neviním vládu, že nic nedělá. Některá z těchto opatření udělala, nebo je připravuje. Zajistila

plyn pro letošní zimu. Problém je, že to občanům, firmám, krajům, ani obcím nesdělují. Navíc dodnes nezaznělo od vlády jasné varování, že bude potřeba šetřit energiemi na všech úrovních, od domácností po kraje a stát. Vládo, mluv s námi. Nedávej prostor „spasitelům“ na zaplněných náměstích. Nedopusť, aby se obětí této „války“ stala naše sotva třiatřicetiletá demokracie.

RNDr. Zdeněk Somr, 9. 9. 2022

Dříve: 1. prezident HK ČR

**Dnes: předseda –
Střední
podnikatelský
stav, z. s.**

Děkujeme za komentáře.
Redakce

Rotary klub Most má nového prezidenta

Vážení čtenáři,

moje jméno je Jiří Konáš, jsem profesí lékař a mám v současné době společný osud jako Česká republika. Ta nyní nově předsedá Evropské unii a já nově předsedám Rotary klubu v Mostě. Členové klubu mi dali důvěru a stal jsem se prezidentem na období 2022–2023. V Mostě trvale žiji teprve 4 roky a pociťuji jako hendikep neznalost kontaktů a nedostatek známostí, na druhou stranu nejsem svázán s žádnou skupinou, což mi usnadňuje jednání a mnohdy otevírá dveře.

Celý profesní život jsem strávil jako lékař a část jako vysokoškolský učitel, po odchodu do důchodu pracuji čtvrtým rokem jako zástupce primáře v Hospiciu Most. Práce v každém hospici je těžká, zajímavá, psychicky namáhavá. Zařízení zaplňuje vakuum z dřívější doby, kdy se umíralo institucionálně ve zdravotnických zařízeních. Jako obecně prospěšná společnost samozřejmě závisíme i na sponzoringu. Nová specifická práce mě naučila pokoře, empatii, vážení si zdraví a života a naučila mě rozdávat něco ze sebe naposled svým pacientům. Práce a pomoc druhým mě i přivedla do řad Rotariánů.

Téměř stodvacetiletá historie světové organizace Rotariánů, jejímž hlavním cílem je podporovat subjekty a poskytovat pomoc, nás i na distriktní úrovni zavazuje. V tomto hektickém roce, v roce tornáda, v roce války na Ukrajině, jsme se zaměřili na globální úkoly, na kterých jsme se spolupodíleli. Zmíním alespoň obnovu zničené nemocnice v Bejrútu, finanční pomoc po tornádu na jižní Moravě, Rotariáni prováděli koordinaci humanitární pomoci Ukrajině, vypravili zdravotnickou pomoc na hranice „Hospitalers“, poslali 500 000 € pomoci a převezli 3 500 uprchlíků, přispěli jsme do sbírky na stavbu jezdecké sochy Karla IV. organizované Rotariány z Karlových Varů u příležitosti 700 výročí narození císaře. Socha stojí na Divadelním náměstí, je vysoká 4,8 m, váží 24 tun, autorem je prof. Gabriel.

Na místní úrovni jsme zakoupili traktor obci postižené tornádem, uspořádali golfové turnaje a výtěžek darovali Klokánku v Bitozevsi a Sokolově, organizujeme výměnný roční pobyt třech studentek do USA, Mexika a Brazílie, oslavili jsme společně s přáteli z Freibergu naše 25. výročí založení, na pravidelné schůzky zveme zajímavé hosty. Snaha o atraktivní činnost nám letos získala 6 nových členů. Řídíme se heslem: „**Měníme život lidem v místě, kde žijeme.**“ Také naše předsednictví EU by se mělo řídit heslem: „**Měňme tedy život i lidem v České republice!**“ A to nemyslím vzhledem k dnešní situaci sarkasticky! Mějme se lépe.

Ano, mějme se lépe. Pro národní zdraví je to nutný atribut, dnešní doba ekonomické nejistoty, inflace, energetická krize, rozdělení společnosti, chybění morálních autorit a vzorů, přehlídka spíše amorálních vzorů, netolerance k názoru druhých, agresivita, neschopnost komunikace politických elit s občany, to vše vede k frustraci lidí a „blbě náladě“ ve společnosti.

Minimalizace optimistických a akcentace negativních vjemů kolem nás vede ke zhoršování mezilidských vztahů. Zhoršení psychického stavu se promítá do snížené odolnosti organismu a náchylnosti k jiným somatickým poruchám či nemocem. Od doby covidu a zejména nyní vidíme v ordinacích nárůst úzkostných a depresivních poruch, poruch spánku, konfliktů v rodinných vztazích, nárustu spotřeby alkoholu. Nutno říci, že nejistota ať v medicíně či v životě působí na psychiku mnohem hůře, než sdělení třeba i hořké pravdy s návrhem rychlého a reálného řešení. Nejistota a frustrace vede k hledání a přijímání jednoduchých řešení. Toto by si měli uvědomit v dnešní době i evropští politici. Spokojený národ je zdravější a utíká méně do nemoci.

S úctou

MUDr. Jiří Konáš
prezident
ROTARY klub Most

inzerce

TÝDENÍK HOMÉR

novinky a zajímavosti
z Mostecka

**ČTĚTE
I ŽIVĚ**

www.homerlive.cz

Řemesla v Evropě

O tom, že sklízíme neblahé plody neuvážených zásahů do vzdělávacího systému jsme psali v TEMA mnohokrát. Vysílali jsme různé apely – ovšem marně. Jakousi tikající bombou v tomto, je nedostatek řemeslníků, a i tom jsme již mnohokrát psali a na naše varovná slova dochází. O tom se může hravě přesvědčit řada z nás, marně shánějící zedníka, pokrývače, instalatéra atd. Protože se v tomto čísle pohlížíme po Evropě, tak jsme se zeptali gesčního viceprezidenta HK ČR Romana Pommera, jak on vidí situaci u nás podceňovaných řemeslech v Evropě.

Redakce

Jung: Jaký je rozdíl mezi vnímáním řemesla v Evropě a u nás?

Pommer:

Velice rozdílný a různý, paradoxně i bývalé státy východního bloku naše vnímání předběhly dost rychlými kroky. Západní svět? Tam se již dlouhodobě řemeslu jako takovému věnuje společnost aktivně, absolventi jsou vnímáni jako potřebný zdroj ekonomického růstu firem a zaměstnavatelů. Řemeslo je v těchto zemích bráno jako významný produkt uživení se. Toto ale také začíná velmi platit i u zemí bývalého východního bloku. Polsko, Maďarsko, Slovinsko, Pobaltské země, a i Slovensko výrazně podporují řemeslo ve vazbě na trh práce. Zaměstnavatelé jsou podporou pro řemesla při absolvování studia řemeslných oborů. Dostávají různé i finanční podpory, pokud se zaměstnavatelé starají o prohlubování znalostí ve vyučeném oboru. A podpora veřejnosti je samozřejmostí. Média podporují řemeslo a rodiče jsou pyšní, když se jejich syn nebo dcera chtějí a živí prací rukama. U nás v České republice? Nic takového se neděje, řemeslo je stále u populace rodičů vnímáno tak, že jsi neschopný v životě něco dokázat a že rukama přeci pracovat nebudeš. U studentů a mladé generace, jak by smet.

Roman Pommer

Můžeme se v něčem inspirovat ve světě?

Základem by asi mělo být, že ve světě se o řemesle nehovoří jako o podřadné práci, řemeslníci jsou vážení občané města, média si z nich nedělají legraci a mladí lidé, absolventi středních učňovských škol, se necítí jako „nepovolená“ vrstva té které společnosti. Znam několik mladých úspěšných řemeslníků, i drobných firem, kde nikomu není více jak 30 let. Ve světě se o těchto osobách

hovoří v médiích, společenských kruzích a mezi občany s pokorou a důležitým významem pro celou společnost. U nás se toto dost zlehčuje, u některých politiků, ale i některé veřejnosti je to tak, že roboti a IT pracovníci vše vyřeší a vše si vyřešíme na internetu. Ale já si neumím představit, jak vám robot vyčistí ucpaný odpad nebo záchod, a takových případů jsou desítky, možná i tisíce.

Před třemi lety se Hospodářská komora zapojila do Evropské aliance pro učňovskou přípravu. Jaký je její cíl a co bylo dosud u nás vykonáno?

Ano, i já jsem si myslel, že zapojením do Evropské aliance pro učňovskou přípravu se budeme rychleji podobat Evropě, ať je to v oblasti duálního systému, či mistrovské zkoušky. V České republice máme vytvořeny systémy NSP (Národní soustava povolání) a NSK (Národní soustava kvalifikací), což je odkaz na zákon 179 o dalším vzdělávání, kde se zaměstnavatelé podíleli

na vytvoření profesních kvalifikací pro potřeby trhu práce, podobné jako v Evropě. Tyto tři uvedené body byly i cílem, proč se HK ČR zapojila do aliance, aby fungovaly i v českém prostředí. A k tomuto zatím vykonáno nebylo nic, vše u nás legislativně dlouho trvá.

Reflektuje řemeslné a učňovské školství dostatečně potřeby současného trhu práce?

Záleží jak které řemeslo, jak která učňovská škola a jaké má právě škola odborné mistry. Situace se určitě lepší, než to bylo před 10–15 lety. Určitě tomu přispívá i větší spolupráce škol a zaměstnavatelů a výrobců materiálů. Problém je, že škola nemůže sehnat kvalitní učitele na odborný výcvik a že absolventi si dnes myslí, že všechno umí a všechno si přečtou na internetu.

Škola je vše nemůže naučit, ale oni se musí po složení závěrečných zkoušek ještě dost učit. Něco jako dříve bylo, že z vyučení se šel řemeslník učit tovaryšem k mistrovi, a až poté ho pan mistr řemeslo pořádně doučil. Ale to dnes známe nyní jenom z pohádek.

Pomohlo by, kdyby si firmy samy vychovávaly své budoucí řemeslníky a další úzce specifikované odborníky?

Ve velkých firmách to již funguje, velké podniky si mohou dovolit financovat takovouto filozofii výuky. I stipendia dávají v době studií, ale neplatí to pro

všechny profese. Já nyní popíši příběh profese, kde to nejde. Malíř, obkladač, kominík a podobné. Firmy, které potřebují tato řemesla, jsou malé

a pokud si ve spolupráci se školou vychovávají svého zaměstnance, tak si potenciálně vytvářejí svoji konkurenci v regionu. Kominická firma si vezme na vychování učně, tři roky ho zaučuje na zakázkách pro občany, po složení

závěrečné zkoušky získá bez problémů živnostenský list na sebe a první co udělá, obejde zákazníky, kde se učil. I přesto OSVČ nebo drobné a malé řemeslné firmy si své budoucí nástupce vychovávají a spolupracují se školou.

Školné, kapesné ani náborové billboardy ale příliš nepomáhají. Jaký recept nabízí Hospodářská komora? Jakou roli může sehrát?

Hospodářská komora musí sehrát důležitou roli ve spolupráci s řemeslnými cechy, které jsou nositelem reklamy řemesla. Konkrétně nyní se snaží zviditelnit soutěž Euroskills, což je soutěž mladých lidí do 25 let z celé Evropy. Je třeba přesvědčit „maminky“, že i ten jejich kluk či holka, kteří se vyučí obkladačem nebo malířkou, mohou úspěšně reprezentovat Českou republiku v Evropě. Stejně jako Jágr nebo Ledecká. V září loňského roku se Česká republika zúčastnila po dlouhé době této soutěže a 4 „závodníci“ – opravář nákladních vozů, malíř, obkladač a chladář

reprezentovali. Já jsem tam byl celý týden jako jejich oficiální delegát a srdíčko nám hrálo v barvách naší země. Toto musíme naučit naše občany, tak jako to tam uměli domácí Rakušané, ale i další evropské země. Hospodářská komora musí také sehrát důležitou roli v legislativním ukotvení mistrovské zkoušky, aby zde mohl být na trhu práce mistr truhlář, mistr pokrývač, mistr čalouník a další mistři řemesla. Ti musí garantovat jistotu kvality odvedené práce a zároveň pomoci s výchovou absolventů řemeslných oborů – tovaryšů.

A co pojem mistrovská zkouška, nezmění se pohled veřejnosti na řemeslo při legislativním ukotvení tohoto stupně vzdělání?

V otázce je úplně všechno řečeno. Ano, já doufám, že změní. Držitelé titulu Mistr řemesla budou garancí kvalitně odvedené práce a rodiče mohou vnímat mistrovskou zkoušku jako nejvyšší stupeň vzdělání jeho dítěte v oboru. Bude třeba, aby se vnímalo, že například Mistr instalatér je vlastně Inženýr instalatér, a inženýr je slovo, které se v naší republice považuje za největšího odborníka. Hospodářská komora se již cca 5, 6 let snaží o legislativní ukotvení mistrovské zkoušky. Já osobně jsem vedl mnoho a mnoho jednání na ministerstvech a připadá mi to, že jsem stále na startu. Možná by zde stálo uvést skutečnost, kdy jsem minulý týden navštívil na MŠMT s prezidentem

HK ČR Vladimírem Dlouhým dalšího ministra školství a představoval mu koncept mistrovské zkoušky. Byli jsme takto společně u 4. ministra školství, já osobně již u pátého. A zase „ano, je to potřeba a nutné“, ale dostanete se zpět na legislativní radu vlády a kolečko začíná znova. Jsem optimista, tak snad společně s MPO se nám povede kolečko uzavřít a v České republice budeme mít v příštím roce na trhu práce Mistry řemesla.

Děkujeme za rozhovor.
Redakce

Pohledy do Střední školy technické, Most, příspěvkové organizace

Odborný výcvik, obor – obráběč kovů, 3. ročník

Odborný výcvik, obor – strojní mechanik, 1. ročník

Odborný výcvik, obor – elektrikář, 2. ročník

Odborný výcvik, obor – truhlář, 2. a 3. ročník

HK ČR a Evropa

Rozhovor s Alenou Mastantuono, zástupkyní HK ČR v Eurochambres a Evropském hospodářském a sociálním výboru.

Jung: Jak zastupuje Hospodářská komora své členy na úrovni EU a jak je v Bruselu vnímána? Existuje nějaká spolupráce s evropskými orgány?

Mastantuono:

Hospodářská komora České republiky je na evropské úrovni přítomna již od počátku devadesátých let. Do evropské asociace obchodních a průmyslových komor Eurochambres vstoupila jako přidružený člen v roce 1994 a vstupem ČR do EU se v roce 2004 stala řádným členem této organizace. Od roku 2002 se komora také podílí na provozu střediska CEBRE – České podnikatelské reprezentace při EU v Bruselu a od května 2004 je reprezentována v poradním orgánu institucí EU, a to v Evropském hospodářském a sociálním výboru, kde dnes komoru zastupuji. Komora je v Bruselu nejen přítomna, ale naše aktivity jsou na úrovni EU také intenzivní. S evropskými orgány spolupracujeme prostřednictvím asociace Eurochambres či EHSV, ale také

napřímo. Za ty roky jsme si vybudovali dobrou image a jsme považováni za seriózního partnera. S ohledem na probíhající předsednictví České republiky v Radě EU se na nás rovněž obrací partnerské organizace z jiných zemí Evropské unie, ale i samotné instituce EU. Současně úzce spolupracujeme s českou delegací v Evropském parlamentu a s našimi zástupci v Radě EU. Česká ministerstva nás konzultují při přípravě pozic k projednávané evropské legislativě či při její implementaci do českého právního řádu. Evropská legislativa se neutváří jen v Bruselu, ale velký vliv na ni mají jednotlivé členské státy při projednávání v Radě, a pak i samotní europoslanci. Z tohoto důvodu je také důležitá naše spolupráce s ministerstvy a příslušnými odbory, které se na utváření evropské legislativy podílejí.

Alena Mastantuono

V čem spočívá funkce člena Evropského hospodářského a sociálního výboru? A čím se osobně ve výboru zabýváte?

Prostřednictvím mého působení v EHSV má komora možnost tlumočit své postoje k návrhům Evropské komise, ale i k projednávaným textům v Evropském parlamentu a Radě. Naší úlohou je vyjadřovat se k návrhům Evropské komise prostřednictvím stanovisek, která zdůrazňují postoj občanské společnosti ze všech zemí Unie. Z pohledu zástupkyně Hospodářské komory ČR ve výboru usiluji o to, aby stanoviska EHSV obsahovala vyrovnaný postoj a zejména respektovala názor podnikatelské

veřejnosti. Vedle zástupců podnikatelské sféry jsou ve výboru také zastoupeny odbory, dále pak spotřebitelské organizace, zemědělské svazy atp. Stanoviska výboru, která schvalujeme na plénu, jsou pak kompromisem širokého spektra organizací občanské společnosti a pro Radu a Evropský parlament jsou signálem, jak dosáhnout možné dohody. Výbor je také poradním orgánem Rady a Parlamentu, a proto nás mohou obě instituce požádat o průzkumné stanovisko na zadané téma.

Nyní například za celý výbor připravuji stanovisko, které si vyžádalo české předsednictví věnované roli jaderné energetiky ve stabilitě cen energií. V uplynulých dvanácti měsících jsem byla zpravodajkou ke klíčovému návrhům v oblasti energetiky jako revize směrnice o energetické účinnosti, sdělení k cenám energií či plán REPowerEU. Ve výboru se vedle energetických témat věnuji stanoviskům chystaných v oblasti vnitřního trhu a z oblasti politiky na podporu malých a středních podniků.

Zmínila jste, že se zabýváte energetickými tématy. Je shoda – neshoda v řešení energetických problémů i v souvislosti se Zeleným údělem?

Do léta loňského roku byla energetická tranzice jasnou prioritou. S růstem cen energií a následně vypuknutím války na Ukrajině, však byla EU postavena před otázkou, jak zajistit plynulost dodávek energie a zároveň zaručit dostupné ceny energií. Bezpečnost energetických dodávek se nadřadila některým zeleným cílům, které z dlouhodobého hlediska zůstávají platné. Krize současně urychlila plány v oblasti rozvoje obnovitelných zdrojů energie, například i tím, že zvyšuje cíle pro obnovitelné zdroje energie a pro energetickou účinnost. Cíle Zelené dohody EU nadále platí, nicméně z krátkodobého hlediska je nutné zabezpečit primárně dodávky energie, a to i za cenu, že budou využity „špinavé“ zdroje. Vrcholní politici EU si uvědomili vážnost situace a umožnili dočasný návrat k fosilním palivům.

Nejprve se o tom Komise zmínila v květnovém plánu REPowerEU a následně to i potvrdila v červenci v rámci dohody o úsporách plynu. Českému předsednictví se podařilo v rekordním čase dosáhnout celoevropské dohody k tomuto návrhu. Cílem je zabezpečit dodávky domácnostem a klíčovými uživateli (nemocnice, průmyslová odvětví, rozhodující pro poskytování základních produktů a služeb pro ekonomiku a pro dodavatelské řetězce a konkurenceschopnost EU), a to mj. snížením poptávky po plynu. Před zvážení omezení by členské státy měly vyčerpat všechny možnosti náhrady paliva, nepovinné systémy úspor a alternativní zdroje energie. Je-li možné, měl by být upřednostněn přechod na obnovitelné zdroje energie nebo čistší, méně uhlíkové náročné nebo znečišťující možnosti. Jako dočasně

opatření Komise umožňuje opětovný přechod na uhlí, ropu nebo jadernou energii, pokud se tím zabráni dlouhodobé závislosti na uhlíku. Proto se v Evropě vracíme k návratu ke spalování uhlí či oddálení uzávěrek jaderných elektráren, který by někdo ještě na jaře loňského roku nečekal. I když je tento proces v některých zemích EU silně zpolitizován. Diskuse v Radě často reflektuje postoj jednotlivých zemí, jež odráží pokrok v rozvoji OZE a závislost dané země na dovozu plynu z Ruska. Nyní se podobně jako v covidové pandemii dostáváme do situace, kdy solidarita mezi členskými zeměmi je nadmíru důležitá, a to zejména v případě, pokud bude Evropa zcela odstřižena od dodávek z Ruska. Letošní zima bude testem evropské solidarity a zásadní roli v koordinaci vzájemné pomoci bude hrát české předsednictví.

Jak je vnímáno české předsednictví?

Je velmi těžké hodnotit české předsednictví po dvou měsících od jeho začátku. Nicméně prozatím si nevede vůbec špatně. Již zmíněné dosažené dohody o úsporách plynu proběhlo v rekordním čase, a to méně než jeden týden. Jako bychom se vrátili do roku 2009, kdy jsme na začátku našeho prvního předsednictví museli řešit snížení dodávek plynu z Ruska do EU přibližně na třetinu. Současná situace je však mnohem vážnější, proto dojednání jakéhokoliv

kompromisu je hrou o čas. Veškerá jednání se konají za účasti 27 zemí, přičemž každá má své zájmy, proto vyjednání kompromisu vyžaduje značné úsilí, a hlavně skvělé vyjednávače. Současně je nutné u řady návrhů dosáhnout kompromisu mezi Radou a Evropským parlamentem. První takovou dohodou se pro druhé české předsednictví symbolicky stalo vyjednání dohody mezi Radou a Evropským parlamentem na dočasných opatřeních pro ukrajinské řidičské

doklady. Česká republika převzala předsednictví z rukou Francie a francouzští kolegové také mnoho návrhů předjednali. Předsednictví neusedá za čistý stůl, ale přebírá rozjednanou agendu, kterou musí během svých šesti měsíců dotáhnout v souladu s prioritami 18měsíční agendy předsednického tria. Zatím to vypadá, že máme dobré vyjednávače, jejichž kvality se nepochybně ukáží s příchodem zimy.

Můžete nám na závěr říci, jak se Brusel připravuje na zimu? Jsou regulovány teploty v místnostech všeho určení a jdou také do módy dva svetry, jak doporučuje naše předsedkyně PS a liší se zvyklosti tepelné pohody? A jak se obecně připravují obyvatelé na letošní zimu – jaká je atmosféra?

Pokud myslíte Bruselem Belgie, tak ta je na tom o dost lépe než ČR. Je mnohem napřed v rozvoji OZE a je méně závislá na ruském plynu. Belgie má ostatně velkou výhodu, neboť má přímý přístup k moři, a může tak počítat s dodávkami, které přicházejí z Norska a Spojeného království. Terminál LNG v Zeebrugge Belgie umožňuje dovážet plyn z celého světa. Za problematické může být plánovaný odchod od jádra, ale i to

vypadá, že je na dobré cestě a federální vláda by mohla již brzy rozhodnout o prodloužení životnosti reaktorů, které původně plánovala vypnout již od příštího roku. Může se však přihodit něco neočekávaného, a proto se společnost již na případné výpadky připravuje. A co se týče nošení svetrů, tak to Vás asi zklamá. V Belgii je v místnostech obvykle 18–20 stupňů, tudíž to není nic neobvyklého. Navíc jsou díky tomu

otužilí. Přivykám si i já. Letos v zimě jsem stáhla termostat na 19 stupňů a šlo to. Navíc je to dobré pro zdraví!

29. 8. 2022

Děkujeme za rozhovor.

Redakce

inzerce

**COWORKING
MOST**

**OTEVÍRÁME
SDÍLENOU KANCELÁŘ**

Statutární město Most v říjnu 2022 otevře nový prostor určený pro začínající podnikatele, startupisty, kreativce a osoby, které chtějí sdílet jedinečný prostor a stát se součástí silné komunity lidí s jasnou vizí a s jasným podnikatelským záměrem. Sdílené kanceláře se nacházejí v Pasáži U Lva a jejich provozní doba je 24/7.

Co COMO nabízí?

- Výhodný pronájem pracovního místa,
- výhodný pronájem zasedací místnosti,
- výhodné ceny za tisk,
- příjemné prostředí.

Přijďte se k nám podívat, jak se dá lépe pracovat! Těšíme se na Vás!

Případné dotazy zasílejte na
como@mesto-most.cz
a sledujte nás na facebookových stránkách:
Coworking Most - COMO

Pátráte po pokladu? Využijte potenciál žen!

Počet žen – podnikatelek v České republice již několik let po sobě stoupá, ve 2. čtvrtletí činil podíl žen na celkovém počtu podnikatelů podle údajů Ministerstva práce a sociálních věcí ČR 36,6 %. Obdobný trend lze pozorovat i v dalších zemích EU. Nejen pro Česko je to dobrá zpráva, protože podle studie zveřejněné společností McKinsey & Company by více žen na pracovním trhu a ve vedoucích pozicích mohlo významně přispět k ekonomickému růstu celého regionu CEE. V žádném jiném státě Evropské unie nemají živnostníci na ekonomiku země takový vliv jako v Česku. Firmy, které zaměstnávají jednoho až devět lidí, se na celkovém počtu podniků v ČR podílejí více než 95 % a jsou největším zaměstnavatelem, vyplývá z veřejných zdrojů. Práci u nich našla více než třetina všech zaměstnanců.

Závěrečný ceremoniál – ukončení 2. ročníku Akademie v Rezidenci Velvyslance USA

Důvodů, proč se ženy rozhodnou vzít svou budoucnost do vlastních rukou existuje celá řada – od touhy realizovat se až po potřebu skloubit práci s péčí o děti či další rodinné příslušníky. Flexibilita, kterou jim podnikání nabízí, a kterou jim například neumožnil jejich dosavadní zaměstnavatel, tak pro ně představuje zajímavé řešení. „Motivace skloubit práci a rodinný život je mezi podnikatelkami opravdu obrovská. Je výsledkem toho, že firmy, které zaměstnávají ženy, nejsou bohužel ještě zvyklé vytvářet pro ženy takové pracovní prostředí, které by jim umožnilo být flexibilní. Kvůli tomu pak přichází nejen o jejich profesní zkušenosti, ale také o potenciál, kterého by mohly v budoucnu využít,“ vysvětluje Lenka Šťastná, prezidentka veřejně prospěšné neziskové organizace Business & Professional Women CR, která již 13 let podporuje ženy v jejich kariéře, profesním uplatnění a ekonomické nezávislosti. „V rámci jednoho z našich projektů realizovaných ve spolupráci s Velvyslanectvím USA v ČR jsme se zaměřily právě na vzdělávání a rozvoj začínajících podnikatelek. Dva doposud realizované ročníky Akademie pro začínající podnikatelky (AWE) se setkaly ze strany žen s obrovským zájmem. Bylo krásné vidět, jak se pod vedením zkušených facilitátorek – podnikatelek vrhly do studia programu

DreamBuilder vyvinutého prestižní Thunderbird School of Global Management Arizonské státní univerzity. Díky tomu tak posunuly své podnikání o úroveň výše a významně zvýšily jeho udržitelnost,“ prozrazuje Lenka Šťastná s tím, že doposud studium AWE v Česku absolvovalo 84 žen. Podle studie Katedry podnikání Vysoké školy ekonomické v Praze, která byla publikována v mezinárodním vědeckém časopise *World Journal of Entrepreneurship, Management and Sustainable Development*, však existují i faktory, které řadu žen od vstupu do podnikání odrážejí. Mezi ty nejzásadnější patří nedostatek finančních zdrojů pro jeho rozjezd, dále pak finanční nejistota, riziko a stres spojené s řízením podnikatelské aktivity. V celé řadě zemí berou podporu žen – podnikatelek velmi vážně. Například irská vláda vytvořila systém školení pro maloobchodníky k zintenzivnění jejich online obchodních aktivit a k expanzi na mezinárodní trhy, Program na podporu startupů žen – podnikatelek, Program na podporu významných podnikatelů, navrácení žen do pracovního procesu "Think Small First" určený ke snížení byrokracie v malých a středních podnicích. Vláda také vytvořila jednotný přístup k realizaci příležitostí v rámci digitální ekonomiky ve všech odvětvích.

Důležitost podpory žen – podnikatelek akcentuje i prohlášení vedoucích představitelů Akcelérátoru podnikání žen (Women's Entrepreneurship Accelerator). Dnes, v situaci, jakou jsme ještě nezažili, se ženy podle něj nachází na důležité historické křižovatce. Dopadá na ně hlavně tíha hospodářského poklesu, způsobeného pandemií covid-19 a přitom současně drží klíč k oživení ekonomiky. Z hlediska globálního počtu pracovních míst jich 39 % patří ženám, nicméně kvůli pandemii také 54 % ze všech zrušených pracovních pozic připadla na ženy. Ženy jsou také zaměstnané v těch nejzranitelnějších sektorech, jako jsou výroba, vzdělávání, turismus, pohostinství a ubytování, velkoobchod či maloobchod. Podnikatelské projekty žen jsou také obzvláště náchylné k ekonomickým otřesům. Nicméně pokud nyní přijmeme vhodná opatření, abychom tyto trendy zvrátili, mohou ženy, v globálním měřítku, do roku 2030 navýšit hrubý domácí produkt až o 13 bilionů dolarů. „Jen v České republice by větší zapojení žen ve vedení a produktivnějších odvětvích ekonomiky podle analýzy McKinsey & Company mohlo do roku 2030 zvýšit HDP Česka až o 500 miliard Kč. To už stojí za zamyšlení, jak ženy do firem a podnikání efektivně zapojit.“ Vytvoření světa, přátelského k podnikajícím i pracujícím ženám, přinese pozitivní změny pro všechny.

Vytvoření pracovních podmínek více přátelských ženám řeší projekt OSN – UN WOMEN – Women's Empowerment Principles – <https://www.weps.org/> jehož je naše organizace ambasadorkou pro Českou republiku.

Významným důvodem, proč se touto záležitostí zabývat je skutečnost, že společnosti, které principy do své firemní kultury implementovaly, vykazují vyšší efektivitu práce a lepší hospodářské výsledky.

Lenka Štastná
Prezidentka
Business & Professional Women CR, z. s.
Tel.: +420 602 38 38 80
Lenka.Stastna@bpwcr.cz
najdete nás i na facebooku

Grafy – Studie McKinsey & Company, Closing the gender gap in the Czech Republic.

VĚTŠÍ ZAPOJENÍ ŽEN se firmám vyplácí

Díky EWO Academy organizované Business & Professional Women CR z.s. zjistíte, co můžete udělat pro zlepšení jejich realizace přímo ve vaší firmě.

● Připojte se ke komunitě firem pro sdílení zkušeností, ke vzájemné podpoře a inspiraci

● Využijte příležitost pro zvýšení pozitivního renomé vaší firmy v oblasti CSR a udržitelnosti

● Zjistěte více o projektu BPW pod záštitou OSN - WOMEN'S Empowerment Principles

● Přispějte k většímu zapojení žen do ekonomiky

In support of

WOMEN'S EMPOWERMENT PRINCIPLES

Established by UN Women and the UN Global Compact Office

Více informací naleznete na <https://bpwcr.cz/projekty/weps/>

Druhá vláda nad Evropou

– Déjà vu (tentokrát bez cukru)

Předsednictví Evropské unie či přesněji jedné z jejích institucí, která bývá prezentována jako Rada EU, méně již jako Rada ministrů, ale v řadě dokumentů též jednoduše jako Rada. Zatímco se na jednání druhé rady vymezené adjektivem Evropská scházejí hlavy členských zemí na tzv. summitech, při řešení převážně politických cílů, v Radě EU zasedají ministři odpovídající za daný rezort.

V roce 1959 byl zaveden status Předsednictví Rady (The presidency of the Council of the EU) se šestiměsíční rotací. Lisabonská smlouva zavádí v roce 2009 systém trojic (trios), ve kterém tři navazující předsedající země úzce spolupracují na tvorbě společného programu, se stanovenými tématy pro období 18 měsíců. V současnosti tuto trojici tvoří francouzské, české a švédské předsednictví.

Pro vytvoření pozice vysokého představitele pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku se uvažovalo o omezení rotace předsednictví, avšak zatím došlo k posílení této funkce jen v dílčích aktivitách Rady.

Česká republika se do pozice lídra dostala během svého evropského členství dvakrát, ve svém příspěvku se pokusím velmi stručně vyhodnotit její první předsednické období v roce 2009 a posoudit cíle a efektivnost prvních kroků současné „české vlády nad Evropou“.

Jak uvádí většina autorů, kteří se zaměřují ve svých publikacích na tuto problematiku, rozlišovat předsednictví Rady na dobrou a špatnou předsednictví je velmi ošidné. Navíc můžeme hovořit o vlivu předsednictví a o jeho samotném hodnocení a v obou případech zde hraje svoji roli celá řada faktorů. Termín vliv totiž v sobě totiž kromě působení aktéra na určité segmenty politiky obsahuje také těžko postižitelné faktory, jako je celková pozice země v EU či její vnímání ostatními partnery. Na druhou stranu pozitivní hodnocení určitého předsednictví z hlediska organizace jejíž součástí jsou honosné reprezentativní doprovodné programy a bohaté rauty umožňující neformální diskusi k problémům doby, ve svém důsledku nemusí přinést žádný zásadní vliv na legislativní kroky v rámci práva EU a na řešení aktuálních problémů. Přesto se v následujících řádcích o určité hodnocení (v širším slova smyslu) pokusím.

Minulé české předsednictví proběhlo v prvním pololetí roku 2009. Při jeho hodnocení se nejčastěji v myslích vybavuje jediné. V jeho průběhu padla vláda Mirka Topolánka, který byl 8. května téhož roku nahrazen ve funkci Janem

Fišerem. Z tohoto důvodu se obecně, zejména v „české kotlině“, tvrdí, že to naše předsednictví bylo mezinárodní ostudou, s čímž si však dovolím nesouhlasit. Jestli je v České republice ta či ona vláda není problémem, který by příliš zatěžoval ostatní členské státy, to snad jen naši někteří politici se dokážou ohrazovat proti tomu, jak rozhodli voliči u sousedů.

Je na druhou stranu pravda, že jsme do této pozice vstupovali poměrně sebevědomě – s jistotou nadsázkou jsme to měli „Evropě osladit“.

Motto českého předsednictví znělo „Evropa bez bariér“, přičemž priority lze shrnout do tří hlavních bodů:

- konkurenceschopná Evropa,
- energetika a změna klimatu,
- Evropa otevřená a bezpečná.

Je otázkou, do jaké míry byla tato témata konkretizována a předána do veřejného prostoru ve srozumitelné podobě i jaký byl výsledný vliv českého předsednictví na naplnění těchto priorit. Již od prvních dnů nástupu České republiky do čela sjednocené Evropy se totiž výrazná část aktivit vlády musí zaměřit na problémy, které zasahují Evropskou unii z vnějšku.

Méně si například dnes vzpomeneme, že od prvních minut našeho předsednictví musel náš premiér předsedající „Evropě“ řešit zásadní problém velice podobnému tomu, co prožíváme dnes. Již v prvním týdnu ledna byly přerušeny dodávky zemního plynu na Ukrajinu, a tedy i do tranzitní sítě, která zajišťuje dodávky do části zemí Evropské unie. Důvodem byly opakované spory mezi ruským dodavatelem (dnes též často citovaným) Gazpromem a ukrajinskou společností Naftohaz. Příčinou konfliktu byly obrovské dluhy Ukrajiny za realizované dodávky, odmítnutí navýšených plateb a také podezření, že si tranzitní země odebírá pro své potřeby z plynu určeného pro evropské zákazníky. Ani tehdy, stejně jako dnes nešlo pouze o obchodní spory dvou společností, v obou případech, které od sebe dělí 13 let, lze mluvit o „ekonomické hře hrané politickými kartami“. Rusko vycítilo, že sympatie Unie vůči Ukrajině od roku 2006 do

PaedDr. Václav Netolický

roku 2009 ve značné míře poklesly (korupce, politická situace) a tím, že díky Ukrajině se dostanou některé země do hospodářských problémů se Putinovi náramně hodilo. A aby toho nebylo málo, politický mariáš byl zároveň rozehrán i na vnitropolitické scéně Ukrajiny, kde byly na dohled prezidentské volby, a tak zde proti sobě stál tehdejší prezident Viktor Juščenko a premiérka Julie Tymošenkova.

A do této situace vlétla Česká republika coby předsedající země, jejíž představy o kostkách cukru pro Evropu, se během několika mrazivých dnů zcela rozplynuly.

Nelze upřít tehdejší české vládě, a především jejímu předsedovi mimořádné úsilí zmíněnou energetickou krizi na evropské úrovni řešit. V rámci EU došlo k velmi úzkému propojení Mirka Topolánka s předsedou Evropské komise (José Manuel Barroso), problém je konzultován s řadou evropských expertů v oblasti plynárenství, včetně norského zastoupení. Český premiér jednal osobně s J. Tymošenkou i v. Putinem a nelze upřít, že tyto aktivity určitým dílem přispěly ke kompromisnímu řešení sporu a obnově dodávek.

Druhým mezinárodním problémem byl ozbrojený konflikt v pásnu Gazy, a ačkoliv i zde se chtěla ČR z hlediska svého předsednictví výrazněji angažovat, byla z těchto aktivit záhy vytlačena především francouzskou diplomacií. A možná tomu bylo dobře, i tak se podařilo dosáhnout několika přešlapům způsobených neobratným vyjádřením několika zástupců politické sféry.

Nedá se říci, že by zmíněná výměna vlády zásadním způsobem zasáhla do výkonu předsednictví. Též kabinet J. Fišera odpracoval své. Na otázku, jaké tedy bylo české předsednictví Rady v roce 2009, bych asi odpověděl takto – bylo normální běžné, zvládnuto z pohledu organizačního (v tomto jsou Češi dobří – i když použití některých finančních prostředků bylo poněkud problematické). Je pravda, že některé i menší členské země vstoupily díky svému předsednictví do historie, připomenou zde Portugalsko v roce 2007 – podepsání Lisabonské smlouvy, rozšíření Schengenského prostoru, obnova Listina základních práv Evropské unie atd. Jedná se jistě o výsledek cílevědomé práce Portugalců, ale také o vyvrcholení snah i předchozích předsednictví. Asi by i České republice slušela nějaká „Pražská deklarace či dohoda“, ale pro život v nadnárodním společenství toto není jistě zásadní.

A jsme u současného předsednictví, které formálně začalo 1. července 2022. Určitým problémem může být výměna vlády v průběhu jeho příprav, ale jedná se spíše o politické pŕtky a řada věcí se měnit rozhodnutím nemusela, protože v zásadní míře neexistovala a navíc zde (opět jako v roce 2009) hrají významnou roli vnější vlivy – konflikt na Ukrajině, energetická krize a velmi vysoká inflace.

Mottem českého předsednictví je citace výroku prvního českého prezidenta V. Havla: „Evropa jako úkol“. Myšlenka je to především po stránce filozofické silná, je otázkou, jakou formou je přiblížena běžným občanům, aby ji porozuměli. Považuji za zásadní problém současné Evropské unie (tedy nejen České republiky), že třeba i řadě pozitivních kroků chybí transparentnost, srozumitelnost a věcnost.

Bezesporu se vláda P. Fialy ocitla v neméně obtížné situaci jako tomu bylo u kabinetu M. Topolánka. Tehdy se otázka zastavení dodávek plynu zásadně, na rozdíl od některých našich sousedů, naší země nedotkla, ale tentokrát v problémech „jedeme všichni“.

Na stránkách „České předsednictví v Radě Evropské unie“ jsou české priority shrnuty do následujících pěti bodů:

1. Zvládnutí uprchlické krize a poválečná obnova Ukrajiny
2. Energetická bezpečnost
3. Posílení evropských obranných kapacit a bezpečnost kybernetického prostoru
4. Strategická odolnost evropské ekonomiky
5. Odolnost demokratických institucí

Těžko můžeme předpokládat, že se některý úkol podaří během několika dalších měsíců zcela vyřešit a česká vláda bude muset velice pečlivě přihlížet k aktuální naléhavosti konkrétních problémů. Ukazuje se, že nalézt jistá koncová řešení je nereálné. Souvisí to též s postavením evropské energetické politiky, ve které je obtížné nalézt definitivní konsensus mezi národními zájmy a cíli Evropské komise.

Co popřát českému předsednictví, ať není nadměrně ambiciózní, ať můžeme po ukončení odpovědět na otázku „Jaké bylo?“ – „no, takové normální.“

8. 9. 2022

PaedDr. Václav Netolický
manažer Europe Direct Most
Vysoká škola finanční a správní, a.s.

inzerce

QWERT

R U B B E R

Obchodní společnost **QWERT RUBBER, s.r.o.** je specializována na trojrozměrnou a plošnou malosériovou a speciální kusovou výrobu plnopryžových výrobků. Podle požadavků zákazníka jsme připraveni dodat pryžové výrobky ve všech barevných variantách. Součástí výrobních možností je rovněž spojení pryžových výrobků s kovovými nosiči a keramickými materiály.

Společnost je schopna dodávat běžné, a i vysoce speciální gumárenské směsi. Tyto dle potřeb zákazníka z hlediska složení a cenové přijatelnosti i navrhnout.

Sídlo společnosti:
Vodní 165, 439 81 Kryry
Provozovna Teplice:
Křižíkova 1042, 415 01 Teplice

Kontakt:
Petr Jung, Technický ředitel
E-mail: petr.jung@qwertrubber.cz
Tel.: 605 221 632

TEMA

Téma „ podle Jochmana

Zfalšované volby, ty ekonomické a energetické

možné, když je prodávajících a kupujících tolik, že se do obchodu nevejdou a nemohou se sjet z celého světa, prodává se a kupuje se na burze. Je to ideální nástroj pro kupující a prodávající vybrané jednotné standardní a zaměnitelné komodity, nejlépe umí odrážet celkovou nabídku, poptávku, tvořit cenu, a to jak okamžitě, tak i s výhledem a očekáváním do budoucna.

Chudák elektřina

Burza s elektřinou ovšem skutečným trhem není. Emisní povolenky, dotace zdrojů, regulace zdrojů, přednost obchodování s obnovitelnými zdroji a další a další administrativní pravidla falšují výsledek volby nabízejících a poptávajících. Nestřetává se skutečná poptávka s nabídkou a burza s elektřinou se stala volební místností, ve které se falšují volební výsledky. Vznikají nesmyslné informace o poptávce a nabídce a cena neodpovídá realitě. Mechanismus falšování totiž neumí pracovat s faktory, které úředníci při tvorbě burzovního mechanismu neuměli předvídat a implementovat. Současný růst ceny energií totiž není způsoben jenom tím, že by chyběl plyn nebo ropa kvůli válce. To je vidět na vývoji cen elektřiny a zemního plynu, kdy ceny začaly stoupat již téměř rok před válkou a výrazně potom ke konci roku 2021. Do burzy s níže viditelně rozbitým mechanismem výpočtu ceny přišel v podobě války další faktor a ekonomické volby se sesypaly úplně. Přesto se dále snažíme držet cenotvorby energií na burze, když už víme, že proces interakce nabídky a poptávky je porouchaný a netržní. Cena roste, zase padá, nemá reálný základ a neodpovídá potřebě.

Firmy a občané jsou z toho oprávněně znepokojeni. Vlády a Evropská komise bohužel neřeší příčinu problému, tj. rozbitou cenotvorbu na nefunkční netržní burze, ale řeší opět následky, a to tím nejhlupejší způsobem, tj. dotacemi, podporami, rozdělováním peněz.

Chudáci spotřebitelé

Samozřejmě, jde o rozdělování našich peněz, které vlády buď vyberou na daních od nás, nebo si je půjčí z našich úspor ve fondcích, bankách apod. Ve výsledku dojde opět jenom k složitějšímu, ale stejnému přesunu bohatství od spotřebitelů k prodejčům, pouze přes mezičlánek a to stát. Výsledek je stejný a problém se nevyřeší. Musíme chtít systémové řešení cenotvorby energií, skutečnou tržní energetickou burzu, ne současnou papírovou kulisu, která neobstojí při jakémkoliv výkyvu, ať to je málo větru v zimě, pandemie, válka atd.

Zase se něco semele

Ono zase něco na lidstvo přijde, vždycky něco přijde, zemětřesení, výbuch sopky, revoluce, jiná vlna nemoci, silná erupce na slunci, sucho... Svět s přírodou, lidmi, ekonomikou a penězi je prostě dynamické místo a administrativně z úřednických kanceláří se nenechá řídit, a stejně tak ani burza s energiemi, ač se úředníci snaží na ní falšovat hlasování sebevíc.

13. 9. 2022

S úctou

Ing. František Jochman

Hlasovací lístky: peníze

Peníze. Všichni je máme rádi. Psychologické pokusy ukázaly, že vytvářejí v mozku pocit rozkoše samy o sobě stejně jako kokain, a to i bez použití, prostě jenom z jejich existence a držení.

Ve společnosti a v ekonomice nemají roli stimulantu mozku, ale jsou hlasovacími lístky o ekonomice. Používáním peněz spotřebitelé určují, co je chtěno, co je poptáváno, čeho a kolik je potřeba a jak je to vzácné. Nakupováním a prodáváním se neustále vedou volby, ve kterých se hlasuje, co se bude produkovat, co se bude spotřebovávat a jak se to vše bude mezi sebou směřovat. Tyto ekonomické volby, hlasování lidí, firem a dalších subjektů na trhu jsou zdrojem informací pro produkci a spotřebu. Trh je nástrojem pro toto hlasování, trh je volební místností. Vesměs všichni chtějí produkovat a prodávat, vesměs všichni chtějí spotřebovávat. Ta volební místnost je obrovská a nesmírně složitá. Dříve jsme se potkávali na městském trhu, nyní v obchodech, v internetových obchodech a na dalších místech. Když to není technicky a jinak

Fractum est factum

CO SE STALO, TO SE STALO

Česko „šéfuje Evropě“ ve zvláštní době. Ještě stále se potýkáme s následky nouzových stavů a hospodářského poklesu vyvolaného reakcí našeho světa na Covid-19 a k tomu navrch čelíme energetické krizi, kterou má za následek širší spektrum příčin v čele s válečným konfliktem probíhajícím na východ od nás. Dlouhodobě však v evropském prostoru probíhá řada dalších změn, které příznivě eskalují v posledních několika letech.

Salónní komentátoři všeho a ničeho dokola opakují, že společnost je rozdělená a je třeba vykořenit ty, kdo ji rozdělují. Hlídá se, kdo co řekne a v tichosti probíhá nemilosrdné kádrování, které je ovšem vzájemné. Je snadné se v očích lidu stát zločincem – stačí, když média sugestivně pojmenují problém (anebo spíše pseudoprobém) a někdo aktivní se stane vykonavatelem Vendety.

Evropská (a s ní vlastně celá tzv. západní) společnost je v krizi. A zdaleka tím není míněna krize ekonomická, nýbrž krize společenská, krize hodnot. Prakticky neexistuje jednotný názor na to, co je správné a co špatné – doba přeje výkladům na základě úhlu pohledu. Protagonisté různých postojů a názorů je

prostřednictvím médií tlačí do hlav masám, aniž by si uvědomovali, že vytvářejí chaos, který je pro běžného člověka jen obtížně srozumitelný. Ve všem jsou kontradikce, které neomylně vedou k obavám o přítomnost i budoucnost a které oněm masám přináší jen frustraci. Ta se pak projevuje všude. Není čemu věřit, protože v záplavě polovičatých informací lze buď věřit všemu, anebo ničemu. Objektivní fakta jsou buď nedostupná, anebo jsou zpřístupňována formou náhodného výběru. Vznikají falešné příběhy, které se na lidi valí ze všech stran.

Nedívím se Marku Ebenovi, že se děsí nástupu nových svazáků. Protože ať chceme nebo ne, tak tu jsou a neustále jich přibývá. A jejich hlavním cílem je vykořenit selský rozum, protože ten jejich demagogii překáží nejvíce. Domnívám se však, že světlá budoucnost Evropy se bez selského rozumu neobejde. Odmalička jsem slyšel, že výhodou Čechů je právě ten selský rozum, kterého dostali naděleno víc než jiné národy. Proto byli Češi mazanější, inovativnější a dokázali nejlépe improvizovat. A tak doufám, že nám ještě něco z toho zbylo, abychom to nyní mohli Evropě ukázat.

S přáním všeho dobrého
Mgr. Michal Soukup
ředitel Oblastního muzea a galerie v Mostě

inzerce

★ ★ ★ ★
Kapitol
HOTEL

mobil: + 420 775 555 920, telefon: + 420 476 703 900
Jaroslava Průchy 1915/24, 434 01 Most • www.hotelkapitol.cz

V Ústeckém kraji „tankovalo“ během 1. pololetí nejvíce elektromobilů v Teplicích

Ústecký kraj – V prvním pololetí letošního roku vzrostly meziročně odběry na stojanech elektromobility Skupiny ČEZ zhruba o třetinu. V praxi to znamená, že u stojanů ČEZ od ledna do června „tankovalo“ 125 tisíc elektrických aut, přičemž 24 tisíc z nich přijelo v tomto období k „elektropumpám“ vůbec poprvé. Celkem všichni e-motoristé odebraly 2 099 045 kWh bezemisní energie (vloni za stejné období 1,58 milionu kWh). Ústecký kraj se na tom číselně podílí 6 522 dobíjenými a 122 302,5 kWh odebrané elektřiny. Průměrný odběr na jedno dobíjení tak v kraji činí 18,75 kWh. V rámci celé ČR se přitom průměrný odběr elektřiny vyšplhal na 16,6 kWh (vloni 15,5 kWh).

Kaufland – Most
Foto: ČEZ, Ota Schnepf

Kaufland – Teplice
Foto: ČEZ, Ota Schnepf

Tisíce nových elektromobilů na českých silnicích a desítky dalších postavených stanic v síti ČEZ – to jsou hlavní hnací motory pro letošní dynamický nárůst odebrané zelené elektřiny v největší domácí síti veřejných dobíjecích stojanů. Ta v 1. pololetí dodala 2,1 milionu kWh, tedy o téměř půl milionu více než loni. Zhruba polovina ze 448 stojanů vznikla díky evropskému grantu Connecting Europe Facility (CEF) a Operačnímu programu doprava, zbytek postavil ČEZ z vlastních prostředků.

Stojany ČEZ byly i v letošním prvním pololetí hlavním dodavatelem ekologické energie do baterií elektromobilů a tahounem rozvoje dobíjecí infrastruktury v České republice. Důkazem je více než 32 % růst objemu odebrané zelené elektřiny. Zatímco za loňských prvních šest měsíců řidiči „natankovali“ 1,58 milionu kWh, za stejné období letošního roku už to bylo 2,099 milionu. Síť ČEZ přidává v posledních letech kolem stovky nových stanic ročně, podobný je i plán na letošní rok. Vstříc poptávce po zkrácení časů dobíjení vychází ČEZ výstavbou stanic o výkonech nad 150 kW. Šest těchto stojanů funguje u dálnice D1. Síť veřejných dobíjecích stanic Skupiny ČEZ se svým rozsahem vyrovná větším řetězcům klasických čerpacích stanic. Začala vznikat v roce 2012 a od té doby se ze zelených stanic s logem ČEZ stal jeden ze symbolů této formy ekologické dopravy. V současné době u nich může v jednu chvíli v rámci celé republiky nabíjet své vozy bezmála 900 řidičů.

V Ústeckém kraji lze dobíjet elektromobily v Kláštecku nad Ohří (ul. Chomutovská), u elektrárny Prunéřov a Ledvice či Teplárně Trmice, v Chomutově (u magistrátu), Hrušovanech (areál Vysočany),

Mostě (Autodrom, Kaufland, McDonald's), Teplicích (Kaufland, OC Galerie a OC Olympia), Ústí nad Labem (OC Forum, 2x Kaufland – Klíše a Všebořice), Děčíně (KFC), Varnsdorfu (Kaufland), Litoměřicích (parkoviště U Hvězdárny), Panenském Týnci (Benzina), Štětí (Mírové náměstí), Roudnici nad Labem (Shell), Siřejovicích (odpočívka D8 směr Praha – Benzina a McDonald's) a Žatci (Benzina). Celkem osmatřicet stojanů přitom představuje dva dobíjecí body u každého, takže najednou může „tankovat“ ekologickou energií 76 elektromobilů. Vloni bylo na konci prvního pololetí v Ústeckém kraji v provozu 25 veřejných dobíjecích stanic ČEZ, jejich počet se tak meziročně zvýšil o 58 procent. Elektromotoristům je přitom k dispozici 27 rychlodobíjecích o výkonu 50 kW a 11 normálních o výkonu 22 kW.

Co se počtu dobíjení týče, tak hitparádu 1. pololetí vyhrála v Ústeckém kraji stanice u teplického Kauflandu, kde v 749 případech e-motoristé odebrali 14 257,54 kWh ekologické energie. Na druhém místě skončila stanice u Kauflandu v Mostě s 10 605,10 kWh a 656 dobíření. Třetí pomyslná příčka patří ústeckému Kauflandu ve Všebořicích s 8 576,20 kWh a 486 dobířeními.

Také letos ČEZ pokračuje ve výstavbě ultrarychlých stojanů i lokality umožňujících nabíjet 6 a více vozů. Hned jedenáct nových stanic vyrostlo u plzeňského OC Olympia, podobnou nabídku budou moci už brzy využít i e-motoristé v pražských Letňanech a jako bonus postupný upgrade o stojany s vysokými dobíjecími výkony v místech, kde je po veřejném dobíjení největší hlad.

„Trend je jasný, elektromobily v České republice začínou přibývat po desítkách tisíc ročně a veřejná dobíjecí

infrastruktura na to musí být připravena. Nám se letos daří držet rychlé tempo výstavby a zahušťování veřejné sítě po celé zemi. V místech s vysokou frekvencí dopravy a poptávkou po rychlém dobíjení budeme pokračovat ve výstavbě stanic s výkony nad 150 kW, a díky rychlejšímu dobíjení tak šetřit čas řidičů. Těm navíc díky certifikaci původu elektřiny z obnovitelných zdrojů garantujeme odběr skutečně bezemisní energie,“ říká místopředseda představenstva a ředitel divize obchod a strategie Pavel Cyran.

ČEZ si v rámci vize Čistá Energie Zítřka vytyčil do roku 2025 dosažení hranice 800 provozovaných stojanů. Letos očekává výrazné překročení 4 milionů kWh odebrané energie a čísla za 1. pololetí zatím tuto prognózu potvrzují. Více než 80 % sítě ČEZ dnes tvoří rychlodobíjecí stojany o výkonu 50 kW, které umožňují nabíjet všechny typy elektromobilů a doplnit většinu kapacity jejich akumulátorů v řádu desítek minut. Celkový instalovaný výkon dobíjecích bodů v síti ČEZ činí přes 27 tisíc kW, což je např. ekvivalent středně velké vodní elektrárny zásobující bezemisní elektřinou domácnosti 65tisícového města.

Ota Schnepf,
mluvčí Skupiny ČEZ
pro severozápadní a střední Čechy

**ČISTÁ
ENERGIE
ZÍTŘKA** ●●●

SKUPINA ČEZ

ČEZ Distribuce spustila mobilní aplikaci PROUD

Společnost ČEZ Distribuce svým zákazníkům nově nabízí možnost vyřizovat záležitosti spojené s energiemi pomocí mobilní aplikace Proud. Ta umožňuje například samoodečet elektřiny, zadávání online požadavků produktů a služeb, nebo informuje o plánovaných odstávkách a poruchách. Aplikace má především usnadnit zákazníkům komunikaci se společností. Ke stažení je v Google Play a AppStore.

„PROUD je jedním z velkých milníků v rámci digitalizace naší společnosti a posouvá nás opět o krok blíž v současné, snadné a přehledné komunikaci s našimi zákazníky. Pokračuje tak inovace naší společnosti, kdy do roku 2025 investujeme do moderních digitálních technologií více než 23 miliard korun,“ říká Martin Zmelík, generální ředitel ČEZ Distribuce. Mezi hlavní funkce nové aplikace Proud | ČEZ Distribuce (cezdistribuce.cz) patří například samoodečet. Ten má význam hlavně nyní, v době energetické krize a častých výkyvů cen. Zákazník tak má možnost mít zcela pod kontrolou spotřebu elektřiny v jednotlivých odběrných místech, což mu může pomoci zvládnout toto složité období.

Aplikace Proud ve své první generaci nabídne 7 základních funkcí:

- Přehled spotřeby a další informace o odběrném místě
- Informace o odstávkách a poruchách
- Samoodečet elektřiny
- Notifikace v případě odstávek, poruch nebo změn stavu požadavku
- Možnost nahlásit poruchu nebo zadat požadavek včetně fotografií a GPS
- Kontakty a možnost komunikace přímo z aplikace
- Sledování stavu řešených záležitostí

Snadné přihlášení a registrace

**ČISTÁ
ENERGIE
ZÍTŘKA** ●●●

DISTRIBUCE

Přihlášení a registrace do aplikace je jednoduchá. Stačí zadat EAN (18místné číslo, které slouží k identifikaci odběrného místa – naleznete na faktuře) a telefonní číslo, na které přijde potvrzovací sms kód. Další rozšíření funkcionalit aplikace bude probíhat na základě zájmu a potřeb zákazníků. Ti mají nyní k dispozici i další digitální komunikační kanály, jako jsou Distribuční portál a web www.bezstav.cz, digitalizace smluv a oznamování plánovaných odstávek a poruch SMS a e-mailem.

AppStore

Google Play

Soňa Holingerová
mluvčí Skupiny ČEZ

Za šest let trvání programu Prokopa Diviše podpořila ČEZ Distribuce elektro vzdělání ve výši 12 720 000 korun

Zvýšit atraktivnost studia na elektrotechnických školách a současně otevřít studentům elektro oborů možnosti budoucího zaměstnání pomáhá motivační program Prokopa Diviše, který pořádá ČEZ Distribuce. Celkem 1 020 000 korun si mezi sebou rozdělilo devadesát nejaktivnějších studentů elektro oborů deseti partnerských středních škol v Plzni, Ostrově, Chomutově, Liberci, Kladně, Praze, Hradci Králové, Pardubicích, Olomouci a Ostravě. O program byl i letos obrovský zájem, do letošního ročníku se zapojilo 1527 studentů, což je o 240 více než loni. Do programu se za šest let jeho trvání přihlásilo téměř 7 tisíc studentů a ČEZ Distribuce věnovala na elektro vzdělání mezi studenty a školy 12 720 000 korun.

Motivační program Prokopa Diviše se zaměřuje na studenty elektro oborů vybraných středních škol napříč regiony. Mladí elektrotechnici jsou oceněním a peněžitou odměnou od společnosti ČEZ Distribuce motivováni k dobrým studijním výsledkům, účasti ve studentských soutěžích a obecně k dalším aktivitám nad rámec běžné školní docházky. „Studenti, kteří se do programu zapojí, získávají oproti jiným uchazečům o zaměstnání zajímavou položku do svého životopisu a díky tomu mají také větší šanci uspět ve výběrovém řízení na některou z absolventských pozic,“ říká Lucie Masopustová, členka představenstva ČEZ Distribuce. Vyhodnocování programu probíhá celý školní rok a na přelomu března a května vybere komise složená ze zástupců dané školy a zástupců ČEZ Distribuce tři

nejlepší žáky ve třech elektro oborech či třech nejvyšších ročnících, kteří získají zajímavé finanční ohodnocení. Technické profese se v současné době potýkají s nedostatkem pracovních míst a nejinak tomu je i v oboru distribuce elektřiny. Společnost ČEZ Distribuce se proto snaží podporovat technické vzdělávání a „vychovat“ si budoucí kvalifikované pracovníky již během jejich studia na středních či vysokých školách. Do motivačního programu se zapojila například střední odborná škola v Chomutově, známá pod zkratkou ESOZ Chomutov. Její bývalý ředitel Jan Mareš, dnes náměstek ministra školství pro řízení sekce vzdělávání a mládeže, se slavnostního předávání ocenění nejlepším rovněž zúčastnil: „Motivační program Prokopa Diviše je opravdu zajímavým programem už

jen proto, že je motivačním pro všechny bez rozdílu. Na finanční odměnu tak může dosáhnout doslova každý. Prokop Diviš, a vlastně tím i ČEZ Distribuce, tak vyloženě říká – když budete dobří a budete chtít, počítáme s vámi.“

Pro ty nejlepší oceněné novodobé Prokopy Diviše si ČEZ Distribuce připravila také zážitkový den plný energetických překvapení. Desítky studentů navštívila pražské sídlo ČEZ Distribuce, zapouzdřenou rozvodnu 110 kV, pracoviště ČEZ TRADE, muzeum energetiky, kabelový tunel pod Prahou i dobíjecí HUB na elektromobily s instalovanou akumulací.

Více na www.kdejinde.cz
Soňa Holingerová, mluvčí Skupiny ČEZ

EU a podmínky pro podnikání v ČR

Podobně jako před dvěma lety v srpnu, kdy se již naplno projevila omezení způsobená Covidem-19 v již registrovatelných rozměrech, jsem byl letos ve stejném období požádán o článek na téma podíl EU na vytváření podmínek pro podnikání v České republice. Musím předeslat, že v následujícím textu se věnuji celkovým podmínkám podnikání, abstrahující od toho, zda tyto podmínky jsou vytvářeny českou či evropskou administrativou. Na takové rozlišení nejsem odborník. Zároveň musím předeslat, kdo jsem a na základě jakých zkušeností své názory vyjadřuji. Podnikám ve strojírenství, v našich podnicích vyrábíme hydraulické systémy, hydraulická zařízení a letecké podvozky. Zaměstnáváme 840 lidí, z toho 500 v ČR, 300 na Slovensku, zbytek na Balkáně. Všechny podniky nesou mé jméno. Největšími jsou CHARVÁT Group, CHARVÁT Strojárny Bardejov, CHARVÁT AXL v Semilech. Ročně vyrobíme za 2,0 mld korun, EBITDA 15 %. Více než 60 % exportujeme. Mám tedy zkušenosti pouze ze strojírenství a z výroby pouze z Čech a ze Slovenska.

S jakými těžkostmi se potýkáme

Pro podnikatele v ČR chci rozdělit do 2 skupin. Aktuální a střednědobé. Pochopitelně i ty střednědobé jsou aktuální, ale trvají již delší dobu, a proto si zaslouží systematické a perspektivní řešení, zatímco ty aktuální mohou být řešeny ad hoc.

Aktuální těžkosti

Největším aktuálním problémem je cena plynu a elektřiny.

Pokud by v dnešní úrovni (400 EUR – 200 EUR MWh) zůstala i nadále:

- některé firmy přestanou v zimních měsících vůbec vyrábět, některé zbankrotují, protože zvýšené náklady nemohou na své zákazníky přenést
- evropské firmy ztratí konkurenceschopnost a výroba se přesune i do Ameriky
- domácnosti (rodiny) se dostanou do skutečné bída

Řešení je jednoduché

Jestliže se cena elektřiny odvíjí od její výroby v plynových elektrárnách, kde jsou náklady nejvyšší,

je nutno toto pravidlo zrušit, stejně tak jak bylo vytvořeno. Bez ohledu na to, komu prospívá. Na první pohled je nenormální, abychom elektřinu, kterou vyrobíme za desítky haléřů, kupovali za 10 korun. Převědeme-li do srozumitelnější řeči: Pokud si chce rodina koupit auto, koupí si to, na které má. Podle tvorby cen elektřiny byste však platili cenu Porsche za jakékoliv auto. A to by bylo považováno normální? Nemůžeme vládě radit, jak má nápravu zjednat. Neznáme detaily dohod a důsledky, které se na ně váží. Musíme po ní požadovat řešení problému. **Vláda musí opustit pózu sympatické bezradnosti či arogantní hlouposti a musí rozhodnout. Včetně prosazení prodeje elektřiny mimo burzu.**

Středně až dlouhodobé problémy

Zásadním dlouhotrvajícím problémem podnikání v ČR je nedostatek pracovních sil. Tento nedostatek řešíme cizinci. Pracuje jich v našich firmách kolem 600 tisíc. Existuje však aspoň částečné řešení tohoto nedostatku z vlastních zdrojů.

Jaká jsou tato řešení:

1. Snížit počet zejména soukromých vysokých škol, které vychovávají absolventy, které k vysokoškolskému studiu nemají tak jako tak IQ předpoklady. Tito absolventi nějaké vysokoškolské vzdělání nakonec přece jen dosáhnou, pro privátní praxi jsou velmi obtížně jako vysokoškoláci uplatnitelní, a proto je uměle zaměstnává stát či neziskové organizace. Argument, že v EU je podíl vysokoškoláků ještě vyšší, je spíše varováním. Nároky na absolutoria středních a vysokých škol je nutno zvýšit.
2. Snížit počet státních zaměstnanců. Výkon státní moci i správy se neustále digitalizuje, tudíž musí přinést úsporu zaměstnanců. V privátní sféře se do technologií investuje proto, aby se lidská práce nahradila. Proč to nejde ve státním?
3. Neposkytovat žádné další investiční pobídky pro zahraniční firmy, popř. omezit, pokud to jde, stávající. Jenom odčerpávají pracovní sílu a příjmy pro stát jsou z nich nižší než ze skutečně českých subjektů. Dividendy zde nejsou investovány.

4. Snížit odvody z hrubé mzdy. Stále porovnáváme výši mezd u nás a v Německu. Přitom zapomínáme na 2 věci: Evropa není jen Německo, ale také Portugalsko, Španělsko, Itálie atd. A pokud srovnáváme Německo, pak tamní odvody z mezd jsou 20 %, zatímco u nás 34 %. Je pochopitelné, že mzdy budou růst, musí se však procentuálně snížit odvody.
5. Zavést povinnou vojenskou službu v délce 6 měsíců. Válka na Ukrajině se stala katalyzátorem tohoto požadavku. Pro funkční armádu jsou potřebné nejen zbraně, ale i vojáci. Na argument, že by nám tito mladí muži chyběli v práci, odpovídám, že ne. Disciplína a návyky, které by touto cestou získali, by jistě nahradily nevyužitý půlrok. My, kteří žijeme společensky a hospodářsky v Evropě, nemůžeme připustit, aby o nás politicko – vojensky rozhodovaly jen USA.

O těchto problémech a způsobu jejich řešení ví každý, kdo se o hospodářství zajímá.

Neřeší se proto, že politici mají strach taková rozhodnutí učinit.

Krátká poznámka k Brexitu

Ze všech stran se donekonečna vedou diskuse o katastrofických důsledcích případného nečlenství v EU. Nechci vést tuto debatu. Chci jen sdělit jednu konkrétní zkušenost: V Anglii máme již minimálně 10 let velkého zákazníka na hydraulické válce, společnost Niftylift. Expedujeme třikrát měsíčně. Z Brexitu a jeho důsledků jsme měli strach. Realita? Po Brexitu se pro nás nezměnilo vůbec nic. Náš podíl dodávek roste.

Rozdíl mezi dobrým a špatným šéfem je kromě jiného i v tom, že ten dobrý činí nepopulární rozhodnutí dřív, než je k tomu okolím přinucen.

To platí i pro politiku. Politici vytvářejí právní a společenské prostředí pro náš život. A máme takové? U nás i v Evropě?

JUDr. Ing. Jiří Charvát
10. 9. 2022

CHARVÁT® Group

HYDRAULICKÉ
VÁLCE

ARMOVANÉ HADICE
OHÝBANÉ TRUBKY
SPOJOVACÍ MATERIÁL

NOSIČE
KONTEJNERŮ

HYDRAULICKÉ
AGREGÁTY

PRŮMYSLOVÉ
KAPALINY

LETECKÉ
PODVOZKY

CHARVÁT Group s.r.o. • 285 21 Zbraslavice 394, CZ • Tel.: +420 327 591 112
E-mail: charvat@charvat-chs.cz • www.charvat-chs.cz

Česká republika čelí energeticky náročnému předsednictví Rady EU

Česká republika se po Francii ujala svého historicky druhého předsednictví v Radě EU. Do konce roku 2022 se zaměřuje na energetickou bezpečnost EU jako na jednu z hlavních pěti priorit. Za hlavní krátkodobý cíl bylo stanoveno zbavení se závislosti na ruských fosilních palivech.

Za první velký úspěch českého předsednictví je označováno uzavření dohody o snížení spotřeby zemního plynu v členských státech. Aktuálně platí tzv. „Dobrovolné snížení poptávky“, které členské státy zavazuje vynaložit maximální úsilí ke snížení spotřeby zemního plynu v období od 1. srpna 2022 do 31. března 2023, a to alespoň o 15 % ve srovnání s průměrnou spotřebou ve stejném období za předchozích 5 let.

Žádná závazná opatření, jakým způsobem snížit spotřebu zemního plynu, specifikována nejsou. Členské státy si jednotlivá národní opatření mohou zvolit samy.

V případě výstrahy na úrovni Unie může následně dobrovolné snížení poptávky přejít v povinné.

Čím méně zemního plynu spotřebujeme, tím méně budeme na Rusku závislí

Například Německo, největší čistý importér ruského zemního plynu v EU, pokračuje v posilování preventivních opatření a přes léto přijalo další konkrétní kroky ke snížení spotřeby, aby před zimou maximálně naplnilo zásobníky na zemní plyn. Ten se používá i pro výrobu elektřiny, jejíž cena v srpnu na německé burze poprvé překročila hranici 700 € / MWh. V rámci úspor tedy řada německých měst mimo jiné vypíná i reflektory u významných památek a budov.

Kromě těchto rychlých řešení se Německo současně strategicky připravuje na další rozvoj vlastních alternativních zdrojů energie, které by do budoucna nahradily ruská fosilní paliva, i na budování potřebné infrastruktury pro dovoz obnovitelné energie a vodíku. Společně s Norskem připravuje studii proveditelnosti na potrubí pro přepravu zeleného vodíku z Norska do Německa.

Situace v České republice

Ze studie „Plyn v číslech“, kterou v červenci letošního roku vydal Institut pro evropskou politiku EUROPEUM, vyplývá, že Česká republika zhruba 98 % své roční spotřeby zemního plynu musí dovážet. Je tedy závislá na dodávkách ruského zemního plynu, i když ho odebírá z různých zdrojů a od různých obchodníků.

Do Unii stanoveného období dobrovolných úspor (srpen až březen) spadá 80 % běžné roční spotřeby zemního plynu v ČR. Zbýlých 20 % je běžně spotřebováno během 4 teplejších měsíců (duben až červenec). Konečné spotřebě v ČR dominuje průmysl (39 %), domácnosti (36 %) a obchod s komerčními službami (21 %).

V průmyslu kromě skláren, cementáren a potravinářského průmyslu významnou část ročně spotřebuje i chemický a petrochemický průmysl (11 %). Ten je pro Ústecký kraj stěžejní.

Rychlá řešení v České republice

V České republice se rozjela osvětová kampaň, jakým způsobem může každý z nás snížit spotřebu energií a ušetřit. Dále byl pro nadcházející topnou sezonu schválen celoplošný vládní energetický tarif na podporu domácností (nikoliv firem). Podnikům stejně jako domácnostem budou odušňeny poplatky za obnovitelné zdroje energie.

Kompensace nepřímých nákladů z důvodu vysokých cen emisních povolenek, která se týká podniků ve vybraných energeticky náročných odvětvích, je standardní opatření, nikoliv nové. Doplnění o další možná opatření dle Dočasného krizového rámce Evropské komise je zatím v řešení.

Strategická řešení a vyhlídky do budoucna

Česká republika investuje do rozšiřování LNG kapacit. Prostřednictvím polostátní energetické společnosti ČEZ si pronajala terminály na zkapalněný zemní plyn (LNG) v Nizozemsku. Ten by měl

být v provozu od ledna 2023 a samotné LNG se bude muset nakoupit na světových trzích.

Obnovitelné zdroje energie a vodíková hospodářství jsou žádoucí a představují možné strategické řešení energetické krize do budoucna.

K rozvoji a maximálnímu využití potenciálu obnovitelných zdrojů i pro dosažení cílů Green Dealu v oblasti klimatu a energetiky je potřeba jednat a zjednodušit proces zavedení obnovitelných zdrojů energie do praxe. To znamená zejména aktualizovat českou energetickou legislativu, kterou technologie již teď předbíhají. Je ovšem potřeba také rychle upravit a zpřehlednit povolovací procesy a předpisy pro snazší stavbu obnovitelných zdrojů a netypických instalací typu plovoucí fotovoltaika či elektrolyzér.

Bez jasné strategie a reálných kroků vedoucích k rychlému přechodu na obnovitelné zdroje energie sice přecházíme letošní zimu, ale do příští reálně zkrachuje řada podnikatelů, kterým skončí fixace cen energií, utlumí se rozvoj průmyslu a domácnosti si připlatí nejen za vlastní spotřebu energií, ale kvůli celkovému zdražování zboží a služeb i inflaci.

Čas na filozofování vypršel

Již není možné otálet. Nastal nejvyšší čas začít s podnikáním výrazných kroků, které umožní široké nasazení obnovitelných zdrojů energie. Je nutné aktualizovat standardy a vytvářet podmínky pro výstavbu a provoz nejmodernějších technologií. Je nutné vytvořit takový legislativní a regulační rámec, který plošnou výstavbu obnovitelných zdrojů podpoří, ne naopak, jako doposud. Je nutné se vážně a věcně zamyslet nad nastavením provozní dotační podpory pro nově vystavěné obnovitelné zdroje, aby akcelerace nových tržních segmentů s bezprecedentní přidanou hodnotou mohla v praxi realizovat i svůj ekonomický potenciál. Jedině rozhodným jednáním na nejvyšší úrovni totiž můžeme zabránit tomu, aby dopady energetické krize měly na podnikatele a spotřebitele v regionu likvidační efekt.

2. 9. 2022

Ing. Vladimír Zemánek
předseda KHK Ústeckého kraje

Hospodářská a sociální Rada Mostecka naléhavě požaduje bezodkladné řešení vysokých cen energií

MSR

Hospodářská a sociální Rada Mostecká se znepokojením sleduje vývoj na trhu s energiemi a jeho dopady na průmysl i obyvatelstvo.

Situace na trhu s energiemi

29. srpna vylétly ceny elektřiny na burze do astronomických výšek, na 1 050 €/MWh Kč. Před rokem byla cena 90 €/MWh. Největší vliv na nárůst cen elektřiny má cena zemního plynu, vzhledem k tomu, že plynové elektrárny, jako ty nejdražší, určují cenu elektřiny. Cena zemního plynu pro evropský trh 25. srpna přesáhla 300 €/MWh, před rokem činila zhruba 34 €/MWh. Cenu vyšroubovala obava, zda Gazprom obnoví dodávky plynu nebo je zcela zastaví po další ohlášené údržbové odstávce plynovodu Nord Stream 1 od 31. srpna do 1. září 2022. Nezanedbatelný vliv na cenu elektřiny má i cena emisních povolenek, která v polovině července atakovala 100 €/t CO₂. Aktuální stav je kulminace. Ale problémy s dodávkou ruského zemního plynu jsou v podstatě na denním pořádku od 24. února, od zahájení ruské „speciální operace na Ukrajině“. Kapacita dodávek plynu neustále kolísá. Je to hra kočky s myší. Chvilí plyn teče, pak zase ne nebo je dodávka omezena. Důvod pro omezení nebo zastavení dodávek si Gazprom vždy najde, např. náhle nutná oprava turbín nebo kompresorových stanic. Hlavní zdroj dodávek plynu do EU, plynovod Nord Stream 1, je dlouhodobě na 20 % kapacity.

Reakce EU

EU jako celek navrhla řadu opatření. Jednalo se však většinou o plány, od harmonogramu plnění zásobníků plynu před zimou po 15 % úspory plynu od srpna 2022 do konce března 2023. Nicméně umožnila již v březnu členským státům formou tzv. dočasného rámce podporovat společnosti a odvětví, které jsou vážně zasažené současným geopolitickým vývojem, což se týká především energeticky náročných odvětví. Ale zásah do původce problému, do ceny plynu, struktury trhu s energiemi a ceny emisních povolenek se nekonal, ačkoliv to některé členské země EU důrazně požadovaly. Plynové elektrárny jako závěrné elektrárny tak dále určují cenu elektřiny a struktura trhu s energiemi funguje beze změny. Až 29. srpen byl opravdovým budíčkem. Trochu pozdě. Na 9. září je svoláno mimořádné zasedání rady ministrů energetiky EU. Záměrem je

zastropovat cenu plynu na úrovni EU, jednat o oddělení cen elektřiny od cen plynu a možná i o celé reformě trhu s elektřinou. Španělsko hodlá navrhnut zastropování ceny emisních povolenek.

Reakce členských zemí EU

Řada členských států EU rozumně nečekala na řešení z Bruselu a jednala sama, zastropováním ceny plynu nebo úsporami plynu. Mezi prvními byly Portugalsko a Španělsko. Již na jaře se obrátily na EK s žádostí o zastropování cen plynu využívaného pro výrobu elektřiny. Souhlas získaly a od poloviny července mají cenu plynu zastropovanou na 50 €/MWh. Cenový strop po šesti měsících začne stoupat o 5 €/MWh měsíčně až na 70 €/MWh. Eventuální rozdíl mezi stropem a skutečnou cenou na trhu dorovnává elektrárnám stát. Španělsko také dočasně od října do konce roku sníží DPH na plyn z 21 % na 5 %. Obdobné opatření chystá i Portugalsko.

Německo schválilo návrat černouhelných elektráren ze síťové rezervy, i návrat hnědouhelných elektráren z bezpečnostní rezervy na trh. První černouhelná elektrárna Mehruh o výkonu 690 MW, která byla odstavena v prosinci 2021, byla 1. července 2022 vrácena na trh. Může zůstat v provozu do konce března 2024. Od 1. října se budou moci vracet z rezervy na trh hnědouhelné elektrárny o celkovém instalovaném výkonu 1,9 GW.

Nyní by měla následovat Česká republika a konkrétní opatření pro snížení cen elektřiny. Opatření se však omezila jen na následek, a ne na příčinu. Domácnostem má pomoci s vysokými cenami energií dotace prostřednictvím tzv. úsporného tarifu, který byl projednáván několik měsíců. Nakonec se většina dotace přesune až na příští rok. Domácnostem a firmám by mělo pomoci i odpuštění poplatku za OZE. Prohlášení české vlády, že pokud selže EU v zastropování ceny elektřiny, provede zastropování ceny elektřiny sama, přišlo pět minut po dvanácté. K vyjádření představitelů vlády, že v případě nedostatku plynu bude fungovat solidarita v rámci EU, je třeba připomenout staré dobré české přísloví „Bližší košile než kabát“.

Upřednostnění vlastních zájmů dokládá např. Maďarsko, které si dojednalo s Ruskem dodávky plynu nad rámec uzavřených smluv. Lze také připomenout vývoj v Bulharsku, kterému Rusko přestalo dodávat plyn od konce dubna 2022, protože odmítlo platit za plyn v rublech. A před několika dny Bulharsko oznámilo zahájení jednání s Ruskem o obnovení dodávek s tím, že plyn je pro bulharský průmysl nezbytný.

Doporučení Hospodářské a sociální rady Mostecká

Hospodářská a sociální rada Mostecká důrazně upozorňuje na nutnost urychleného řešení vysokých cen energií. Pokud nebudou rychle nabídnuta konkrétní a účinná řešení, bude řada podniků pokračovat v omezování až ukončování výroby, protože meziroční nárůst energií o stovky procent neustojí. Nebudou schopné uzavřít nové smlouvy s dodavateli energií, protože budou nad jejich finančními možnostmi.

Česká republika je nejprůmyslovější zemí v EU s vysokým podílem energeticky náročných podniků. Podporu těchto podniků silně zasažených dopady současné energetické krize však MPO odmítlo. Bez účinné reakce a pomoci těmto i ostatním podnikům bude ohroženo tisíce pracovních míst, v sázce bude nedostatek zboží, materiálů, dále poroste inflace a nelze vyloučit sociální nepokoje.

Jako ve všem je nutno řešit příčinu. Dotace jsou jen látáním problému. Je nutné, aby vláda nyní pracovala paralelně na řešení na unijní úrovni jako předsednická země Rady EU, ale i na národní úrovni pro případ, že by na unijní úrovni k dohodě nedošlo.

Stav k 30. srpnu 2022.

Ing. Helena Veverková
předsedkyně HSRM

Zpracováno ve spolupráci s poradkyní
představenstva OHK Most,
Dr. Renatou Eisenvortovou

Umírající kobyla kolem sebe zuřivě kope, chcíplá kobyla pak příšerně páchne

Motto: „Německo vstoupilo do Evropského společenství, aby se očistilo od genocidy a bylo přijato zpět mezi lidskou rasu.“
(sir Humphrey Appleby, Jistě pane ministře)

Ing. František Kružík

Jak k tomu došlo

V úvodu knihy jeden ze spoluautorů, bývalý vězeň číslo 6804 z koncentračního tábora v Osvětimi, A. Kowalczyk píše: „Oficiální dokumenty amerického Kongresu a tribunálu pro válečné zločiny v Norimberku jednoznačně dokazují, že 2. světová válka byla nejen připravována, ale z logistického a technického hlediska umožněna tehdy největším a nechvalně známým ‚Kartelem‘, německou společností IG Farben, jehož dceřinými společnostmi byly firmy Bayer, BASF, Hoechst a další chemičky. Souhrnná obžaloba v Norimberku dokazuje, že bez IG Farben by ke 2. světové válce ani nemohlo dojít.

1. světová válka, druhá největší tragédie 20. století, byla v podstatě prvním pokusem o dobytí světa protagonisty těchto korporálních zájmů. Kromě toho, poté, co tyto vojenské pokusy o podmanění Evropy a světa selhaly, petrochemický a farmaceutický Kartel (a jeho satrapové) investoval do třetího pokusu: **dobýt Evropu ekonomicky a politicky s pomocí bruselské EU.**“

Někdo si možná vzpomene, co se odehrávalo v souvislosti s podpisem a ratifikací Lisabonské smlouvy, kterou poté, co „na jednáních propotil desítky košil“, ale odvážně podepsal dne 13. 12.

2007 předseda tehdejší vlády Topolánek spolu s ministrem zahraničních věcí Schwarzenbergem. Vláda ji schválila již 4. 12. 2007, PSP ČR ji ústavní většinou schválil v únoru 2009 a 6. 5. 2009 také senát a zbýval jen podpis prezidenta V. Klause, který s podpisem oprávněně váhal...

Na stránkách vlády ČR dodnes visí shrnutí procesu schvalování Lisabonské smlouvy ověřené nechutným úvodním eufemismem: „Lisabonská smlouva/ představuje významný dokument, který umožní Evropské unii lépe čelit palčivým aktuálními otázkám. Institucionální rámec, který nastolí, umožní výrazně zrychlit a zjednodušit procesy rozhodování v rámci Unie. Evropská unie tak bude mnohem akceschopnější a jednodušší v řešení ekonomických, zahraničně – politických nebo energetických otázek.“

A. Kowalczyk tento akt hodnotí takto: „... a také 27 hlav států, které podepsaly Lisabonskou smlouvu, přičemž většina z nich si neuvědomovala, že tím zároveň podepsala ‚Zmocňovací zákon‘, jímž Kartelu a jeho satrapům spadla kontrola nad Evropou do klína.“

O tom jak se EU mašinérii, reprezentované EU komisí (v čele s pečlivě vybíranými, vyškolenými a povolnými zasloužilými eurohujery), daří akceschopně selhávat v jednotlivých krizích valících se s železnou pravidelností, se můžeme snadno přesvědčit, jsme svědky i oběťmi, žasnoucími pozorovateli i plátcí všech neúspěchů, vyplývajících a vyvolaných pokusy realizovat utopie, celoevropských řešení a hloupých nápadů bijících o nebesa, které proaktivně generuje armáda 55 tisíc úředníků, kteří jsou přímou podporou a součástí struktury EU komise.

Na sklonku srpna 2022 navštívil ČR kancléř SRN Olaf Scholz. Při té příležitosti pronesl na Karlově univerzitě projev, který je ukázkou německého pokrytectví, používající EU jako zástěrku či fíkový list, zakrývající přetrvávající a navenek skrývané velmocenské ambice Německa:

„Naše Evropa je sjednocena v míru a svobodě a je otevřená vůči všem evropským národům, které sdílí naše hodnoty. Především je však živoucím odmítnutím imperialismu a autokracie. Evropská

unie nefunguje na principu nadřazenosti a podřazenosti, nýbrž na základě akceptování různorodosti a rovnoprávného postavení všech jejích členů, plurality a vyvažování nejrůznějších zájmů...“

Obsah tohoto výroku vzápětí vyvrací výrokem následujícím:

„...Proto jsem navrhl, abychom v oblasti společné zahraniční politiky, ale také v jiných oblastech, například daňové politice, postupně přešli k rozhodování kvalifikovanou většinou – i když jsem si vědom toho, že to bude mít důsledky i pro Německo. Musíme si totiž uvědomit, že trvání na jednomyslném rozhodování může fungovat pouze v době, která nevyžaduje rychlé rozhodování. To však nejpozději od ruského útoku na Ukrajinu neplatí.“

Komentátoři, kteří nejsou vázání eurohujerstvím a finančně závislí na EU propagandě, se vzácně shodují, že hlavním cílem návštěvy bylo předání notiček vládě Petra Fialy ve věci zrušení práva veta členských států a přechod k hlasování „kvalifikovanou většinou“, což je opět eufemismus pro zavržení totalitního rozhodování v EU pod taktovkou Německa, jak bylo již skrytě zakotveno v odmítnuté tzv. ‚Evropské ústavě‘ přeorané v nerozumitelnou Lisabonskou smlouvu. Zjednodušeně návrat k rozhodování **o nás bez nás**.

Vyolení: Tolik omílané demokratické rozhodování má být spláchnuto do ... zapomnění.

Povedlo se (skoro)

Počínaje prominentními právníky nacistického Německa Walterem Hallsteinem (v letech 1958 až 1967 také prezident EU Komise) a Carlem Friedrichem Ophülsenem (jinak otci zakladateli EU), tedy hlavní organizátoři dávno připraveného plánu a struktury Evropského sdružení uhlí a oceli (ESUO 1951), Evropského hospodářského Společenství (EHS 1957), Evropské společenství pro jadernou energii (EURATOM 1957), jsou kontinuálně vynakládány obrovské prostředky na výchovu a rekrutování ke všemu ochotných a loajálních vykonavatelů, obvykle s rodinnou nebo majetkovou vazbou na loutkovodiče, kteří vždy jsou v pozadí stojícími perzistentními šedými

postavami, zatímco ty řízené loutky lze kdykoli a snadno vyměnit...

Takovou loutkou je i současná vrchní komisařka Ursula von der Leyenová (vulgo Uši z Leyna), rozená Albrechtová, věrná soupeřnice kancléřky Angely Merkelové. Její uvedení do funkce předsedkyně EU komise, na tichý návrh Merkelové, bylo provázeno šarádou s Fransem Timmermansem, který byl 1. místopředsedou Evropské komise od 1. 11. 2014 (za Junckerova předsednictví) a jako spitzenkandidát pretendoval na funkci předsedy komise. Jeho zelený fanatismus a extrémní názory na řešení /islámské/ imigrace do Evropy, útoky na vlády zemí Visegrádské čtyřky a obecně na další vývoj EU, jej učinily nepřijatelným natolik, že Uši z Leyna se zdála být vhodným kompromisem.

Jenže, zatímco generalita Bundeswehru bouchala rychlé špunty na oslavu odchodu Uschi z postu ministryně obrany SRN, Uschi ve svém inauguračním projevu vyhlásila Green New Deal a bylo zameteno. Frans Timmermans byl znovu odškodněn postem 1. místopředsedy a spolu s Uschi úspěšně diskredituje tak dlouho zastírané a utajované plány i samotnou EU komisi. Nekompetence a klimatické třeštění, nesmírné zadlužení a neschopnost jakkoli úspěšně řešit kumulaci krizí, rostoucí inflaci počínaje a katastrofální energetickou krizí konče.

Jen pro ilustraci: Mnozí si vzpomenu jak Uschi v době rozbíhající se epidemie chřipky Covid-19 na jaře 2020 vydala přesvědčivé instruktážní video, jak si správně umývat ruce! Tomu se upřímně smála a šťavnatě to komentovala opravdu celá Evropa.

Máme je tu také

„Některé hlasy o zelené politice mluví jako o šílenství,“ posteskla si předsedkyně Sněmovny Markéta Pekarová Adamová (TOP 09) začátkem února 2022, po návratu z Bruselu. Sama je hrdá na to, že právě TOP 09 tlačí zelená témata do vládní agendy. Jako předsedkyně Sněmovny chce lidem ukázat, že je třeba řešit změnu klimatu a také je třeba nastavět se k EU zády. „Měli bychom být lídry teze, že členství v EU je pro nás přínosné po všech stránkách, a nezužovat to na dotace,“ zdůraznila.

Změna klimatu je podle Pekarové Adamové fakt a kdo ho popírá, žije v mýtu. Tak to vidí předsedkyně Sněmovny a TOP 09 v jedné osobě. „Zelená politika je jedna z nejzásadnějších otázek dneška. Klimatická změna je fakt, a kdo to v roce 2022 stále popírá, pohybuje se v rovině mýtů a dezinformací. Bohužel se jich u nás na tohle téma nabaluje dost, některé hlasy o zelené politice mluví jako o šílenství. Mně záleží na tom, abychom k této věci přistupovali věcně,“ zdůraznila. „My říkáme, že chceme vsadit na obnovitelné zdroje, chceme pomoci

domácnostem k energetické soběstačnosti podporou fotovoltaiky, chceme ekologičtější zemědělství.“

Je třeba podotknout, že svým asociálním chováním, hloupými výroky, arogancí a zjevnou nekompetentností na funkci předsedkyně PSP ČR, si Pekarová Adamová vysloužila nehynoucí nenávisť a pohrdání u té skupiny občanů ČR, která alespoň letmo sleduje politické dění. A to s velkým předstihem před Němcovou, Černochovou či Langšádlovou. Pokud si, podobně jako někteří další členové vlády a představitelé politických stran, dělá zálusk na teplé korytko v EU parlamentu nebo dokonce v EU komisi, jako odměnu za svoji servilitu a víru v Green New Deal, bude asi zklamána.

Protože tvrzení o „EU jako klimatickém lídrovi“ nebo o nutnosti záchrany klimatu okamžitou dekarbonizací jsou bohupusté lži. Pokud někdo tvrdí, že státy evropské sedmadvacítky musí teď hned a určitě nejpozději do roku 2050 být „uhlíkově neutrální“, tak bohupustě lže. Buď uvěřil zelené ideologii, jež je dogmatická podobně jako byli jezuité, nebo jaký je současný militantní islám – nebo je královsky zaplacený zelenou lobby.

„Na přiznání faktu, že státy EU na globální produkci oxidu uhličitého prakticky nic nezmění, již přitom zbývá jen málo času. Jakmile se naplní roztocí kola Bruselem řízené a placené dekarbonizace všeho, těžko již to někdo zastaví. Rozhodně ne tak rychle, aby dokázal předejít nedozírným škodám na životní úrovni a ekonomice členských států EU.“ (P. Souček, 22. 2. 2022, NP)

Green New Deal jako spouštěč neuvěřitelného zdražení plynu, elektřiny i pohonných hmot a související inflační skok se v ČR dotkl prakticky všech občanů, kteří se sotva stačili otřepat z diletantského potírání covidu. To, co se odehrává v ČR dokonale diskredituje politiky od naší pětikoalice (na sítích označované jako „přetidemolice“ a dalšími nelichotivými výrazy) až po již probíranou EU Komisi. Ve stovkách kritických článků, vystoupení na veřejnosti a na různých diskusních fórech (samořejmě mimo veřejnoprávní a mainstreamová média) jsou z různých hledisek objasňovány příčiny a rozebírána chybná rozhodnutí, často prohlubující vyvolaný nebo externě přicházející problém a ty jsou konfrontovány s nedostatečnými, ignorantskými nebo vysloveně lživými stanovisky prýšticími z mainstreamu, popřípadě se signály a prohlášeními vládních představitelů.

Příkladem věrohodného a srozumitelného anticiipování situace ČR v nadcházející zimě 2022/2023 je vyjádření publicisty:

„Dnešní Německo sice /ještě/ nezavedlo svět do další horké světové války, ale zavedlo nás do nové studené války svým letitým přátelstvím s Moskvou a zeleným ideologickým šílenstvím. Nevím, co bude naše vláda dělat. Pokud odejde z lichvářského spolku zvaného Lipská burza, nebo se jen pokusí

vyvázat se částečně jako Francie anebo Slovensko. Německo celkem veřejně vyhrožuje, že nám zavře plyn a naftu. Kdyby Německo, na němž, a ne na Rusku, jsme s plynem naprosto závislí, (nevlastníme ani ty roury v zemi), nám přestalo dodávat plyn tak se rádo s naftou přidá i Rusko, nějakou tu „závadu“ si lehce vymyslí a jsme v „piheli tmavé“. Ovšem na Hradě nesedí Masaryk, ve Strakovce není Karel Kračmar a nemáme žádné legie. Tak to nějak vypadá, že jsme jen „demokratický protektorát“ Bruselu a Německa, jejichž ideologií je, abychom všichni žili „zdravě“ a „chudě“. Tedy my dole, ne oni nahoře!“ (Vlk, V. st., 2022)

„Dlouho nebylo zřejmé, proč globální firmy tolik podporují ty zelené nesmysly až se to dnes vyjasnilo. Pomohly ekologům vytvořit nedostatkové hospodářské prostředí – kýžený to zelených cíl (ne) dobrovolné skromnosti, aby pak s odkazem na liberální zákony trhu mohly „realizovat“ zisky v řádů stovek procent, což bylo v přebytkovém naprosto nepředstavitelné. A zdejší liberálové v roli užitečných idiotů je obhajují, „protože liberalismus, tržní vztahy a pozor na komanče.“ Gratuluji, liberálové. Kdypak prozřete ze svého blouznění? Až vám přijde účet za energie?“ (Krásenský J., komentář in Vlk)

Ano, Němci nedělají malé chyby. A když už je začnou dělat, pak jsou urputně důslední, do krajnosti a smrtících konců.

Vláda národního zbídačení

I přes to, že vláda pětikolky odvrátila vyslovení nedůvěry v parlamentu, u občanů o ni již přišla, pokud vůbec jakou kdy měla. Odezva je jasná – první protivládní demonstrace se odehrála v Praze, tradičně na Václavském náměstí a z hysterických reakcí předsedy i členů vlády a kolaborujících straníků pětikolky, novinářů, které opět byly navýsost arogantní až urážlivé, je zjevné, že mají strach. A mají proč. Další demonstrace budou následovat úměrně tomu, jak budou narůstat nejistota, obavy a finanční problémy stále se rozšiřujícího okruhu občanů. Ostatně to již reflektují četná prohlášení nejen opozičních politiků, ale také v řadách politických komentátorů padají autocenzurní zábrany a kritika vlády rychle graduje.

Svůj postoj uzavírá M. Hustáková pochmurnou prognózou:

„Tuto zimu poznají i ti nejhloupější eurofilové, co je EU zač a je to už začátek konce EU.“

O významu demonstrací si nedělá iluze další komentátorka:

„A jen dodám – **demonstrace sama o sobě samozřejmě nic nezmění.** Naše vláda je tak šíleně zkorumpovaná, že ji nedonutí vytáhnout rypáky z koryt ani demonstrace deseti milionů Čechů. Úkolem demonstrace je něco úplně jiného. **Jde o to ukázat, že máme vůli překonat vzájemné rozpory a spojit se ke společnému protestu.** Mimoходом – ty rozpory mezi námi z velké části záměrně vnáší příslušovači právě té globální mafie,

proti které protestujeme. Pozor na to." (Bornová N., PP 6. 9. 2022)

V komentářích pod podobnými články lze nalézt velmi pestré palety názorů zatracujících naši současnou vládu Petra Fialy, které jsou v naprosté převaze výrazem frustrace, deziluze, obav a znechucení, často vyjádřené velmi pregnantně, popřípadě nepublikovatelné (a to i přes to, že často jsou příspěvky smazány pro porušení „Etického kodexu“), některé zůstanou, za použití kryptických zjednodušení, které cenzurní robot neumí identifikovat.

Uvádím jeden za všechny, ale velice typický, který si o dopadech působení šílených byrokratů z Bruselu a úloze Německa nedělá iluze:

„Jeden TOPÁK už nám zahraniční politiku poslal až nad Říp! Podle not Římského klubu jsme se stali montovnou a kolonií Čtvrté říše. V říšských koloniálech nakupujeme říšské zboží a zisky se odkláníjí kamsi do rájů Říšských. S potěšením pracujeme v jejich montovnách a spotřebováváme jejich zboží. To by Vůdce zíral, jak to šlape bez vojáků a Gestapa.“ (Aagar)

Jako ozvěna takových postů zní bez vulgarismů a koncentrovaně komentáře vzdělaných a racionálních lidí:

„Současná vláda přestala předstírat jakékoli pouto a loajalitu k této zemi (Česku) a nezakrývá, že slouží zájmům globální oligarchie.“ (prof. Budil, Ivo)

Někteří komentátoři stále ještě doufají v jakousi reformu – to už bylo jakousi hlavní melodickou linkou při vypuknutí covidu, kdy se i pro méně chápající začalo „rozsvěcet v hlavě“ ta zřejmá pravda, že EU je neschopný a neakceschopný moloch, solidarita je jenom vějička na důvěřivě, a že když jde do tuhého, tak každý za své.

„Evropská unie zoufale potřebuje důkladnou reformu. Zjednodušení, uvolnění. Návrat ke čtyřem pilířům a dost. Pokud taková reforma nepřijde, EU zanikne. Mimo jiné pro ekonomickou neschopnost, zadusí se vlastní byrokracií. Ti, kdo volají po vystoupení z Unie nebo jejím zrušení mají pravdu v tom, že než taková Unie, v jakou se vyvíjí, tak snad raději žádná. Mluvme o tom. Nejen doma, ale hlavně venku.“

Velmi precizně, ale také korektně, shrnul situaci V. Klaus:

„Někteří z nás už léta bojují se zhoubnou ideologií klimatického alarmismu. Přinášíme spousty protiargumentů, píšeme o tom knihy, přednášíme o tom na konferencích, ale ti, kteří rozhodují, resp. by rozhodovat měli, neposlouchají. Zeleňm ideologům se podařilo ovládnout politiku a poplést hlavy i jinak rozumným lidem. Údajná ochrana klimatu byla postavena nad jakoukoli věcnou diskusí. Nasloucháno bylo Bursíkovi, ve světě Grětě. Nasloucháno nebylo seriózním vědcům. A normálně myslícím lidem.“

Obětí tohoto ideologického, zcela nevědeckého útoku na normální fungování lidské společnosti se stala hlavně energetika, která byla v moderní době – protože nemůže nebýt – založena na využívání fosilních paliv, na uhlí, ropě a plynu. **Blouznění ekologických fanatiků si v nich našlo svého nepřítele. Ten se ale neumí bránit a nemá své zastoupení v parlamentu.** Zaměřili se proto na boj s CO₂ s kyslíčnickem uhličitým, resp. s lidmi vytvářenými emisemi CO₂.“

Na zmíněné demonstraci dne 3. 9. 2022 vyslovil Jindřich Reichl patrně vážně míněnou hrozbu. Totiž, že jeho strana PRO a on osobně se zasadí, aby členové této vlády stanuli před soudem a byli potrestáni. V souvislosti s viditelným selháním v oblasti energetiky si vzal na mušku ministra Síkelu, o jehož inteligenci zjevně nemá vysoké mínění:

„Kdyby bylo možno trestat za hloupost, Síkelu by dostal deset let. A Pekarová Adamová doživotí!“

A rozhodně by nebyla sama, dodávám já.

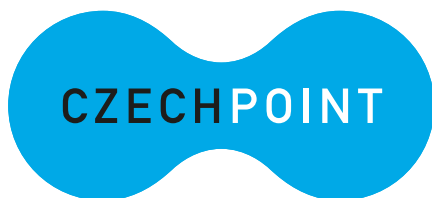
Že určitá část byrokracie EU a jejich spojenci tuší, jak fatální mohou být alternativy jejich „ekologických“ kroků, lze vysledovat i z díkce některých ustanovení připravovaných implementací balíčků k New Green Dealu i z prohlášení některých reprezentantů eurounijní byrokracie, budujících už nyní četné „fortifikace“ proti jiným názorovým proudům i proti reakcím a odporu vlastních občanů, které se dají s jistotou očekávat, až s plnou silou pocítí dopady ekologických iniciativ na vlastních domácnostech, peněženkách a životní úrovni.

„Zelená“ a „sociální“ taxonomie je posledním výkřikem EU byrokratů. Dokazuje, že již neví kudy kam a začínají si uvědomovat, že se blíží konec. Tyto jejich nové „výkřiky“ jsou jenom výrazem zmíněného kopání umírající kobyly. Ten zápach, který je již cítit, se šíří z Bruselu a je jenom otázkou času, kdy nový O. Cromwell přijde do EU komise a parlamentu a zopakuje tu slavnou větu, kterou mi připomněl pirát Peksa svým vystoupením v televizní 360°:

„Jděte pryč, proboha, jděte pryč. Už tady sedíte příliš dlouho, abyste mohli udělat něco dobrého!“

Ing. František Kružík
6. září 2022

inzerce

Od listopadu 2007 provozuje OHK Most kancelář Czech POINT, neboli Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál, který je asistovaným místem výkonu veřejné správy.

Tato ověřovací kancelář poskytuje ověřené výstupy z živnostenského a obchodního rejstříku, z katastru nemovitostí, rejstříku trestů, registru řidičů, seznamu kvalifikovaných dodavatelů, registru MŽP a insolventního rejstříku. Czech POINT provádí rovněž vidimaci a legalizaci dokumentů.

Šéfujeme Evropě?

OKRESNÍ AGRÁRNÍ KOMORA
Most

Vážení čtenáři TEMA, úvodem mého článku předesílám, že nejsem specialista na Evropskou unii a její složitou, nepřehlednou a značně rozrostlou byrokratickou organizační strukturu. Na druhé straně jsem coby prezident Agrární komory a poté člen hospodářského výboru Senátu do Bruselu i Štrasburku relativně často jezdil, a tak mám některé orgány EU zažité a z tohoto pohledu jsem je poznal i v zákulisí, téměř autenticky. Dále chci poznamenat, že ačkoliv nejsem v žádné politické straně, nikam nekandiduji a ani v budoucnu tak učinit nehodlám, tak se o politiku zajímám, s politiky se neformálně stýkám a svoje názory formou článků nebo rozhovorů publikuji. Nakonec spolu s Ivanem Vyskočillem jsme počátkem roku 2019 založili neformální platformu Klub 2019 a zveme mezi nás významné politiky a odborníky jako jsou pan prezident Václav Klaus, docent Miroslav Ševčík, ombudsman Stanislav Křeček a další. Proto jsem také přijal nabídku redakce tohoto čtvrtletníku a pokusím se o malou úvahu na složité téma o našem šéfování Evropě, respektive současném předsednictví.

Pojďme tedy k meritu věci, respektive hlavnímu tématu tohoto čísla TEMA a odpovědi na otázku, zda šéfujeme Evropě. Moje odpověď je, že nikoliv, že si na to s mohutnou podporou oficiálních a provládání médií víceméně hrajeme. Tuto otázku jsem debatoval už v květnu tohoto roku s dvojnásobným emeritním prezidentem republiky Václavem Klausem. Ten potom přijal pozvání a zúčastnil se jako host jednání naší platformy Klub 2019, jejímž jsem koordinátorem, kde jsme v diskusi pokračovali. O Václavu Klausovi si můžeme myslet cokoliv, nicméně je to zkušený politik, člověk znalý světové politiky a řekl bych, že jeho specializace je právě Evropská unie. Opíraje se o tyto diskuse a o své osobní zkušenosti mám názor, že všechno je to poněkud jinak, než se lidem podává.

Všechno na světě má své majitele. A majitelem Evropské unie v přeneseném slova smyslu se cítí Německo, následované Francií. Tedy největší země, a to je také důvod, proč z EU vystoupila Velká Británie. Jako bývalé světové koloniální mocnosti, jejíž dominie začínaly v Kanadě, pokračovaly Austrálií, Indii, Hong Kongem, třetinou afrického kontinentu (Egypt, Súdán, Keňa, S. Rhodesie), jí nebyla příznána v Evropské unii odpovídající role.

Předsednictví Evropské unii slouží zejména k zviditelnění politiků vládnoucích stran země, která momentálně unii předsedá. V našem případě především premiérovi Fialovi a ministru zahraničí Lipavskému. Mně, který zasvětil svůj život zemědělství, zajímá především co dokáže pro naše zemědělce osěťovat náš ministr zemědělství Zdeněk Nekula. Odpověď je jednoduchá – nedokázal zatím nic a těžko očekávat zlepšení. Pan ministr Nekula se zemědělci špatně komunikuje, dokonce v některých momentech jde proti nim a dává si záležet, aby je rozdělil – malé proti velkým. Navíc, a to je největší průšvih, resort pojmá značně amatérským způsobem. Není obeznán se složitými vazbami agrární soustavy a výsledkem jsou nezvládnuté a nepravdivé mediální vystupy. Například jeho nekompromisní prohlášení v ČT24, že počátkem srpna padnou ceny potravin.

To řekl 23. července. Ceny potravin nejenomže nepadly, ale vytrvale stoupají. Zodpovědně, i zde v čtvrtletníku TEMA, prohlašuji, že pan ministr zemědělství Zdeněk Nekula svěřený resort řídí amatérskými fragmentovanými metodami a odborně na to bohužel nemá. Těžko předpokládat, že může během našeho předsednictví něco prosadit pro zemědělce a potravináře ČR. Tedy pro ty, kteří vyrábí a zaměstnávají lidi.

Nakonec zemědělství není mezi prioritami českého předsednictví. Oněch priorit, které byly vyhlášeny 15. června 2022 na tiskové konferenci vlády ČR je pět. Jsou to:

- Zvládnutí uprchlické krize a poválečná obnova Ukrajiny
- Energetická bezpečnost
- Posílení evropských obranných kapacit a bezpečnosti kybernetického prostoru
- Strategická odolnost evropské ekonomiky
- Odolnost demokratických institucí

Z toho lze udělat tři závěry:

- První, že jedinec prioritou „energetická bezpečnost“ je přesně definovatelná s plánovatelnými cíli.
- Druhý závěr podle mého názoru je, že všechny čtyři další priority jsou spíše akademické teorie s nesčetnými a obtížně předvídatelnými proměnnými.
- Závěr třetí – zcela absente řešení potravinové bezpečnosti EU.

Zemědělství a problémy trvalého růstu cen potravin jako by neexistovaly. Ne že bych chápal zemědělství jako absolutní prioritu, ale svůj základní význam pro Evropu a celý svět má. Zvláště v současné geopoliticky nejisté době, kdy jsou miliony lidí v pohybu a stamiliony lidí hladoví. Přezírání a nezařazení této agendy do priorit předsednictví je trestuhodné.

Sečteno a podtrženo, připadá mně, že naše šéfování EU jsou defacto do značné míry profesorské pózy bez obsahu, které přinesou pouze zviditelnění jednotlivců – politiků a neřeší zájmy občanů. Mnohdy je obtížné najít hranici mezi

zviditelněním a zesměšněním. Dovolte uvést na příkladu z největší a nejvýznamnější akce svého druhu – 48. ročníku Země živitelky 2022. Na slavnostním zahájení 25. srpna jsme z pódia na výstavišti v Pivovarské zahradě slyšeli z úst ministra zemědělství Zdeňka Nekuly – „*Já děkuji za dešť a chtěl bych vás všechny poprosit, až bude pršet, tak zkuste zavřít oči a také poděkovat za dešť.*“ Nebo moudra druhého nejvyššího ústavního činitele s mandátem 8144 hlasů, předsedy Senátu Miloše Vystrčila. Z téže tribuny poradil zemědělcům, cituji: „*Je to doba, kdy můžeme některé věci, které jsme dělali do té doby způsobem, který vyhovoval, změnit, aby to bylo lepší.*“ Současný prezident Miloš Zeman a předchozí prezident Václav Klaus, sedící rovněž na tribuně viditelně trpěli. A to nemluví o premiérovi a jeho pochvalování si dovozů potravin, o zemědělské produkci, kterou prý musíme zajistit udržitelně atd. Zemědělci a potravináři ale chtěli slyšet jiné informace, například jak se bude řešit cena energie. Slyšeli ale pouze podivné amatérské fráze.

Na závěr své úvahy k našemu šéfování Evropě, které totálně ignoruje drama v potravinách bych rád citoval heslo z protestní kolony traktorů, která projela 15. září dopoledne mezi Chrudimí a Pardubicemi: „**Budeš muset hladovět, než pochopíš!**“ To heslo bylo na traktoru rodinné farmy, pochází z Německa a vyjadřuje pocity dnešních německých sedláků, kteří jsou pod tlakem zelených fanatiků a Zelené dohody.

Závěrem mně dovolte následující sdělení. Není mým cílem kritika za každou cenu, ale situace je opravdu vážná a reakce vlády a její určité možnosti přenést diskusi do agendy našeho předsednictví EU je v podstatě nulová. Lze ale očekávat, že přijde, a ona už přichází, reakce občanů – ulice a sociální nepokoje. Je to škoda, ale obávám se, že jiná cesta není. V historii to tak bylo vždy.

15. 9. 2022

Ing. Jan Veleba

ředitel OAK Most a agrární publicista

První téma „TEMA“ mimo hlavní téma

Lokální průmysl a jeho evropský dosah – okénko do historie

Severní Čechy byly po desetiletí doslova průmyslovým srdcem někdejšího Českého království. Ojedinělá kombinace surovinových a dalších přírodních zdrojů a mimořádně kvalitních půd, členitost krajiny i strategická poloha na pomezí Čech a Saska z nich však učinily „zemí zaslíbenou“ už v dávném pravěku. Skutečně evropský význam si vydobily v době bronzové díky výjimečným nalezištím mědi a cínu, z nichž se vyráběl bronz. Z dnešního pohledu to byla výsostně strategická komodita, která „psala“ dějiny. Ložiska v oblasti dnešního Měděnce, Krupky a Cínovce dávala materiál na výrobu bronzových nástrojů i zbraní, které podle vědeckých výzkumů putovaly ze Severních Čech do vzdálenosti stovek kilometrů všemi směry. Je samozřejmé, že nebylo možné na místě vyrábět hotové výrobky v množství, které by uspokojilo dálkový obchod, takže se ve velké míře vyvážely jen slitky hutnicky zpracovaných kovů, anebo polotovary, které pak finální podobu získaly až daleko od domova.

Bohatě zdobená hlavice meče z doby bronzové, nalezeného v Krušných horách, foto Pavel Krásenský (sbírka Oblastního muzea a galerie v Mostě)

Krušnohorskí horníci v 16. století na dřevorytu z knihy Jiřího Agricoly „De re metallica libri XII“

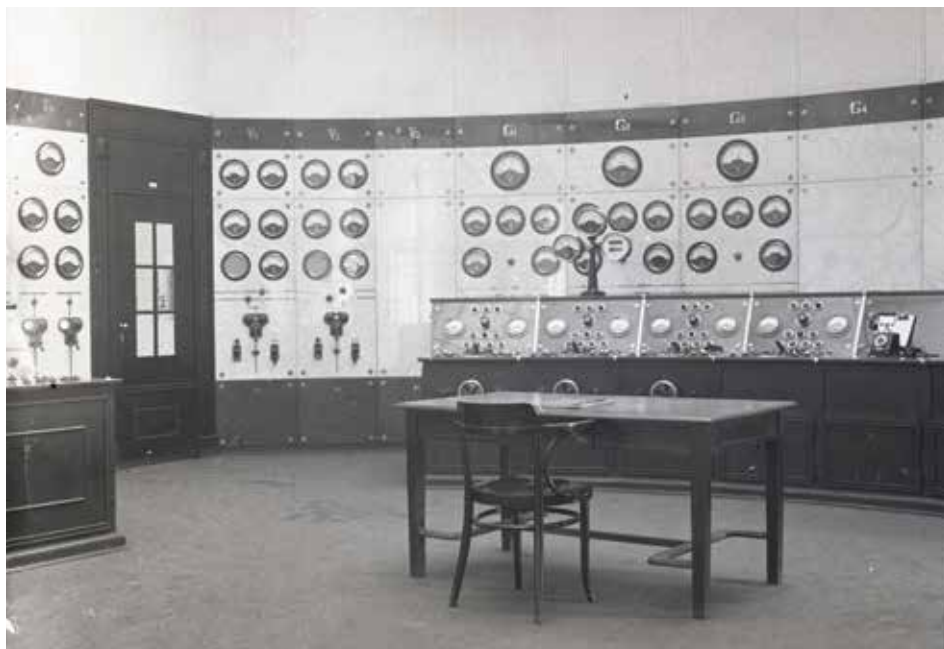
Ve středověku v evropském měřítku prosluly zejména stříbrné doly v širším pásmu Krušných hor. Jejich význam však pravidelně upadal s rostoucí konkurencí, která přibývala stejně rychle, jako byly evropskými mořeplavci objevovány nové kontinenty. Trh byl zaplaven levnějším stříbrem a krušnohorské doly periodicky krachovaly. Do novověku se ve větší míře udržela těžba krušnohorského cínu, který ještě v 18. století nacházel odbyt daleko od našich končin. Doposud souhrnně neprobádaná je otázka výskytu a zpracování rud železa. Ty se v Krušných horách vyskytují rovněž a podle historických indicií se čas od času zdejší železo dostávalo i na vzdálenější trhy. Ať už je to zmínka o kadaňské produkci v průběhu středověku, anebo třeba Červená jáma na pomezí okresů Most a Chomutov v novověku. Dnes už zapomenutá je i zmizelá Gabrielina huť, která

svůj vrchol zažila v 19. století, spolu se sousedním Kalkem.

Po polovině 19. století se centrem aktivit těžebních i výrobních stala oblast Mostecké pánve. O výskytu kvalitního hnědého uhlí, které místně vystupovalo na povrch, se vědělo již od počátku novověku. Avšak teprve „století páry“ mu přineslo dalekosáhlý význam. Prudký technologický pokrok stál za vznikem lepších těžebních zařízení, dopravních prostředků, vodních čerpadel a dalších strojů, bez kterých by člověk jen obtížně překonával úskalí hlubinné těžby. Rozhodující význam pro další vývoj mělo přivedení železnice, která Mosteckou pánev propojila se zbytkem země v roce 1870. Uhlí mohlo začít cestovat po celé Evropě. Do všech světových médií vstoupil Most díky tzv. kuřavkové katastrofě z roku 1895, kdy se kvůli těžbě uhlí propadlo celé předměstí.

Most – kuřavková katastrofa v roce 1895, největší z propadů (sbírka Oblastního muzea a galerie v Mostě)

Ervénická elektrárna – pohled do velína, 20.–30. léta 20. století (sbírka Oblastního muzea a galerie v Mostě)

Tato tragédie pomyslně předznamenala daleko horší katastrofy, k nimž pak docházelo po desítky let v celé uhelné pánvi.

Začínající Československá republika na konci první světové války svedla boj o Severní Čechy se samostatně vyhlášenou provincií Deutschböhmen, která měla ambice se stát součástí Německého Rakouska. Tehdy už nikdo nepochyboval o tom, že oblast Mostecké pánve je pro novou republiku klíčová, zvláště z hlediska energetického. Ale nemilosrdný čas zavál vzpomínky na Ervénickou uhelnou elektrárnu, která byla od dvacátých let hlavním dodavatelem elektřiny pro hlavní město. Dnes z někdejšího elektrárenského kolosu zbyly jen fragmenty, neboť už dávno musel ustoupit uhelnému velkolomu.

První republika dokázala nebývalým způsobem rozvíjet průmyslový potenciál Mostecké pánve, ale její význam řádově narostl až v temném období druhé světové války. Archeolog Petr Čech kdysi poznamenal, že tehdy Mostecko vstoupilo do světových dějin. Příčinou bylo, jak jinak, kvalitní hnědé uhlí, které se Hitlerovo Německo po záboru Sudet rozhodlo plně využívat pro výrobu pohonných hmot, sloužících válečné mašinérii. Na přelomu 30. a 40. let tak vznikl v Záluží u Litvínova mamutí komplex chemických závodů, který patřil k nejmodernějším továrnám na území Třetí říše. Po uvedení do provozu odtud jedna za druhou odjížděly cisterny na evropská bojiště. Spojenci, v čele se Spojenými státy, brzy pochopili, že chemičku musí vyřadit z provozu, aby zvrátili vývoj na frontě. A tak se Mostecko v roce 1944 stalo nejbombardovanějším regionem v Evropě. Bomby pochopitelně zasáhly i řadu civilních objektů v okolí...

Dnešní stav Mostecké pánve i Krušných hor je do jisté míry ozvěnou dob minulých, přesto ještě neodzvonovalo ani těžbě uhlí, ani energetickému

a chemickému průmyslu. Evropský a možná světový význam do budoucna má nejen potenciální těžba lithia na Cínovci, ale třeba i jezerní krajina, kterou se má Mostecká pánev jednou stát. Historie ukazuje, že tento region je přinejmenším v Evropě výjimečný.

Co závěrem? Pohledem zpět vidíme, že patříme k průmyslovým regionům, které do evropských dějin promlouvají opakovaně. Takových mnoho není. Je však úkolem historiků, aby objektivně posoudili význam jednotlivých vývojových etap. Na nás zůstává, abychom se nevzdávali výjimečného průmyslového dědictví, ale pomáhali je naplňovat a rozvíjet. Nejen pro generace těch, kteří jej vybudovali a zanechali zde své potomky, ale i pro časy, které přijdou.

Mgr. Michal Soukup
ředitel Oblastního muzea a galerie v Mostě

Pohled na ruiny domů v centru Mostu po bombardování v prosinci 1944 (sbírka Oblastního muzea a galerie v Mostě)
Na místě bývalých dolů a lomů na Mostecku vznikají jezera, foto Stanislav Štýs

Druhé téma „TEMA“ mimo hlavní téma

Jak na tom jsou a budou teplárny?

Mám značnou nevýhodu. Píšu tento článek ve dnech plných změn. Tím nemyslím jenom poslední rok otřesů v energetice, způsobený neméně významnými otřesy geopolitickými a následně ekonomickými. Dnes, tedy 11. září 2022, což je téměř symbolické datum, probíhá horečné jednání národních vlád, evropské rady i evropské komise s cílem rázných a bezprecedentních opatření k stabilizaci cen energií a tím i k stabilizaci vystrašené evropské, a samozřejmě i české společnosti. Opatření se očekávají v řádu dní, lépe hodin, a až tento text budete číst, mnoho věcí bude jinak. Alespoň v krátkodobém a doufejme že časově omezeném horizontu. Teplárny, jako celá energetika, mají daleko delší plánovací období. Jsou to většinou dekády či generace. Nebudu proto riskovat a pokusím se o pohled na stav a budoucnost na této časové škále.

Necítím se oprávněn hovořit za celé teplárenství. Teplárny jsou totiž velmi různé. Malé a velké, s průmyslovými zákazníky nebo bez nich, různé druhy paliva, různý stav zařízení a různé plány. Pokusím se na to tedy podívat z pozice, která je mě blízká, tedy velká průmyslová teplárna s dodávkou tepla pro domácnosti.

Pokud chceme odhadovat budoucnost, je dobré se podívat i trochu do minulosti. Zkusím to tak zhruba od 80. let minulého století. Tehdy jsem totiž do energetiky, tehdy výhradně uhelné energetiky, vstoupil. Ještě před několika lety jsem tvrdil, že energetická firma má 3 základní úkoly. Bezpečnost, spolehlivost a ekonomii. To platilo, i když se důraz na jednotlivé body v čase proměňoval.

Bezpečnost měla a má dvě základní polohy. Lidská, tedy ochrana zdraví pracovníků a procesně ekologická. V podstatě se tím myslí emise škodlivých látek. Tady je změna za těch posledních 40 let výrazná. Dnešní, významně větší akcent na ochranu lidí platí pro celý průmysl, teplárenství nevyjímaje. V otázce ekologické se ale podmínky zásadně změnily. Stačí si připomenout. Tuhé znečišťující látky, tedy prach a popel. Tehdejší odlučovače, cyklonové nebo elektrostatische a dnešní filtry. SO_2 , odsíření v těch dobách věcí neznámou, respektive známou teoreticky, a dnešní limity a technologie. O NO_x se tehdy nezajímali vůbec nikdo, dnes je to příčina významných.

Ta změna, ke které došlo hlavně v 90. a dalších letech byla extrémně nákladná a byla to bez přehánění revoluce v uhelné energetice. Teplárny se s tím vyrovnaly, ale náklady na investice byly velmi vysoké.

Spolehlivost byla a je základním požadavkem. I to mělo své náklady. Od zajištění dostatku a logistiky paliv, obnova zařízení, zvýšení výrobní zálohy. Znovu extrémní náklady.

Pohled na ekonomii se od 90. let velmi změnil. Za socialistického plánovaného hospodářství to vždycky nějak vyšlo, od převratu a privatizace se dodávky energií a jejich cena dostaly pod tlak konkurence. Jak v průmyslové výrobě, tak nakonec i v dodávkách pro domácnosti.

Hlavně ale přišel v posledních asi 15 letech další požadavek. Udržitelnost. Jinak omezení produkce CO_2 . Politická rozhodnutí o dekarbonizaci vystavily

teplárny další, zřejmě nákladnější, ale určitě nálehavější výzvě.

Hlavními atributy teplárenství a centrálního zásobování teplem jsou provoz rozsáhlých sítí, využívání různých druhů paliva a kombinovaná výroba tepla a elektřiny.

Palivo

Pro centrální dodávku tepla a elektřiny je palivo nezbytné. Co tedy dnes máme k dispozici, a co nám skýtá budoucnost?

Základem, na kterém jsme všichni vznikli, je v České republice uhlí. Uhlí černé, uhlí hnědé, většinou domácí. Spalovací procesy, včetně kontroly nežádoucích emisí, se za ta desetiletí zdokonalily, a ještě nedávno, relativně nedávno z pohledu investičního cyklu v energetice, jsme se mohli domnívat, že to ještě dlouho vydrží. Teď si všichni, rádi či neradi připouštíme, že je s uhlím konec. V každém případě se do nových uhelných zdrojů investovat nedá. Ani z finančních, ani politických důvodů.

Těžký, nebo lehký topný olej. Mazutové kotelny a vytopny bývaly běžnou záležitostí. Většinou ale zmizely a nedovedu si představit, že by se znovu obnovovaly. Nafta je na provoz a logistiku o něco jednodušší, hodně se teď o tom mluví jako o dočasné nouzové náhradě drahého zemního plynu, ale dlouhodobě a ve větším měřítku se na to spoléhat nedá. Stejně je na tom LPG a další ropné produkty. Zemní plyn, překlenovací palivo na cestě k CO_2 neutralitě, dostal v současné době tvrdou ránu. Jsou rozjety projekty výměny uhelných kotlů za plynové, některé již byly dokonány a teď se, doufám že krátkodobě, přehodnocují. Až se současná panika přežene a ceny se ustálí, pravděpodobně již bez ruského plynu, bude tato cesta pokračovat, i když ne v takovém rozsahu jako dosud. Je tady mohutná plynová infrastruktura. Ta umožní v budoucnu zapojení nových zdrojů udržitelného metanu. Myslím tím pokročilý biometan, vodík nebo metan vyráběný ze zeleného vodíku a tak dále. Je to běh na dlouhou trať, ale ten potenciál i možnosti pro teplárenství tady určitě jsou.

Biomasa a odpady. Tady je určitě cesta. Energetické využití odpadu, který nelze recyklovat nebo zpracovat jinak, je logickým řešením. Určitě nemůže kvantitou nahradit jiná paliva, ale je to slibný doplněk

Ing. Jaromír Vorel

palivového mixu. Překážky nejsou v technologiích, ty fungují velmi dobře, ale v legislativně byrokratických pravidlech. Také ve společenské náladě. „Je to výborné, pokud to není na dohled ode mne“. Potenciál biomasy bychom měli rozhodně využít. Ať už polní, cíleně pěstované plodiny, nebo štěpku jako odpad z lesní těžby a zpracování dřeva.

A pak téma, o němž se mluví více a více, malé modulární jaderné reaktory. To zní docela hezky, jenom to nebude hned. Nedá se čekat, že zde bude komerčně použitelná instalace dříve než za 20 let. Těch 20 nebo spíše 30 let je dostatečná doba na rozjetí, provozu i odepsání zařízení na palivech přechodných z hlediska finální dekarbonizace 2050.

Obnovitelné zdroje

Plán dekarbonizace, lhostejno zda je vyhlášen jako Green Deal, Fit 4 55, Repower EU, nebo jinak, je u nás často chápán jako systém příkazů, zákazů, limitů a pokut, které by měly dostat ze hry využití fosilních paliv. Na západ od nás je to spíše příležitost pro masivní investice do obnovitelných zdrojů, které se budou proti fosilním více a více prosazovat. Mě je bližší ta druhá představa. V rozvoji těchto zdrojů máme v ČR ohromné rezervy. Ať je to fotovoltaika, větrná energie, nebo zmiňovaná biomasa, potenciál u nás, i díky našemu zpoždění, je ohromný. Stačí si projet autem trasu z Německa přes Prahu, Brno

a Bratislavu do Vídně a je to jasné na první pohled. Myslím samozřejmě větrné elektrárny. Sice jsme si u nás uchránili ty krajinné pohledy bez vrtulí, ale energeticky za to dost platíme. Naštěstí se to dá poměrně rychle napravit. Projekty jsou. Pokud se zjednoduší povolovací procesy a zvýší společenská objednávka, může to jít rychle.

Ona totiž ta současná bouřlivá situace, záměrně se vyhýbám označení krize, myslím si totiž, že vždycky může být ještě hůře, a rád bych si to označení schoval na potom, odpoví na některé otázky týkající se rozvoje a nasazení obnovitelných zdrojů.

Říkal se: „obnovitelné zdroje nejsou konkurenceschopné cenově, musí se masivně dotovat“. To mohlo platit v době kdy byl plyn za 20 EUR a elektřina za 40. Ty doby se zřejmě už nevrátí a o výhodnosti zdrojů s nulovými variabilními náklady není teď pochyb. I bez dotací.

„Není vyřešena akumulace, zejména sezonní (léto/zima)“. To se také změní. Masivní nástup OZE vytlačí

logicky plynové elektrárny ze základního zatížení tam kam patří, tedy do vyrovnávací výroby. Spáruje se tedy produkce z OZE s elektřinou z plynovek a okamžitě nespotřebovaná elektřina skončí jako nespálený plyn v našich robustních plynových zásobnících. Sezonní akumulace.

Jsem přesvědčen, že teplárny a kombinovaná výroba budou mít i nadále pevné místo v energetické službě. V několikaletém horizontu musí sice vyřešit nahrazení uhlí jiným, udržitelnějším palivem, ale zejména unikátní možnosti flexibility, které teplárny mají, zajistí jejich budoucnost.

Jenom je třeba rozhodovat strategicky a vyhnout se momentální panice. Pokud to jde.

11. 9. 2022

Ing. Jaromír Vorel
jednatel ŠKO-ENERGO, s. r. o.
předseda SVSE

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Dokončení ze 3. strany

Druhým tématem byla otázka dalších jaderných bloků v ČR. Tohle téma samozřejmě úzce souviselo s Green Dealem, ale vlády neměly čekat na milostivé posvěcení z Bruselu a projekt výstavby dalších jaderných bloků dávno zahájit. Vezměte si jen tehdejší diskusi o nákladech takové výstavby a garantované ceny elektřiny z nové jaderné elektrárny a porovnejte si tuto odhadovanou garantovanou cenu se současnými cenami silové elektřiny na trhu. Už dávno bylo jasné, že česká energetika výraznější nasazení OZE bude muset zálohovat stabilními a bezpečnými zdroji.

Otázkou je, co bude dále. Rusko v současnosti evropský trh energií manipuluje jak ovlivňováním ceny a dodávek plynu, tak i skrytými spekulativními zásahy na trhu. Mám obavy, že Rusko se dokonce může pokusit ovlivnit budoucnost jaderné energetiky v Evropě prostřednictvím obsazení a již k tomuto cíli zneužívané Záporožské jaderné elektrárny. Rusové jsou skutečně schopni způsobit další jadernou havárii v Evropě a ovlivnit tak veřejné mínění a zahájit novou diskusi o bezpečnosti jaderných elektráren. Jen tak mimochodem, možná jste si povšimli, že od zahájení války na Ukrajině se česká ekologická hnutí zahrabala pod zem. Nic od nich o tématu energetiky neslyším. Poslední vyjádření bylo v tom smyslu, že asi budeme muset uhlí pálit o něco déle, než očekávali.

8. 9. 2022

Ing. Petr Svoboda, CSc.

POSTSKRIPTUM...

Dokončení ze 4. strany

Byť „technicky a odborně“ podložené doporučení z jedné nejvyšší sféry našeho politického systému o dvou svestech jistě potěší trosky našeho textilního průmyslu (*ale spíš toho asijského*), nám asi k udržení konkurenceschopnosti a dnes už i jen uchování průmyslu a podnikání moc nepomůže.

Ovšem mluvím-li o transformaci energetiky, pak je zde jeden technicky a ekonomicky nevyřešený problém, a to je ukládání energie z oněch občasných zdrojů. Pomineme-li zatím jeden dořešený, ale také environmentálně „vadný“ způsob, tedy přečerpávací elektrárny, pak k té transformaci a také spásné elektromobilitě bude potřeba řada různých kovů, jako je kobalt, měď, nikl, populární lithium a řada dalších. A kde se tyto kovy těží? Evropa

to není, jsou to asijské a africké země a také Čína. Záleží ovšem také na tom, kdo těží a Evropa v tom nehraje téměř žádnou roli a ve vyvolané antitěžební hysterii ani nechce (*mimochodem už nemáme ani dostatek kameniva pro stavby silnic*). Přidáme-li k tomu poněkud zapadlé zprávičky, že po zinkovně v Nizozemsku jediná slovenská hliníkárna Slovalco kvůli cenám energií končí, pak podle prohlášení jejího ředitele výroby bude Evropa nucena dovážet hliník ze zemí, jako je Čína nebo Rusko. Jde tak o další zásadní případ oběti fatálně nezvládnuté německé energetické politiky uplynulého desetiletí a nedomyšlené zelené transformace EU.

Co závěrem? Žijeme v divné době a do kontextu dění by neměla zapadnout pro nás jako 17. energetickou spolkovou zemi Německa (?) „zásadní“ zpráva, že Německé

nakladatelství Ravensburger oznámilo stažení několika dětských knih na motivy příběhů o Vinnetouovi. Učinilo tak po kritice a obvinění z rasových stereotypů a televize ARD nedávno oznámila, že už nikdy neuvede Vinnetoua. Podle názorů levicových aktivistů je to rasistické dílo, a i ti naši by se měli také ztopořit, najít toho správného poslance a konat dříve, než bude narušena mravnost naší mládeže. Je třeba dalšího komentáře?

Přát příjemné podzimní dny by byla troufalost, tak plette svetry, ale ovce nám zase žerou vlci, tak nevím. Ale pryť se dá textil dělat i z PET lahvi.

10. 9. 2022

S úctou a pardon
Ing. Rudolf Jung

A zcela nakonec není od věci vtípek od kolegy Jaroslava Čížka.

„Jaký je rozdíl mezi alkoholem a OZE? Žádný! Protože v malém množství může léčit, ve střídmém může pobavit a ve velkém může zabít“.

Třetí téma „TEMA“ mimo hlavní téma

„Demýtizace“ absurdní „zelené“ revoluce a řešení energetické krize v EU

Sousední Němci nám Čechům v minulosti přichystali nejedno překvapení, začasto nemilé. Jedno z nich už nás ovlivňuje 20 let a poslední rok zcela zásadně, a to samozřejmě také z pohledu politiky vedení Evropské unie, kterou Německo zásadně spoluvytváří. To, když si Němci namluvili, že si vylepší nepěkný image z hrůzovlády hitlerovské „třetí říše“ tím, že nyní ekologicky zachrání svět. Tím měla být exemplární likvidace všech aktivit, které produkují tzv. sodovkový plyn CO₂. Oxidu uhlíku, bez něhož by ale také nemohla být tato planeta zelená, je v rámci skleníkových emisí v širokém mezinárodním rámci s dominancí západních zemí v čele s EU kontroverzně přičítána podstatná vina za přílišné oteplování planety, jež se má strategií dekarbonizace omezit někdy kolem roku 2100 maximálně na +1,5 °C.

PhDr. Milan Smutný

Proto se německé vlády podporované většinové voliči rozhodly, že v realizaci politiky zelené proměny pod názvem Energiewende zaplaví zemi zejména solárními a větrnými elektrárnami, díky nimž mělo být možné opustit onu zlou fosilní energetiku založenou přes 200 let na spalování uhlí a všech mnohých produktů z ropy. Ovšem jak se ukázalo, solární zdroje mají účinnost asi 8× menší než stabilní turbínové zdroje pracující klidně i 8 000 hodin v roce, větrné elektrárny, zvláště v šelfu Severního a Baltského moře, jsou na tom bilančně lépe. Takže Německo zvolilo jako „doplňkový“ zdroj pro nestabilní, přerušované zdroje postavené dominantně na svitu slunce a foukání větru zemní plyn. Postupně Německo zvýšilo import zemního plynu z počátečních 50 miliard m³ až na více než 200 mld. m³ a z toho 40 % pocházelo z Ruska.

Pro názornější vyjádření: v hlavách německých zelených plánovačů se zrodil plán, že země může rychle odejít od uhlí a také jaderné energie a vsadit na dominanci tzv. obnovitelných zdrojů energie, když si postaví po celé zemi „zálohu“ 50 000 MW paroplynových elektráren (PPE). To je pro srovnání 57 velkých PPE elektráren typu ČEZ Počeradý s výkonem 880 MW (kterou má ČR jedinou) nebo jejich násobky v případně nižších výkonů. Každopádně ke každé takové PPE by musel vést vysokotlaký plynovod s příslušnými ochrannými pásmy. A to v hustě osídleném Německu s 2× větším počtem obyvatel v průměru

na 1 km² než v ČR. Z těchto megalomanických plynových plánů nyní sešlo.

Německé mírové hnutí, jež v 80. letech rozhodně vystupovalo proti jadernému vyzbrojování, se po rozpadu sovětského bloku transformovalo do hnutí Zelených, kteří atomovou energii nechtěli připustit ani při mírovém využití v podobě jaderných elektráren. To bylo také cílem Zelených ve vládní koalici se sociálními demokraty SPD tehdejšího kancléře Gerharda Schrödera, který inicioval vznik rusko-německého plynovodu po dně Baltského moře Nord Stream 1. Poté exkancléře ruský stát zaměstnal ve skvěle placených funkcích v rusko-německém energetickém sektoru, což v samotném Německu narazilo na ostrou kritiku. Schröder navzdory západním sankcím se nadále s ruským diktátorem Putinem stýká, včetně červencové „dovolené“ v Moskvě.

Když poté 16 let Německu vládla za konzervativní křesťanské demokraty CDU kancléřka Angela Merkelová, plynule na tento kurs rusko-německé energetické spolupráce navázala. Merkelová vzděláním fyzikla neváhala sáhnout po populistickém volání německého lidu vyžděšeného v roce 2011 havárií japonské jaderné elektrárny Fukušima (jako by Německu také hrozilo zemětřesení a následná vlna tsunami...) a zavázala se do roku 2022 nejen nestavět žádné jaderné elektrárny, ale ukončit i provoz ve všech stávajících moderních atomových zařízeních. Proto se také za kancléřky Merkelové přes odpor USA, Polska a Ukrajiny postavil druhý podmořský plynovod z Ruska Nord Stream 2, jehož spuštění ovšem 24. února 2022 zastavila ruská invaze do svobodné Ukrajiny.

První část Energiewende Němci za v přepočtu 10 bilionů korun realizovali: v zemi je kapacita zhruba 150 000 MW tzv. obnovitelných zdrojů, z nichž drtivou většinu tvoří obří větrníky a solární elektrárny. V roce 2021 z nich Německo vyrobilo 41 % elektřiny, mj. o 4 % meziročně méně, protože méně foukalo. Ovšem poté, co se Vladimir Putin svým pokusem o blitzkrieg na Ukrajině snažil překreslit poválečnou mapu Evropy, už není k dispozici druhá, pevnější noha v podobě dostatku zemního plynu, který byl současně pro

Němce i velmi levný. Němcům se zhroutila celá jejich východní politika (Ostpolitik), která doufala uspokojit a zcivilizovat ruské imperiální ambice za vzájemně výhodnou ekonomickou spolupráci. S ní se ovšem zhroutil v podstatě také koncept Energiewende, protože dostatek plynu navzdory horečnatým aktivitám pro dovoz zkapalněného plynu (LNG) Německo a podstatná část zemí EU včetně Česka mít nejen tuto zimu nebude s možnými katastrofálními důsledky zejména pro průmysl. Představy o výrobě vodíku elektrolýzou z nadbytku letní výroby OZE či o ukládání elektřiny do baterií jsou zatím spíše jen v podobě předražené sci-fi, než aby byla v dohledném desetiletí skutečná šance na efektivní a cenově přijatelné skladování energie.

Za energetickou situací v Německu ve vládě kancléře Olafa Scholze (SPD) zodpovídá vicekancléř Robert Habeck za Zelené, jehož úřad byl příznačně přejmenován z ministerstva energetiky na ministerstvo hospodářství a ochrany klimatu. Ten inicioval analýzu, podle níž by pokračování činnosti posledních tří jaderných elektráren v Německu, které by měly na věky zavřít na Silvestra t.r., „nebylo výhodné a bezpečné“. Je to pochopitelné: schválit další provoz jaderných elektráren, což je technicky i personálně velmi složité, nemůžete navzdory nadpolovičnímu souhlasu obyvatel SRN chtít od vedoucího politika Zelených, když odmítání jádra je naprosto klíčovou součástí jejich zelené ideologie posledních 40 let. To raději němečtí politici Zelených dali zelenou opětovnému zapojení nenáviděného uhlí. K 26 000 MW současného výkonu se má znovu připojit 8 000 MW odstavených uhelných elektráren, z nichž část si němečtí správci elektrické sítě umístili do dotačně dobře placené „rezervy“, tzv. kapacitní zálohy.

Jednou z takto odstavených uhelných elektráren je zařízení patřící firmě EPH českého miliardáře Daniela Křetínského. Černouhelná elektrárna Mehruh byla v rezervě od prosince 2021. Za předčasné odstavení emisního zdroje už získal vlastník od německého státu odškodnění (dle zpráv v médiích EPH dostal 41 milionů eur) a na podzim

2022 měla tato elektrárna zprovozněná v roce 1979 skončit úplně. Nyní se z požadavku správy německé sítě aktuálně připravuje rozjet kotle a turbíny naplno, protože Nord Stream 1 přepravuje jen pětinu možné kapacity a Putin tak energeticky drží Němce i další země EU včetně Česka pod krkem. Obnovení plného provozu elektrárny nebude triviálním problémem nejen kvůli technickým a personálním otázkám, ale také proto, že tento zdroj pohánělo černé uhlí z Ruska, které se už sankčně dovážet nesmí. Nicméně ekonomicky se taková elektrárna stává pro majitele výhrou jackpotu.

Je absurdním divadlem sledovat dramatické apely německé vlády na obyvatele své republiky i na další země EU, aby se plynem začalo silně šetřit. Cílem je úspora nejméně 15 %. Ovšem kvůli nestabilitě výroby elektřiny ze slunce a větru se v roce 2021 muselo až 15 % německé spotřeby elektřiny vyrobit spalováním zemního plynu. V roce 2021 ovšem tehdejších 6 plně funkčních jaderných bloků v Německu vyrobilo asi 13 % potřebné elektřiny. V letošním roce vyrobí poslední tři německé jaderné elektrárny (mimořádně se stejným výkonem jako šest jaderných reaktorů v ČR) asi 6 % elektřiny pro Němce. Co nahradí německé jádro po Silvestru 2022? Mají to snad být úspory v plynu ostatních zemích EU? Je zářejší, že k apelu vlád Francie, Španělska, Slovenska a Maďarska, aby Německo za současné energetické krize nezavíralo své jaderné elektrárny a spíše znovu otevřelo ty už zavřené, se česká vláda Petra Fialy nepřipojila.

„Když se Němci rozhodnou něco udělat, tak to dělají pořádně. A to včetně velkých chyb. To dokazuje historie.“

Každý by se ale mýlil, kdo by si myslel, že Němci svou Energiewende nyní zrevidují. Když se Němci rozhodnou něco udělat, tak to dělají pořádně. A to včetně velkých chyb. To dokazuje historie. Kapacitu 150 000 MW v OZE chtějí zdvojnásobit a v roce 2030 už z ní vyrábět 80 % potřebné energie. Každý pracovní den se má mj. postavit 5–7 velkých větrných elektráren, kvůli nimž každý rok na jejich lopatkách zahyne 100 000 ptáků, včetně kriticky ohroženého Luňáka červeného (Roter Milan). Z diktátorské Číny se objednávají miliony nových solárních panelů. Zeleným to všechno nevadí, dekarbonizace má přednost. Dokonce k tomu byly připraveny zvláštní zákony, aby zlomily odpor lokálních obyvatel proti stavbě a zatížením hlukem a vibracemi z obřích větrníků. Každému energetikovi či fyzikovi je jasné, že všechny zdroje, zvláště velké v základním zatížení potřebují zálohovat. A protože sázka na plyn zvláště z Ruska narazila na zeď ve slepé uličce, uhlí v Německu má před sebou navzdory proklamacím

ještě dlouhou budoucnost. Protože rozeznalý a mrznoucí volič by v dalších volbách, nejspíše celostátních do německého parlamentu už v roce 2024, mohl dát hlas někomu jinému.

Výsledek Energiewende je ovšem zničující pro ekonomiku země, navíc vyvířenou Putinovým Ruskem. Dotované jsou jak obnovitelné zdroje, tak rezervní stabilní zdroje z uhlí a plynu, takže Němci vinou duální energetiky nejenže mají s Dánskem nejvyšší cenu elektřiny v EU a jednu z nejvyšších na světě, ale prostřednictvím společné energetické burzy v Lipsku ji diktují také dalším zemím včetně Česka. Je-li nyní cena elektřiny pro Němce příliš vysoká (více než 400 eur/MWh silové elektřiny proti 50 eurům na počátku 2021), jak má být přijatelná pro zemi jako Česko s třetinovou průměrnou úrovní příjmů proti Němcům, nemluvě o poškození konkurenceschopnosti českého průmyslu, jemuž zůstaly poslední „výhody“ nízké mzdy?

Zatímco i Němci či extra zelení Rakušané se k uhlí vrací, Česko s ním chce rázně skoncovat. 15. července generální ředitel ČEZ Daniel Beneš oznámil, že tato největší česká energetická firma ukončí svou zelenou transformaci už v roce 2040 a bude uhlíkově neutrální o 10 let dříve, než plánovala. To znamená, že ČEZ ukončí výrobu z uhlí v roce 2030. Příslušné memorandum spolu se šéfem ČEZ podepsala ministryně životního prostředí Anna Hubáčková. Memorandum ČEZ, které podepsala, je v přímém rozporu s Usnesením vlády z 19. října 2015 o prolomení limitů na velkolemu Bílinu, aby se mohla dotěžit zásoba přes 100 milionů tun hnědého uhlí hlavně pro potřeby teplárenství. Zavřením Bíliny v majetku ČEZ totiž poklesne poptávka po tamním uhlí natolik, že se jeho těžba stane neekonomickou i pro jiné provozy. O možnost získat uhlí tak přijdou téměř dvě desítky tepláren, které ve svém celku spalováním uhlí zásobují teplem 1,5 milionu českých domácností.

ČEZ má odpovědnost za 80 % tuzemské energetiky a jeho rozhodnutí budou mít zásadní dopad na celou zemi. Je si vědoma vláda Petra Fialy, že kromě deficitního plynu a také ropy začne ČR od roku 2025 dovážet také elektřinu, když proti dnešnímu přebytku (exportu) elektřiny cca 10 TWh bude chybět 10 % nynějšího

„Když nyní všichni v kontextu plynové krize hovoří o riziku, že můžeme v nadcházející zimě trpět chladem, měli bychom se ještě připravit o dostatečné zásobování elektřinou vinou přechodu z uhlí na nespolehlivé OZE, nemluvě o zničujících cenách energie?“

výkonu? Při skutečném naplnění zelené vize ČEZ pak v roce 2030 dle výpočtů energetických expertů bude vinou strategie ČEZ chybět 4 100 MW výkonu z uhlí. Dosud stabilní česká energetická soustava se v zájmu zelené ideologie rozpadne. Postaví ČEZ skutečně za dotace nové solární zdroje s kapacitou 6 GW? A i kdyby, jak tyto zdroje utáhnou celoroční, zejména zimní energetické potřeby nejen domácností, ale zejména podniků ČR, jehož průmysl se podílí největší měrou na tvorbě HDP ze všech zemí EU? Když nyní všichni v kontextu plynové krize hovoří o riziku, že můžeme v nadcházející zimě trpět chladem, měli bychom se ještě připravit o dostatečné zásobování elektřinou vinou přechodu z uhlí na nespolehlivé OZE, nemluvě o zničujících cenách energie? Na faktech a číslech to dokládá bilanční zpráva Energetického regulačního úřadu o výrobě elektřiny za rok 2021, kterou si každý může prostudovat na webu tohoto nezávislého státního úřadu. Například v lednu 2021 tuzemské zdroje pokryly spotřebu elektřiny netto výrobou 7728,9 GWh. Na ní se podílely jaderné elektrárny z 33,6 %, uhelné z 49,1 %, paroplynové ze 7,5 %, ..., **včetně z 0,7 % a fotovoltaické 0,56 %**. Podobně to vypadá pro měsíce listopad, prosinec či únor. Výroba ze solárů a větrníků je v podstatě pro soustavu zanedbatelná a nic na tom v energeticky nejkritičtějších měsících nezmění, i kdyby těchto zdrojů bylo třeba pětikrát tolik.

„Obnovitelné zdroje z povahy své přerušované a nespolehlivé produkce nemohou být základem spolehlivého zásobování energií pro moderní státy.“

Obnovitelné zdroje z povahy své přerušované a nespolehlivé produkce nemohou být základem spolehlivého zásobování energií pro moderní státy. A to zejména v klimaticky nejnáročnějších měsících roku, kdy např. v ČR na zimní měsíce připadá 70 % z roční spotřeby energie. Ruská agrese proti Ukrajině jen v plné nahotě odhalila, že Západ se stal zásadně závislým na ruských energetických surovinách, zejména zemním plynu, který až do letoška ve stále rostoucí míře musel suplovat logické výpadky z činnosti obnovitelných zdrojů. Masivní výstavba jaderných reaktorů a do té doby plné využívání domácích kapacit z uhlí je jedinou stabilní cestou k posílení energetické bezpečnosti ČR v kombinaci s revizí obchodování s elektřinou vyráběnou za dostupnou cenu v českých zdrojích.

Praha, 15. 8. 2022

PhDr. Milan Smutný

autor je mluvčím think tanku

Realistická energetika a ekologie z. s.

Čtvrté téma „TEMA“ mimo hlavní téma

Taxonomie? Jak zajistit požadavky v oblasti konce jaderného palivového cyklu v ČR?

Počátkem července Evropský parlament rozhodl většinou hlasů a schválil **NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2022/1214 ze dne 9. března 2022**, že jaderná energie patří mezi udržitelné technologie s významným potenciálem přispět k cílům Evropské unie v oblasti zmírňování a přizpůsobení se změně klimatu. Je to evidentní úspěch racionálně smýšlejících zemí neupírat zraky k sice nadějným, ale stále v nedohlednu, novým technologiím získávání energie a spoléhání se na akumulace z přebytků OZE, vykrývající období, kdy výroba z OZE není k dispozici. Výše uvedeným Nařízením byl vytvořen rámec, za jakých podmínek lze dále využívat jadernou energii tak, aby naplňovala cíle EU v oblasti ochrany klimatu a bylo dosaženo závazků členských států v této oblasti. Pojďme se podívat na to, jak jsme v ČR připraveni na naplnění podmínek „taxonomie“ pro využívání jaderné energie ze stávajících, ale i z budoucích nových jaderných zdrojů v oblasti konce jaderného palivového cyklu, v oblasti nakládání s použitým jaderným palivem (VJP) a radioaktivními odpady (RAO). Dovolím si čtenářům předložit svůj osobní pohled na věc.

Co vlastně nařízení EU k tzv. taxonomii je?

Ve stručnosti – „Taxonomie“ je to soubor opatření a požadavků pro investory a instituce (banky, státní úřady a další), které musí být naplněny, aby mohla být investice označena za environmentálně udržitelnou, směřující k dosažení cílů EU ke zmírňování změny klimatu. V případě dalšího využívání jaderné energie a s tím související výstavbou nových jaderné energetických zdrojů v budoucnosti, bude třeba naplnit požadavky na nalezení zodpovědného, bezpečného a technicky prokazatelného řešení konce jaderného palivového cyklu, tj. hlubinného úložiště (HÚ). Požadavky „taxonomie“ a jejich naplňování v ČR jsou uvedeny v tabulce.

Z celkového pohledu na plnění požadavků taxonomie je na tom ČR docela dobře. Máme plány,

máme zdroje řešení. Jen v případě přípravy hlubinného úložiště jsou naše plány ve skluzu. Bohužel nejen v případě finálního termínu uvedení do jeho provozu. Podle stávající koncepce by to mělo být v roce 2065, podle „taxonomie“ v roce 2050. Naše plány (dle Koncepce RAO a VJP) počítaly s výběrem finální lokality HÚ – s průkazem jeho realizovatelnosti a naplnění požadavků bezpečnosti v roce 2025. Máme sice předběžně vyhodnocené a vládou v r. 2020 schválené 4 lokality potenciální pro umístění HÚ, naplňující vysoké požadavky jak na bezpečnost, tak na realizovatelnost (včetně odhadu investičních a provozních nákladů). Máme i jaderný účet k financování úložiště, kde se prokazatelně tvoří dostatek prostředků na vybudování a provoz budoucího HÚ. Jen od té doby nebylo na lokalitách nic dalšího uděláno. Ztratili jsme další dva až tři roky, jak už v minulosti několikrát.

Přesto vše si dovoluji tvrdit, že je i v přípravě HÚ, kde jsme schopni požadavky taxonomie naplnit a naše řešení či přístup před mezinárodním společenstvím obhájit. K tomuto tvrzení mne vede skutečnost, že hledáme úložiště ve stejných (či blízkých) horninách jako již našli ve Finsku a Švédsku. A na základě jejich zkušeností je jistě možné se zaměřit na klíčové parametry hornin a lokality, a tím i urychlit výběr lokality u nás. V žádném případě toto neznamená „překlopení“ jejich projektu do našich podmínek, ale využití jejich zkušeností a porovnání jejich úložného konceptu s naším řešením.

Na základě přístupu v těchto zemích, ale také ze zkušeností Švýcarska a Francie je rovněž možné nalézt přístup k veřejnosti na dotčených lokalitách a regionech. Nakonec přímo v Nařízení k „taxonomii“ k jaderné energetice se konstatuje (odst. 14, úvodních předpokladů): „**V případě vysoce radioaktivního odpadu a vyhořelého paliva představuje hloubkové geologické ukládání nejmodernější řešení, které je v odborné komunitě celosvětově obecně přijímáno jako nejbezpečnější a nejudržitelnější možnost pro konečnou fázi nakládání s vysoce radioaktivním odpadem a vyhořelým palivem považovaným za odpad**“. Ve výše zmíněných čtyřech zemích, které jsou s přípravou HÚ ve vysoce pokročilé fázi, platí: „Vše, co je pod zemí, je vysoce odbornou záležitostí a tedy zjednodušeně – ať o tom rozhodují odborníci! To, co je na povrchu, to je třeba s dotčenou veřejností diskutovat a hledat kompromisy“. Nikde přitom neplatí právo veta v rozhodování věcí souvisejících se zájmem společnosti. A platí to pro všechny oblasti bezpečnosti – ať už jde o liniové stavby, či zájmy strategické bezpečnosti státu. A do této oblasti nutně musí patřit i oblast energetické bezpečnosti a jaderné energetiky. Proč tedy nepřístupovat k jednání s veřejností obdobným způsobem? Vysvětlovat, opakovat a odborníky dokládat, že je lokalita z hlediska bezpečnosti vhodná a za jakých

Tabulka: Klíčové požadavky „taxonomie“ k zajištění nakládání s vyhořelým jaderným palivem a radioaktivními odpady a jejich plnění ze strany ČR

Požadavek	Stav plnění
Členský stát má ke dni schválení projektu (například nového jaderného zdroje) k dispozici fond pro nakládání s radioaktivním odpadem a fond pro vyřazování jaderných zařízení z provozu, které lze kombinovat	Plněno, ČR má „jaderný účet“
Členský stát prokázal, že na konci odhadované životnosti jaderné elektrárny bude mít k dispozici zdroje odpovídající odhadovaným nákladům na nakládání s radioaktivním odpadem a vyřazení z provozu	Plněno
Členský stát má v provozu zařízení ke konečnému ukládání veškerého velmi nízkooaktivního, nízkooaktivního a středněaktivního radioaktivního odpadu	Plněno, máme úložiště Richard a Dukovany
Členský stát má zdokumentovaný plán s podrobnými kroky k tomu, aby bylo do roku 2050 v provozu úložiště vysoce radioaktivního odpadu, přičemž tento plán popisuje vše níže uvedené: • koncepce / plány a technická řešení / pro nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem od vzniku po uložení • odpovědnost za provádění plánu a klíčové ukazatele výkonnosti pro sledování jeho pokroku • posouzení nákladů a režimy financování	Plněno pro rok 2065, nutná úprava harmonogramu

podmínek, a vedle toho diskutovat a hledat nejlepší, široce akceptovatelné řešení povrchových zařízení, aby řešení co nejlépe vyhovovalo nebo chcete-li nezesnadňovalo život v obcích. Přirozeně i zde nakonec musí dojít ke kompromisu. Nikdy nebude existovat řešení, které bude vyhovovat všem. A znovu příklad Švédska i Finska. I jejich řešení bylo dosaženo na základě společného kompromisu státu a dotčených obcí a pak rozhodnuto. Takže? **I v našem případě musí být stát připraven – a nesmí se vzdát této možnosti – rozhodnout o lokalitě hlubinného úložiště v „zájmu bezpečnosti“ celé společnosti!**

Trochu jiným, a navíc velmi závažným problémem je termín zahájení provozu HÚ, rok 2050. Motivací požadavku v „taxonomii“ je jaderná bezpečnost z hlediska zneužitelnosti použitého paliva a nepřenesení zodpovědnosti na budoucí generace. Pro český jaderný program, který počítá se zprovozněním nových jaderných zdrojů ve třetí a čtvrté dekádě tohoto století, rok 2050 znamená jistě ne optimální řešení. Vyhořelé jaderné palivo je třeba před uložením několik desítek let chladit, optimálně 60 let. To by znamenalo provozovat hlubinné úložiště pro cca 10 000 t vyhořelého jaderného paliva, tedy proti Francii, ale i Německu pro relativně malé množství, od roku 2050 do roku 2160, tj. více než sto let. Toto by neúměrně zdražovalo úložiště, jeho

provoz, například tím, že by po uložení odpadů ze stávajících reaktorů úložiště přešlo do několik desítek let trvající konzervace s náklady okolo 500 mil. Kč ročně (v dnešních cenách) nebo by díky vysoké teplotě musela být podzemní část HÚ výrazně větší. Ale i toto lze řešit. V ČR máme k dispozici lokalitu pro centrální sklad vyhořelého jaderného paliva SKALK (provozuje ČEZ). Je to podzemní sklad s vysokou robustností z hlediska bezpečnosti, s vydaným územním rozhodnutím a se stavebním povolením. Nabízí se tak velmi odolné a bezprecedentně bezpečné řešení pro střednědobé skladování použitého jaderného paliva do doby zprovoznění hlubinného úložiště, s veškerým zájemem a s trvalým monitorováním ze strany MAAE. Spolu s vybranou lokalitou HÚ, tak toto může být řešení, jak naplnit požadavky „taxonomie“ a současně zbytečně nezatežovat jaderný účet náklady na nic neřešící několik desetiletí trvající konzervaci úložiště.

Pravidelné práce Komise o plnění „taxonomie“ pro oblast jádra (1x za 5 let) pak jsou příležitostí, jak toto řešení, specifické pro ČR, v mezinárodním společenství obhájit. Nakonec, možná to naše řešení nebude až tak specifické. Co třeba další provoz jaderných elektráren v Belgii, Nizozemsku, Španělsku, Slovensku, Slovinsku, Bulharsku, Rumunsku? Tyto země nejsou s přípravou hlubinného úložiště ani zdaleka v takové fázi jako

RNDr. Jiří Slovák

v naší zemi. A i tyto země budou muset naplňovat požadavky „taxonomie“.

Osobně: „Taxonomie“ je pro nás příležitostí! Máme na to být lídry pro země, které se s těmito požadavky potřebují vypořádat!

RNDr. Jiří Slovák

OHK Most a Energetické Třebíčko,
poradce pro jaderný palivový cyklus

Krajská zdravotní, a.s.
nemocnice Ústeckého kraje

PEČUJEME O VAŠE ZDRAVÍ

**Největší poskytovatel
nemocniční péče v ČR**

Prvního září uplynulo 15 let od založení akciové společnosti Krajská zdravotní. Za tu dobu se z ní stala sebevědomá instituce, na kterou se může spolehnout prakticky celý Ústecký kraj.

Své nemocnice spravuje v Ústí nad Labem, Teplicích, Děčíně, Mostě, Chomutově, Litoměřicích a v Rumburku. A nejde jen o kvalitní zdravotní péči a rozsáhlou výstavbu, která v současnosti probíhá hned ve třech nemocničních areálech, ale i řadu dalších investic v jednotlivých odštěpných závodech společnosti.

Důvody k narozeninovým oslavám jsou více než zřetelné. Nejen, že se společnosti podařilo ve své patnáctileté historii z původních pěti nemocnic rozšířit své působení o další dvě, a tím se stát největším poskytovatelem nemocniční péče v ČR, ale daří se jí také naplňovat poslání, které si předsevzala.

www.kzcr.eu

„Nej“ novinkou Krušnohoří se stal Selský dvůr Braňany

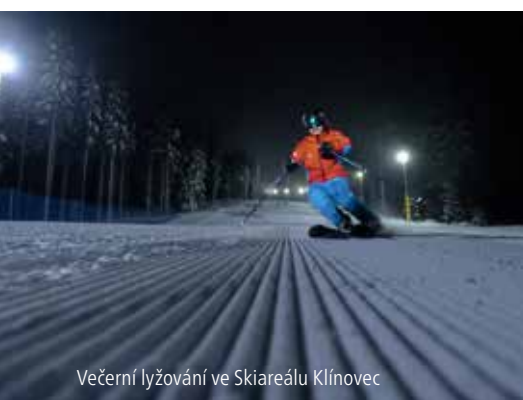
Do soutěže o nejlepší novinku roku 2021 nominovala veřejnost čtyři turistické počiny. Jako každý rok, i tentokrát bylo rozhodování velmi těžké. Každá z nominovaných novinek je pro turisty atraktivní a svědčí o tom, že Krušné hory a města v podhůří nabízí návštěvníkům TOP zážitky.

Selský dvůr Braňany

Důlní vláček (závěsná důlní drážka)

Večerní lyžování ve Skiareálu Klínovec

Park miniatur Klein-Erzgebirge v Oederanu

V soutěži Krušnohorská „NEJ“ si poměřují síly novinky z cestovního ruchu, které nejvíce oslovily veřejnost. Ta také první tři měsíce roku pravidelně nominuje to nejlepší, co je v Krušnohoří nově k vidění či k zažití, až do konce srpna daného roku pak mají lidé možnost poslat hlas svému favoritu. Soutěž se v Krušnohoří stala tradicí. Pro organizátory akcí a investory se jedná o prestižní záležitost, při které se jim dostane ocenění především od těch, pro které vše připravují a plánují. Vzájemně se inspiřují a potvrdí si, že jdou správným směrem. Že jejich iniciativa se lidem líbí a do Krušných hor je přiláká. Soutěž Krušnohorská „NEJ“ je výjimečná tím, že jak nominace, tak i samotné hlasování je výhradně na turistech, odborná veřejnost do hlasování nijak nezasahuje. Pro vítěze, ale vlastně pro všechny nominované, je účast v soutěži signálem, že se jejich práce lidem líbí a baví je. To je to největší ocenění. Nicméně pro vítěze jsou připravené i další ceny včetně propagace. Stejně jako dva předchozí ročníky, i ten letošní ovlivnila opatření související s pandemií koronaviru. Máme za sebou další sezonu, kterou negativně ovlivnila covidová opatření. Turistický ruch na covid doplácí. Letos navíc cestovní ruch a s ním související služby ovlivnila energetická krize a vysoká inflace. Každý, kdo je v této situaci ochotný věnovat peníze i čas rozvoji svého podnikání v oblasti turismu, potřebuje podporu a pomoc. Soutěž Krušnohorská „NEJ“ pomáhá s tím nejdůležitějším – s propagací. Letos veřejnost nominovala čtyři novinky za rok 2021.

SELSKÝ DVŮR BRAŇANY považuje 48 % hlasujících za nejvýznamnější počín roku 2021. Vítězem je bývalá hospodářská usedlost, která prošla kompletní rekonstrukcí. Stříbrnou pozici obsadilo POD-KRUŠNOHORSKÉ TECHNICKÉ MUZEUM – DŮLNÍ VLÁČEK (ZÁVĚSNÁ DŮLNÍ DRÁŽKA). Na třetí

místo zvolila veřejnost VEČERNÍ LYŽOVÁNÍ VE SKIAREÁLU KLÍNOVEC. Na čtvrtém místě skončil POŠTOVNÍ ARŠÍK V ŘADĚ "KRÁSY NAŠÍ VLASTI". Soutěž se konala pod záštitou hejtmána Ústeckého kraje Jana Schillera.

SPO-NA je spojením čtyř subjektů, které spolupracují na propagaci a rozvoji cestovního ruchu v oblasti východních Krušných hor a Mostecku. Na deklaraci o společném postupu v cestovním ruchu se shodly Destinační agentura Krušné hory, Okresní hospodářská komora Most, Hospodářská a sociální rada Mostecku a Euroregion Krušnohoří.

Účast německé strany

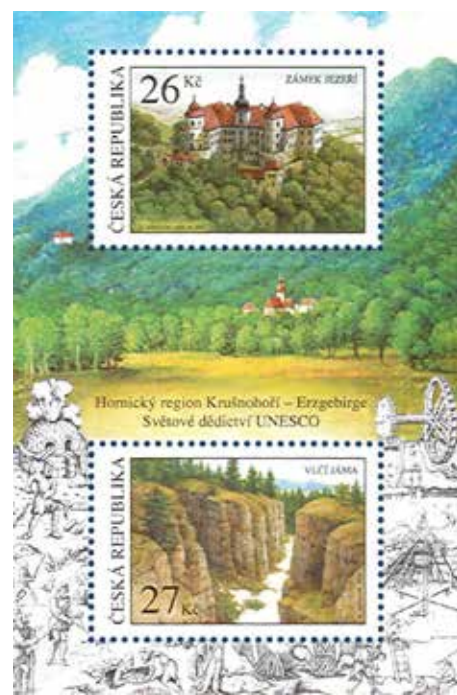
Sdružení SPO-NA oslovila opět německou stranu, aby se k soutěži připojila a vybrala nejuspěšnější turistický projekt na saské straně Krušnohoří, ale i v letošním roce se tak bohužel nestalo. Sdružení tedy navrhlo na základě svých dlouholetých zkušeností ocenit park miniatur Klein-Erzgebirge v Oederanu, jehož jednatel Horst Drichelt se zúčastní slavnostního aktu, kde bude zároveň některé miniaturní stavby prezentovat. V parku, který je neustále doplňován, se nachází také velké množství modelů českých známých staveb.

Ing. Petra Fryčková

ředitelka

Destinační agentura Krušné hory

Poštovní aršík v řadě Krásy naší vlasti

21. ročník

SOKRATES 1

Regionální veletrh středního vzdělávání

6. – 7. listopadu 2022

neděle 6. 11. / 12:00 – 17:00

pondělí 7. 11. / 09:00 – 13:00

Sportovní hala Most**Okresní hospodářská komora Most**

ve spolupráci s Úřadem práce České republiky,

Krajskou pobočkou v Ústí nad Labem, Kontaktním pracovištěm Most,

pořádají pod záštitou hejtmána Ústeckého kraje Ing. Jana Schillera

21. ročník

SOKRATES 1**Regionální veletrh středního vzdělávání****Těšíme se na Vaši návštěvu!**

Na veletrhu proběhnou prezentace vzdělávání,
ukázky odborného výcviku žáků a studentů, učebních pomůcek, učebnic
a vzdělávacích programů pro vybrané stupně výuky.

Cílem veletrhu je podpořit zájem veřejnosti o vzdělávání žáků a dospělých,
a tím přispět k lepší informovanosti veřejnosti o možnostech vzdělávání nejen v regionu.
Předpokládá se bohatá účast vystavovatelů z řad vzdělávacích institucí, středních škol,
vyšších odborných škol a vzdělávacích institucí poskytujících své služby dospělým.

Pořadatel

Generální partneři

cheminvest

Partneři

DRZÝ SMAJLÍK

Vážně? – spíše nevázně a s komentářem...

Je u nás vůbec možné, že:

- ? dne 22. 6. ministr Síkela na svém twitteru oznámil, že po jeho výletu Katar plánuje investovat desítky miliard dolarů do navýšení kapacit těžby LNG? (Od geščího ministra by se snad mohlo očekávat, že ví triviální věc, že LPG je zkapaalný plyn, a tudíž se neteží, ale vytváří. Připomeňme si z Hamleta výrok důstojníka Marcelluse o státě dánském...)
- ? premiér české vlády na svém twitterovém i facebookovém profilu od 20. června jako citace z jeho vyjádření v jedné nedělní Partii televize Prima uvádí „Výrazně jsme zvýšili množství domácností, které mají nárok na sociální dávky.“? (Vezmeme-li jako fakt to, že na sociální dávky mají nárok chudé domácnosti, pak z toho logicky vyplývá, že vláda uvrhla svojí politikou do chudoby ono další výrazné množství domácností. Výrok a skutek vsutku podivuhodný – bravo pane premiére.)
- ? samostatná ČR měla od roku 1992 po dnešek, tj. za 30 let, celkem 20 ministrů školství, z nichž většina přišla s novátorskými nápady o světovější a osvětenější kdysi celkem dobře fungující náš vzdělávací systém? (Podle výsledků to vypadá, že nejprospěšnějšími ministry ze seznamu mnohdy podivuhodných jmen, byli ti, kteří brali tento nesilový post jako stránkou zásluhu, odbornost ani příliš nepředstírali a o nic moc se nepokoušeli.)
- ? zatímco v roce 2000 dokončily učňovský obor řezník stovky lidí, loni se jich podle dat Národního ústavu pro vzdělávání vyučilo jen 83, a proto chybí v tuzemsku na 5 tis. řezníků? (Kdyby jen řezníci, páni a paní výzkumnictvím živící se reformátory našeho školství, kteří ruku v ruce se zoufalými ministry svými permanentními reformami uplatňují svoji badatelskou nepostradatelnost.)
- ? náš pan premiér v červnu mluvil, a bylo i v písemném přepisu jeho projevu na webu vlády, o tom, že jsme získali podíl na terminálu se stlačeným zemním plynem v Nizozemsku? (Stlačený zemní plyn je úplně něco jiného než zkapaalný plyn. Stlačený zemní plyn má zkratku CNG (Compressed Natural Gas), zkapaalný zemní plyn LPG (Liquified Natural Gas) – což by akademik měl vědět, ale jaké podklady mu připravují poradci??? – jsou asi módné političtí.)
- ? z dvanácti set lodí bývalé Československé plavby Labské jich zbylo posledních osmatřicet, a ty se asi sešrotují a nebudeme mít žádné lodě. (Je to o splavnosti Labe a také o využití zbytků potenciálu našich stavitelů lodí, ovšem je tam drobnokvět a bobr – možná se v nouzi dají konzumovat, kdyby ekonomika selhala.)
- ? lidři vládnoucí pětikoalice, včetně premiéra označují demisi ministra školství nachytaného „na švestkách“ za akt nové politické kultury? (No nic proti tomu, ale předmětný ministr není zdaleka politickým nováčkem a jeho vnímání politické kultury by se mělo posoudit i před tím jeho načapáním – nebo snad se má udělat tlustá čára a bodem 0 je ustanovení vlády?)
- ? v době růstu státního dluhu se Policie ČR pyšní novým přírůstkem do svého autoparku, kdy již zjevně nestačí ani to nejdražší, co za polovinu ceny nabízí Škodovka, čímž je špičkový model prémiové automobilky BMW, modelu 540i xdrive za bratru 1 873 000 korun, prý v počtu 70 kusů? (Kombinace vzteku a smutku nad fakturami za energie a při kočírování nákupního vozíku, vyvolává nutně otázku jakéže to signály vysílá premiér se svými ministry.)
- ? nejhůře dopadá Česká republika podle názorů obyvatel země v hodnocení kvality silnic, kdy se Češi zařadili z 27 unijních států na 23. místo? (Že to nekoresponduje se 3. místem ve výdajích na rozvoj infrastruktury, kam míří 3,6 % HDP, je jen jednou z dalších otázek o kvalitě správy našeho státu.)
- ? sice máme nejhustší síť železnic v Evropské unii, kdy na tisíc čtverečních kilometrů připadá 121,25 kilometru kolejí, ale z velké části je to jakési muzeum, protože většinu železniční sítě tvoří lokálky s rychlostí 40–70 kilometrů za hodinu? (Jsme sice v tomto první, ale světovým vlakům koukáme na zadní světlá s profíklou vizí „dohonit a předhonit“.)
- ? řada českých a evropských mudrců, kteří chtějí postavit energetiku na obnovitelných zdrojích neví, že větrník má problém, když fouká málo, ale i když fouká moc a stejně tak solár, když slunce nesvítí, nebo páli moc? (Je smutné, že vítr a Slunce jsou v nekonstruktivní opozici, torpédují tím naše směle plány a odvádějí nás od boje s fyzikálními a přírodními zákonitostmi.)
- ? když se po „skvělém“ a s pompou realizovaném nápadu o inkluzi nic závratného ve školství neudálo, přišly nové povolební hlavy učené s nápadem, že by našemu vzdělávacímu systému prospělo, kdyby děti chodily do školy od 9.00 hodin? (Pomineme-li rozpaky rodičů a firem, tak je to vlastně geniální nápad, jak odvést pozornost od skutečných problémů našeho vzdělávacího systému, který po inovativních nápadech různých z již 20 porevolučních ministrů školství není v dobré kondici – laskavě řečeno.)
- ? i když v roce 2016 Sobotkova vláda schválila Strategii resortu zemědělství do roku 2030, která mimo jiné počítala s rozvojem ovocnářství, které tehdy mělo 15 000 hektarů, tak realitou politiky dneška již máme jen 12 500 hektarů a v tradičním ovoci jsme soběstační asi ze 40 %? (Že to asi nebude to pravé ořečové si snad uvědomí každý laik, natož odborník, možná osvětený politik – ale kde jsou?)
- ? členka plzeňské záchrané stanice živočichů povoláním zubní lékařka, která na místě zachránila v dubnu život labuti mající po polknutí háčku s rybářskou návnadou roztržený jícen a krvácela z krku, čelí na podnět Krajské veterinární správy v Plzni prověřování, protože podle této osvětené správy došlo k porušení zákona, a to tím, že dotyčná nemá kvalifikaci na ošetřování zvířat? (Je neuvěřitelné, kam až může obyčejná „ouřednická“ blbost dorůst a nic na tom nemění, že zmíněná správa laskavě upustila od potrestání. Lékařka, která běžně operuje lidi, se může dostat do potíží, když operačním zákrokem zachrání labuť.)

! Je to možné!
a kdo nevěří, ať k nám běží.

Vítáme nové členy v OHK Most

BIOPLYN ENERGY s. r. o.

www.bioplynergy.cz

E-mail: p.siles@bioplynergy.cz

FOR H2ENERGY s.r.o.

www.forh2e.com

Telefon: 724 055 936

E-mail: info@forh2e.com

GreenSocS s.r.o.

www.greensocs.cz

Telefon: 773 144 056

E-mail: info@GreenSocS.cz

Otázka na závěr

pro Ing. Jaroslava Čížka – předsedu Think-tanku
Realistická energetika a ekologie z.s.

Evropská unie se všemožně snaží o co nejrychlejší dekarbonizaci energetiky, a to za každou, opravdu každou cenu. Pomineme-li, že do uhlíkové energetiky patří také jeden ze segmentů OZE, tedy biomasa, pak jednou z populárních možností je rozvoj fotovoltaiky, a to módně na střeších. Pomineme-li opět, že výrobu solárních panelů nejen z hlediska vstupních surovin prakticky ovládá Čína, pak z řady praktických důvodů by bylo nemoudré se touto cestou v rozumné míře nevydat i v ČR. Pro teoretické možnosti podílu našeho energetického mixu fotovoltaikou by měly stačit jednoduché, kupecké počty a proto otázka, zda je to spočítatelné...

Je teoreticky spočítatelné, jaký je vůbec teoretický procentní potenciál podílu fotovoltaiky na naší spotřebě elektrické energie ze všech našich střeš, a to i po připočtení již fungujících fotovoltaických elektráren mimo nich?

Situaci bych hodnotil ve 3. variantách:

Variant A:

Střešních plochy rodinných a bytových domů mají potenciál ve výši 4 500 MWp a u ostatních budov (veřejný sektor, služby, průmysl) dokonce dalších 7 300 MWp, dohromady tedy celkem nějakých 12 tisíc MWp instalovaného výkonu, což by odpovídalo dodávce cca 12 mil. MWh (podle zprávy ERU za rok 2018 byla roční měrná dodávka FVE = 1 000 MWh/MWp), tedy **cca 14 % výroby elektřiny v roce 2018**. Předpokládaný odhad instalovaného výkonu FVE na brownfieldech ve výši 600 MWp je tak nepatrný (cca 5 %), že jej můžeme pominout.

Variant B:

Ve studii „POTENCIÁL SOLÁRNÍ ENERGETIKY V ČESKÉ REPUBLICE“ zpracované v roce 2015 společností ENACO pro Českou fotovoltaickou asociaci, kterou tedy nelze podezřívát z nedostatečných ambicí, lze vidět následující čísla: Odhad celkového potenciálu roku 2045, vycházející z předpokladu saturace trhu ve výši 50 % u objektů pro bydlení a 70 % u ostatních objektů, však činí necelých 7500 MWp. Zda je tento odhad reálný nebo jen zbožným přáním, ponechme stranou, ale i kdyby se jej podařilo naplnit, tak by nám v roce 2045 dodávaly FVE **cca 9 % výroby elektřiny v roce 2018**, která dosáhla 88 TWh². S ohledem na nejhorší variantu předpokládaného vývoje čisté domácí

spotřeby v roce 2050 ve výši 83 TWh³, lze pro přibližnou orientaci a srovnávací výpočty vycházet z dnešních hodnot celkové výroby. Nesmíme ovšem zapomenout na jeden nechtěný efekt tohoto snažení, o kterém nikdo nemluví, tedy výpadkem na daních a poplatcích, třeba právě na podporu obnovitelných zdrojů. Při zachování dnešní úrovně zatížení ve výši cca 1 400 Kč/MWh (podle ceníku ČEZ Distribuce z 8. října 2021 – daň z elektřiny – 34 Kč/MWh, systémové služby – 113 Kč/MWh, podpora OZE – 600 Kč/MWh, DPH 21 % ze silové elektřiny – cca 650 Kč/MWh) by nám díky těmto „samozásobitelům“ každoročně někde chybělo asi tak 15–20 miliard.

Variant C:

Co nám říkají čísla, vycházející z velmi jednoduchých výpočtů, reflektujících dnešní realitu? Pokud bychom na všechny obydlené rodinné domy (podle ČSÚ z roku 2011 – cca 1,5 mil.) instalovali běžně nabízenou FVE (12/2019 – instalovaný výkon 4,75 kWp, baterie o kapacitě 7,2 kWh, cena 335 000 Kč) a na všechny obydlené bytové domy (podle ČSÚ z roku 2011 – cca 200 000), pak obdobné zařízení s pětinasobným výkonem i cenou, měli bychom k dispozici instalovaný výkon na stejné úrovni, tedy 12 tisíc MWp a potenciálem dodávek ve výši cca 14 TWh, což znamená nějakých **15 % výroby elektřiny v roce 2018**. To vše za pouhých

cca 900 mld. Kč. Budeme-li vycházet ze stejné úvahy o možné 50 % saturaci trhu, jako ve zmíněné studii, pak se dostáváme na nějakých **7,5 % a cenu 450 mld. Kč**.

Co tedy závěrem?

Z okna vyhozené peníze na všech stranách, z kapes investorů i státu, tedy daňových poplatníků, které přinesou na počátku úlevu několika procentům obyvatel a firem, jen další atomizaci energetiky, z toho vyplývající zvyšování ceny elektřiny, destabilizaci ekonomiky, chybějící peníze ve státním rozpočtu na neodvedených daních a poplatcích. Trochu užítka na začátku a katastrofu na konci.

Ten, kdo si myslí, že se solárními panely na střeše překonal krizi a vyřešil svojí budoucnost, je na hlubokém omylu. Podmínkou stabilní společnosti je stabilní ekonomika, podmínkou stabilní ekonomiky jsou stabilní dodávky levné energie a podmínkou stabilních dodávek levné energie je pouze stabilní, tedy masivní energetika. V konečném důsledku se společnost, kde si všichni všechno dělají sami (jsou soběstační) se blíží společnosti, kde nikdo nedělá nic. Jo, staré známé – první vyhrání, co z kapsy vyhání.

30. 8. 2022

Ing. Jaroslav Čížek

předseda

Realistická energetika a ekologie z.s.

ŠKOLENÍ A WEBINÁŘE

(Výběr říjen – listopad 2022)

06.10. LinkedIn pro začátečníky (Workshop, Praha)

LinkedIn generuje **80 %** businessu ze všech sociálních sítí!
Jaký je rozdíl mezi firemní stránkou a soukromým profilem?
Jak si vyladíte osobní profil a k čemu ho potřebujete?
Jak vytvoříte úspěšné příspěvky na tuto síť?
Přihlaste se na workshop a získáte návod jak na to!

TOP kurz!

26.10. Ovládněte MS Word za 3 hodiny (Workshop, Praha)

Naučte se využívat nástroje pro efektivní práci v textovém editoru Microsoft Word a ušetřete svůj čas!
Odhalte, jak rychle a správně zpracujete složitější dokumenty.
Přihlaste se na workshop a nenechte se rozhodit, když se vám rozhazuje text.

Novinka

09.11. Grafikem sám sobě za 1 dopoledne (Workshop, Brno)

Super cena!

Praktické školení, kde se i jako laik naučíte jednoduše, rychle a samostatně vytvářet skvělou grafiku. Nepotřebujete žádnou dosavadní zkušenost ani znalost grafických programů.
S nástrojem Canva, který je v základu zcela zdarma to zvládnete i vy raz-dva!

15.11. 6 kroků, jak na reklamu na Facebooku a Instagramu. Začátečníci. (Workshop, Praha)

Naučte se efektivně pracovat s reklamou na Facebooku a Instagramu! Vytvořte si z obou sítí další prodejní kanál.
Přihlaste se na webinář a budete si umět sami nastavit reklamní kampaň na Facebooku a Instagramu, propagovat příspěvky na obou sítích, pracovat s cílením reklamy a vyhodnocovat výsledky.

Bestseller

Podívejte se na detaily + další školení na:

www.komora.cz/kurzy

